

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 62 / 15 Eylül 1988 / 2.50 DM

KEMAH'TA 15 AĞUSTOS EYLEMLİLİĞİ

Munzur Dağlarında Bir Operasyon Birliği İmha Edildi

●Kelamemê Dağlarında iki gün muharebe

ARGK gerilla birliği ile faşist düşman birliği arasında meydana gelen çarpışmada 22 düşman gücü öldürüldü.

●Şırnak ve Beytüşşebap muharebelerinde düşman ağır kayıp verdi: 26 ölü.

●Kerboran'da bir ihanet odağı imha edildi.

Operasyon birliği pusuya düşürüldü.

●Dersim cephesinde eylem haberleri

HABERLERİ 3. SAYFADA

PKK Avrupa Temsilciliği Bildiri Yayınladı:

Yurtseverler, İlericiler, Demokratlar, Devrimciler!

KÜRDİSTAN HALKINA YÖNELEN SALDIRILARA VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ ÜZERİNDE OYNANMAK İSTENEN OYUNLARA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

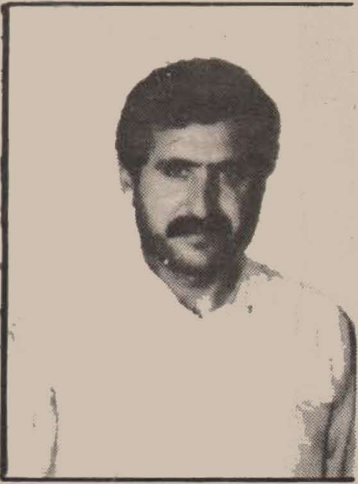
"Halkımız, Partimiz ve Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN'ın önderliğinde tarihinin en muazzam gelişmelerini yaratmış; bağımsız ve özgürlük mücadelesini zaferle taçlandırmıştır."

YAZISI ORTA SAYFADA

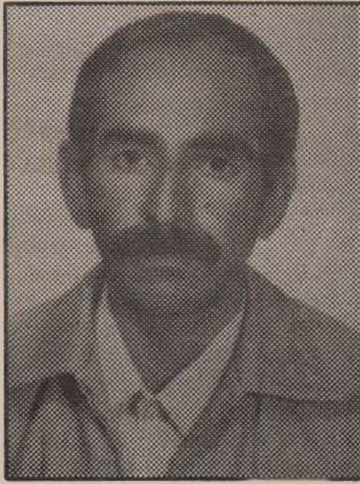
HALK KAHRAMANLARINI SAYGIYLA ANIYORUZ

Bir Cenaze Töreni ve Ortaya Çıkardığı Gerçekler

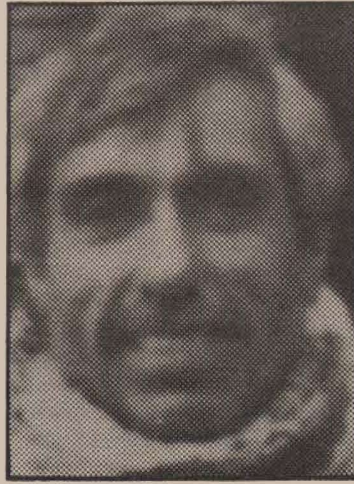
Yazısı 2. sayfada

Hasan ER (Adnan)

Nezir YAVUZ (Ali Hasan)

Beşir TÜRK (Süleyman)

9. Yılına Giren Faşist Türk Cuntası Protesto Edildi

12 Eylül 1980 yılında ordu darbesiyle iktidara el koyan faşist generaller çetesinin tesis ettiği faşist rejim, 8. yılını doldurdu. Bu süre boyunca halklarımız üzerinde Hitler faşizminden aşağı kalmayan yöntemler uygulayan faşist rejim, azgın bir terör estirdi. Bu baskı ve katliam dolu yıllarda binlerce kişi işkence tezgahlarından geçirildi ve zindanlara dolduruldu. Yüzlercesi katledildi. Akıl almaz boyutlara varan pasifikasyonla kitleler susturuldu; umutsuzluk, yılgınlık, teslimiyet içiçe örülerek toplumun derinliklerine kadar geliştirildi. Faşist Türk rejimi, barbarlıktan geri kalmayan bu uygulamalarına devam etmektedir.

Faşist rejim işkence, baskı ve katliamlarla dolu 8. yılını geride bırakıp 9. yılına girerken; amaçladıklarının çoğuna ulaşamadığı gibi askeri, siyasi ve ekonomik bir çöküntüyü yaşıyor. 4 yıldır Kürdistan halkının siyasi ve askeri ordulaşması temelinde aralıksız olarak devam eden ulusal direniş savaşı, faşist rejimi siyasal çöküntüyle karşı karşıya getirdi, orduda çözülme ve dağılma derinleşti.

Kürdistan ulusal bağımsızlık savaşı, faşist rejimin halkımız ve Türkiye halkına karşı işlediği suçların hesabını soruyor. Çaresiz çırpınışlar içerisinde olan faşist rejim, ordusunun yarıdan fazlasını Kürdistan'da konumlandırmasına ve modern silahlarla donatmasına rağmen bir sonuca ulaşamıyor. 9. yılına birçok sorunla yüklü giren faşist Türk rejimini saplandığı bataklıktan hiçbir güç kurtaramayacak ve Kürdistan ulusal bağımsızlık savaşı, çağımızın bu en

Devamı 6. sayfada

15 Ağustos Direniş Gecesi

LÜBNAN'DAN BOTAN'A BİN SELAM

●Lübnan'da düzenlenen 15 Ağustos gecesine binlerce emekçi katıldı. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın geceye gönderdiği mesajı büyük bir coşku ve **"KANIMIZLA, CANIMIZLA SENİNLEYİZ EY BAŞKAN"** şiarı ile karşılandı.

●PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş Lübnan'da çalışan Kürdistanlı emekçilere mesajının bir yerinde şöyle seslendi: ***"Sizlere PKK adına sesleniyorum: Savaşımızın sonuna kadar yürütülmesine katılın, yerlerinizi alın!"***

YAZISI 4. SAYFADA

Bir Berxwedan okuyucusu değerlendiriyor:

Abdullah ÖCALAN Yoldaşın Yurtdışındaki Mücadele Dolu 10 Yılı

YAZISI 10. SAYFADA

★

Ölümsüz büyük Kürt aydını

NURÎ DÊRSIMÎ

YAZISI 16. SAYFADA

★

Bir kontr-gerilla elemanının itirafları

"Ben PKK Ortamında Kendi Gerçekliğimi Buldum"

YAZISI 14. SAYFADA

Güney Kürdistan'daki Katliamlar Protesto Ediliyor

Faşist Saddam rejiminin Güney Kürdistan'daki halkımıza karşı geliştirdiği katliamlar protesto ediliyor. Faşist Irak rejiminin kimyasal gazlarla sürdürdüğü savaşa karşı peşmergelerin ve halkın direnişi devam ediyor.

Kimyasal gazların etkisinden kurtulmak için Kuzey Kürdistan'a yaşlı, kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu 100 bine yakın insanımız sığındı. Esir kamplarında tutulan bu insanlarımıza karşı faşist Türk sömürgecileri yeni oyunlar tertip etmekteler. Üç ana kamp kuran Türk sömürgecileri halkımızı daha değişik bir esaret altına aldı.

Irak'ın kimyasal gaz kullan-

Devamı 5. sayfada

Savaş Esirlerinin Kararlılığı Yeni Oyunu Boşa Çıkardı

Cezaevlerinde baskıların arttırılmasına yönelik olarak yeni uygulamalar gündeme konulmaktadır. 1 Ağustos'ta Adalet Bakanı Mehmet Topaç tarafından gönderilen bir genelge ile, savaş esirlerinin direnişlerle kazandıkları hakları yeniden gasp edilmeye çalışıldı.

Genelgenin cezaevi müdürlüklerine ulaşması ardından in-

Devamı 6. sayfada

DİRENİŞ KAHRAMANLARIMIZ

Bir Cenaze Töreni ve Ortaya Çıkardığı Gerçekler

13 Temmuz 1988. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin her günü kanla sulanan, yeni gelişmelerle dolu tarihinde yeni bir sayfa. Bu tarihin her bir sayfası ayrı bir değer ifade ediyor. Her sayfada binlerce yılın birikmiş acılarının bir bir sorulan hesabı, geleceğe yürümede engel tanımayan kahramanca çıkışların, fedakarlıkların ve bir halkın adım adım yeniden yaratılışının izleri var. Ve bu sayfaların her birine damgasını vurmuş, onları kanları, emekleri ve bilinçleriyle donatmış, bağımsızlık ve özgürlüğe açılan yolun köşetaşları olan şehitlerimizin gülen aydınlık yüzleri var, her bir sayfanın tam orta yerinde.

13 Temmuz günü, Güney-Batı Kürdistan toprakları bağrına ulusal kurtuluş mücadelesi şehitlerimizden Ali Hasan yoldaşı basmanın onuruna erişiyordu. Bu onur, Adnan yoldaşın bu toprakların her bir zerresine sinmiş anısı ile daha da büyüyor, doruğa ulaşıyordu. 10 Temmuz akşamı sınırda meydana gelen çatışmada, Türk sömürgeci kolluk kuvvetlerine ağır bir darbe indiren Adnan yoldaş şehit düşüp düşmanın eline geçerken, Ali Hasan yoldaş ağır yarasına rağmen, kurtulmayı başarıyor, ancak tüm çabalara karşın 12 Temmuz akşamı şehitler kervanına karışıyordu. Her parçadan halkımızın ulusal kurtuluş savaşının etrafında yaratılan birlik ve bütünlüğünün en yüce ifadesi olarak, Güney-Batı Kürdistan topraklarında yaşayan Kürdistanlı yurtseverler şehitlerimize sahip çıkıyor, onları bağırlarına basıyorlardı.

Ali Hasan yoldaşın toprağa verileceği köy, tarihinde görmediği bir günü yaşıyordu o gün. Güney-Batı Kürdistan'ın dört bir yanından, şehirlerden ve köylerden akın eden binlerce yurtsever tek bir yürek olmuş, şehidimizi bağrına basmanın gururunu yaşıyordu. Adnan yoldaş da manevi varlığı beyinlere ve yüreklere yer etmiş ölümsüz anısı ile oradaydı. Her zamanki güleryüzlülüğü ile yurtseverleri göreve çağırıyor; onlardan ardından ağlamamalarını, mücadeleye daha sıkı sarılarak sömürgeci Türk faşizmini yıkma savaşımına omuz vermelerini istiyordu. Ve... yurtseverler gözyaşı dökmüyorlardı şehitlerimizin ardından. Analar zılgıtlarla uğurluyorlardı şehitlerimizi. Ortalığı dinmek bilmeyen zılgıt sesleri, ''şehitler ölümsüzdür'' ve ''Bijî Partiye Karkerên Kürdistan'' sloganları dolduruyordu. Saatler ilerliyor ama kitleler bitmek bilmez bir sel halinde alana akmaya devam ediyorlardı. Çevre köylerden akın eden kadın-erkek, genç-çocuk yurtseverlerle uzun konvoylar oluşturan arabalarla uzak şehirlerden gelenler eşlik ediyordu. Oysa geniş çevreler olaydan haberdar edilmiş değildi. Sadece olayla en yakından ilgili bazı yurtsever çevrelerdi törenden haberdar olanlar. Ama yine de güçlü bir akın vardı şehidimizin ebedi ikametgahına.

Ali Hasan yoldaşın toprağa verildiği köyün halkı büyük onuru yaşıyordu. Bunu, yurtsever bir imam, köy halkına hitabında şöyle dile getiriyordu: *''Sizin için en büyük şeref şehitlerin kanının toprağınıza girmiş olmasıdır!''* Ve ardından tüm yurtseverlere şöyle sesleniyordu: *''Biliniz ki, kurtuluşun yolu budur. Bir halkın en iyilerinin, yiğitlerinin, kahramanlarının kanı halk için, ülke toprakları için dökülmedikçe vatan kurtulamaz. Üzüntümüz sevince, umutsuzluğumuz umuda dönüşmeli; çünkü yiğit Adnanımız ve Ali Hasanımız Kürdistan yolunda şehit düştü.''*

Yurtsever imamın sözleri yurtseverlerin coşkun zılgıt sesleri ve alkışlarıyla karşılanıyor, kitleler şehitlere sahip çıkmanın anlamını en doğru tarzda kavradıklarını ortaya koyuyorlardı.

Ardından, tüm yurtseverleri emperyalizme, sömürgeciliğe ve siyonizme karşı mücadelede şehit düşen ülke ve dünya şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşuna çağıran bir yoldaş şu konuşmayı yapıyordu:

''Dostlar!

Sizin de bildiğiniz gibi, bundan birkaç gün önce iki değerli devrimci, faşist cuntaya karşı üstlendikleri bir görevi yerine getirirlerken alçakça bir pusuya düştüler ve kahramanca bir direniş sergileyerek şehit oldular. Şehit düşen yoldaşlarımızın Partimiz saflarında yer alışları kısa bir zamana dayanmıyor. Onlar on yıldan bu yana tüm ömürlerini Kürdistan için, Parti için feda ettiler. Bu nedenle bu yoldaşlarımızın kaybı ağır, anıları derindir. Bugün Ali Hasan yoldaşın cenaze töreni için burada bulunuyoruz. Ama, bildiğiniz gibi, büyük devrimci, düşmanın korkulu rüyası Adnan yoldaş da şehit düşerek düşmanın eline geçti.

Halkımız bugüne kadar çok şehit verdi. Geçmişte şehitlerinin ardından gözyaşı dökerdi. Çünkü, düşman, Kürdistan halkını katliama, dayağa, acıya mahkum etmekte; hayat böyle geçmekteydi. Ama bugün Kürdistan anaları artık gözyaşı dökmüyor. Kürdistan anaları bugün zılgıtlar çalıyor ve çalmaktadırlar da. Çünkü bugün şehitlerin kanı yerde kalmıyor. Bugün, Kürdistan halkının önderi Partiya Karkerên Kürdistan düşmana karşı vatanın her yerinde ARGK eliyle kahramanca bir savaş veriyor.

Dostlar!

Kürdistan devrimi şehitlerin bedenleri üzerinde yükseliyor. Biz çok şehit verdik. Her gün şehitler veriyoruz ve daha da vereceğiz. Çünkü biliyoruz ki, ülkemizde hükmünü sürdüren sömürgecilik; savaşılmadan, kan dökülmeden topraklarımızdan çıkmayacaktır. Düşman bugün büyük bir zorbalıkla Kürdistan halkı üzerinde hüküm sürüyor. Ama Kürdistan devrimcileri, halkının desteğiyle bugün Kürdistan dağlarının doruklarında düşmana karşı büyük bir savaş veriyor. Bu savaşta Kürdistan topraklarını her gün kanlarıyla suluyorlar.

Bugün büyük devrimcilerin anısına sahip çıkmaktır. Onların ardından ağlamakla değil, ancak düşmana karşı pratik direniş içinde yer almakla onların anısına sahip çıkabiliriz. Şehitlerimiz ölümsüzdür diyoruz. Neden? Çünkü, düşman devrimcileri öldürmekle, birkaç Kürdistan insanını öldürmekle Kürdistan halkını tüketemez, Kürdistan kadrolarını tüketemez. Çünkü, Kürdistan halkı bugün önderine kavuşmuştur. Her gün halkımızın içinde yeni değerli kadrolar çıkıyor, şehitlerin yeri dolduruluyor. Devrim, şehitlerin bedenleri üzerinde yükseliyor; kızıl kan üzerinde yükselerek sesini tüm dünyaya duyuruyor.

Dostlar!

Şehitler zincirine eklenen her yeni halka, Kürdistan'da büyük adımların atılması için vesile oluyor. Emperyalizme, siyonizme ve Türk faşizmine karşı yeni bir adım oluyor. Partimizin tarihinde şehitler rollerini böyle oynadılar. Her şehidimizin düşmesi ardından, onun intikamını almak, onun anısını yaşatmak için düşmana daha büyük darbeler vurulmuştur. Bu şehitlerimizin anısına, bugün de onların yürüdükleri yolu güçlendirerek, mücadelelerini yükseltecek, silahlarını elimize alıp düşmana karşı daha büyük bir devrimci hamle gerçekleştireceğiz.

Büyük devrimci Ali Hasan yoldaş, Kürdistan'ın birçok alanında devrimci faaliyet yürütmüştü. Faaliyetleri yalnızca Kürdistan'da da değildi. Yurt dışında da enternasyonalist görevlerini yerine getirmek için Filistin-Lübnan sahasında siyonizme karşı devrimci mücadele bayrağını kaldırmıştı. Kürdistan halkına karşı da görevlerini yerine getirmişti. Kürdistan halkına karşı daha yüksek görevler yerine getirmek için sürekli çaba sarfediyor, kendisini hazırlıyordu. Bir an önce en ön cephede düşmana karşı savaşta yer almak istiyordu. Böylesine değerli bir yoldaşımız aramızdan ayrıldı. Ama Onun harcadığı emekler, ortaya çıkardığı değerler boşa çıkmış değildir. Şehit yoldaşlarımızın emekleri üzerinde ve onların

Devamı 17. sayfada

Yiğitliğin ve Kürt yurtseverliğinin Soylu Temsilcisi Beşir TÜRK Yoldaşı Hain Bir Pusuda Şehit Verdik

Üstlendiği bir görevi gerçekleştirmek için bir alandan başka bir alan giderken düşmanın kurduğu bir pusuya düşen Beşir (Süleyman) TÜRK yoldaşı, 25 Ağustos günü Kızıltepe yakınlarında şehit verdik. Devrimci militan yurtseverliği pratiğinde somutlaştıran bir halk kahramanı olan Süleyman yoldaşı, ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir döneminde yitirmek, halkımız ve mücadelemiz açısından büyük bir kayıptır. Ama, Süleyman yoldaşın yaşamı, mücadelesi ve şahadeti ulusal kurtuluş savaşımımızın siyasal ve askeri ordulaşma mücadelesinde zafere dek ışık tutacak, bizlere emanet ettiği bayrak, bağımsız ve özgür Kürdistan yolunda sürekli dalgalanacaktır.

Süleyman yoldaş, zengin toprak sahibi bir ailenin neferi olarak Derik-Kesro Kanco'da büyüdü. Oldukça yurtsever bir kişiliğe sahip olan Süleyman yoldaş, kan davası nedeniyle sürekli kaçak bir yaşam sürdürdü. Ulusal kurtuluş mücadelemiz saflarına katılıncaya kadar da elde silah Kürdistan dağlarıyla içiçe yaşadı. 1978 döneminde Mardin'de gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin derin etkisinde kaldı. Kan davalarını, sömürgeci Türk devletinin halkımızın bağrında açtığı bir yara olduğunu; düşmanın bu durumlardan azami derecede yararlanarak halkımızı bölüp-parçaladığını, birbirine düşman hale getirildiğini kavrayan Süleyman yoldaş, Türk sömürgeciliğinin hedeflenmesi gerektiğini görerek ulusal bağımsızlıkçı ruhla 1979 yılında mücadele saflarına katıldı ve elindeki silahını, halkımızın asıl düşmanı olan Türk sömürgeciliğine yöneltti. Mücadele saflarına katıldığı dönemde illegal olan Süleyman yoldaş, kitlelerin örgütlendirilip ulusal kurtuluş mücadelesine kazandırılmasında ve halkımız arasındaki olumsuz çelişkilerin çözümlenmesinde önemli görevler üstlendi ve bu görevlerini başarıyla yerine getirdi. 1981 yılında Partinin geri çekilme taktiği gereği, Parti kararıyla yurt dışına çıktı. Partinin hazırlık çalışmalarına katılarak askeri ve siyasi eğitim gördü. 1982 yılının sonunda başlayarak 1983 yılının sonuna kadar Güney-Batı Kürdistan kitleleri arasında Parti faaliyetlerini yürüttü. Bu alanda yürüttüğü faaliyetlerde bitmeyen bir enerjiyle sorumluluklarını yerine getirdi, usta propaganda ve kitleleri mücadeleye kazandırma gücüyle halkı ve yoldaşları arasında büyük bir saygınlık kazandı. 1984 yılının başlarında Parti kararıyla Güney Kürdistan'a geçti. Burada grupların ülkeye aktarılması ve kitlelerin örgütlendirilmesi faaliyetine katıldı. 1985 yılında tekrar görevli olarak Güney-Batı Kürdistan'a geçti. Burada eski Kızıltepe Belediye Başkanının öldürülmesi bahane gösterilerek tutuklandı ve bir yıla yakın Suriye'de tutuklu kaldı. Serbest bırakıldıktan sonra, ülke pratiğinde faaliyetlere katıldığı döneme kadar Kürdistanlı kitleler arasında Parti faaliyetlerini yürüttü. Bir dönem de eğitim kamplarında askeri ve siyasi eğitim gördü ve yetkin bir düzeye ulaşarak, Mardin alanında faaliyetlere katıldı.

Kürt yurtseverliğinin, yiğitliğinin, mertliğinin sembolü olan Süleyman yoldaş, güçlü bir pratisyen, usta bir propagandacı olmanın yanısıra, halkına ve yoldaşlarına karşı sarsılmaz bir sevgi ve saygıyla yüklüydü. O, mücadeleye karşı inançla doluydu. En kıt olanaklar içerisinde önüne çıkan tüm zorluk ve olumsuzluklara karşı mücadele etme erdemliliğine ve gücüne sahip olan Süleyman yoldaş; teslimiyetin ve ihanetin, yılgınlığın, kararsız kişilik ve yapıların amansız bir düşmanı, Partimizin değerli bir emektarıydı.

Partimizin ve halkımızın değerli bir üyesi olan Süleyman yoldaşın şahadeti önünde saygıyla eğiliyor ve ulusal kurtuluş mücadelemizde anısına bağlı kalacağımıza söz veriyoruz.

ERZİNCAN-KEMAH'TA 15 AĞUSTOS EYLEMLİLİĞİ

Tarih 7 Eylül'ü, saatler 18.30'u gösteriyordu. Pusuda bekleyen gerillalar, Munzur eteklerinde homurtular çıkararak ilerleyen bir operasyon birliğinin üzerine, intikam namlularından yağmur gibi mermi yağdırmaya başladılar. Elbombalarının eşliğinde saldırıya geçen ARGK gerillaları, operasyon birliğinin hareketini engelleyerek, ona adım attırmadılar.

Kısa süren çatışma boyunca düşmana aman vermeyen gerillalar, düşman birliğini tümden safdışı bıraktılar. Operasyon birliğinden kurtulan olmadı. Bütün hepsi ARGK gerillalarının mermileri ile safdışı bırakıldılar.

Devrişören köyüne yakın bir mesafede, Munzur Dağlarının Miril Geçidinde pusu kuran ARGK birliği, düşmana ağır bir kayıbı hiç de beklemediği bir anda verdirdi. Düşmanın kendisini güçlü gibi gördüğü bir anda gerçekleştirilen bu eylemin yankısı büyük oldu.

ARGK-Dersim Bölge Komutanlığı daha önce yaptığı bir açıklamada, 'yakın bir zamanda bizden yeni eylem haberleri gelecek' mesajını iletmişti. Bu gerçekleşen eylem, bu mesajın pratik bir kesiti olmaktadır. ARGK gerillaları halkımıza verdikleri sözlere bağlılıklarını bu şekilde bir kez daha gösterdiler.

Erzincan-Kemah eylemi, ulusal ve uluslararası alanda büyük bir yankı uyandırdı. Sömürgeci basının yanısıra, Le Monde, gibi Avrupa'nın daha birçok günlük gazetesi de bu eyleme geniş bir yer ayırdı. Avrupa basın organları, Güney Kürdistan'dan Kuzey Kürdistan'a mültecilerin gelmeye başlığı bir dönemde PKK'nin böylesi bir eylemi gerçekleştirmesinin önemli olduğunu da ifade ettiler.

Kemah eylemimiz böylesine geniş bir yankı uyandırdı. Sömürgeciler, her zaman olduğu gibi, bu eylemin de etkisini azıflatmak için birçok oyuna başvurdular. Tümden imha edilen birliğinin sayısını 2 assubay 14 asker ve 2 işbirlikçi-hain olarak açıkladı. Yöreden gazetemize ulaşan haberlerde, sayının bunun çok üzerinde olduğu bildirilmektedir. Bu oyunlarda eylemimizin görkemliliğini zayıflatmadığı gibi, sömürgecilerin ısrarla gizleme çabaları büyüklüğünün daha da iyi bir şekilde görülmesine yol açtı.

15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli gibi sınır alanlarında başlayan ulusal kurtuluş savaşımız, 4. savaş yılında, Türkiye ile sınır kentlere de büyük bir eylemlilikle yankısını buldu. Bu eylemlilik, aynı zamanda yeni bir 15 Ağustos eylemliliği etkisi ortaya çıkardı. Bu eylem aynı zamanda faşist cuntanın 8. yılına karşı halkımızın dayattığı bağımsızlık savaşımızın yeni bir atılımıdır da.

Savaşımızın 4. yılında Erzincan gibi, şimdiye kadar çok az yankısını bulduğu bir alana böylesi bir eylemlilikle kendisini yansıtması son derece önemi büyük olan bir gelişmedir. Etkisi yeni bir 15 Ağustos eylemliliği düzeyindedir.

Kemah ve Munzur Dağlarının tarihi önemi de vardır. Bu iki isim, 1938 Dersim direnişinde de vardır. Hele Munzur bütün yüceliği ile direnişçilerini bağrına basmış ve bir ana gibi onları korumuştur. Direnişçilerin kahramanlığı ile daha da yücelen Munzur, dökülen şehit kanları ile sulanmış ve özgürlük tohumunu sürekli canlı tutmuştur.

Kemah ve Munzur, bu direnişten 50 yıl sonra yeni bir direnişe daha tanık oluyor. Küllendirilmek istenen isyan ateşi yeniden alevlenerek, gürleşiyor. '38 direnişçilerinin evlatları onların miraslarına sahip çıkarak, "Müstakil ve Hür Bir Kürdistan" yaratın çağrılarına kulak verip, isyan ateşini gürleştiriyorlar. Böylece atalarının intikam ateşi ile sızlayan kemiklerinin acısını biraz da olsa dindiriyor ve rahat olarak ebediyete intikal etmelerini sağlıyorlar.

Tarihte böylesi bir direnişçiliği bağrına basan Kemah ve Munzur, bugün de bağımsız ve özgür Kürdistan yaratma savaşına kucak açıyor ve desteklerini sunuyorlar. Tarihi ve güncel isyan gerçekliğimizi birleştiren ARGK gerillaları, yeni eylemlerle ulusal kurtuluş savaşımızı daha da ileri götüreceklerdir.

Bir Yurtsever İşkencede Katledildi

Almanya'da işçi olarak çalışan ve izinli olarak memleketi olan Viranşehir'in Yukarıkoşanlar köyüne giden yurtsever Derviş Sevgat işkencede katledildi.

Sınırda meydana gelen bir çarpışmada Beşir TÜRK'ün sömürgeci ordu güçleri tarafından alçakça katledilmesi ardından, Derviş Sevgat, 13 yaşındaki yeğeni Şehmuz Çapan'la birlikte 25 Ağustos'ta gözaltına alındı. 8 gün sonra cenazesi ailesine teslim edildi.

Ailesine, "PKK'liler ile çıkan çatışmada vuruldu" diyerek alçakça bir yalana başvurdular. Aynı haberi faşist gazete Tercüman da yayınlayarak suçlarını gizlemeye çalıştı.

Yurtsever Derviş Sevgat'ın ailesi ve yakınları söylenen iftiraya inanmayarak olayın üzerine gittiler. SHP Adana milletvekili Mehmet Keçeli ile birlikte ailesi cesedin yeniden otopsiye alınması için başvurdular. Daha sonra ceset üzerinde otopsi yapılması kabul edildi.

2 doktor tarafından yapılan otopside ceset üzerinde kurşun yarasına tanık olunmadığı gibi, ayrıca darp izlerine rastlandı. Otopside boynunda ip izlerine rastlanıldı. Ayrıca vücudunun bir kısmı, boynu, çenesi ve ayaklarının kırıklar içerisinde olduğu da otopsi sonucu açığa çıkarıldı.

Otopsi sonucunda 51 yaşındaki yurtsever Derviş Sevgat'ın Derik ve Viranşehir emniyetinde yapılan işkenceler sonucu katledildiği açığa çıktı.

Faşist Türk sömürgecilerinin iğrenç suçlarını, ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerine atma ve yeni bir oyun tertiplemesi boşa çıkarıldı. Urfa valisinin işkence iddialarını kabul etmeyen açıklamalarına rağmen, otopsi sonucunda durum açığa çıktı. Bu faşist yöneticilerin katliamcı yüzleri de bir kez daha ortaya çıktı.

Faşist sömürgeciler bir yandan işkenceyi yasaklayan sözleşmeye imza atarken diğer yandan ise bu uygulamaları eskisinden daha da vahşi bir şekilde sürdürmektedir. İşkenceci yüzünü gizlemek için başvurduğu oyunlar da böylece bir kez daha açığa çıktı. Sözleşmeye imza atması, sadece uluslararası alanda kendi yüzünü gizleme çabasıdır.

Yurtsever Derviş Sevgat'ın katledilmesi olayı, faşist sömürgecilerin katliamcı yüzünü bir kez daha ortaya çıkardı ve gerçeklerin görülmesini sağladı.

Kelamemê Dağlarında 2 Gün Muharebe

●ARGK Gerilla birliği ile sömürgeci-faşist ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışmada 22 düşman gücü öldürüldü

Kelamemê Dağlarında 7 Eylül günü düşmanın bir operasyon birliği ile sömürgeci ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışma 2 güne yakın sürdü. Düşmanın ARGK birliğini kuşatmaya alma ve ağır silahları kullanma taktiğini sıksık manevra yaparak boşa çıkaran gerillalar, üstün bir çarpışma gücü gösterdiler.

Kelamemê Dağları gerilla için son derece elverişli bir coğrafyaya sahip bulunmaktadır. Yörenin en yüksek tepelerine sahip olan bu dağlar, düşmanın girmekte zorluk çektiği bir durumdadır. Nitekim en son meydana gelen 2 günlük muharebede bu gerçek çok açık bir şekilde ortaya çıktı. Sömürgeciler, uçak, helikopter ve tank birlikleri kullanmalarına rağmen, gerillaların üstün manevralarına imkan tanıyan bu coğrafyada tamamen hareket edemez bir duruma düştüler.

Gerillaların üstün manevra gücü ile birleşen isabet oranındaki yükseklik karşısında, düşman birliği peşpeşe kayıplar verdi. Gerillaları kuşatmaya almak için yaptığı bütün girişimler boşa çıkarılırken, kontrgerilla özel kolordu ve korucu birliklerinden onlarcası vuruldu.

İkinci gün çatışma sonuca doğru giderken, sömürgeciler, 3 kontr-gerilla, 3 polis, 6 köy korucusu ve 10 asker ölü verdiler. Yaralı sayısının sürekli artması karşısında tam bir bozgunu yaşayan düşman birliği muharebe alanından, helikopterlerin havadan tank vb. birliklerin de karadan desteği ile geri çekildi.

Kayıp vermeden çatışmayı sona erdiren ARGK gerillaları, düşmanın yeni bir manevraya girmesine fırsat tanımadan hızla yerlerini değiştirerek, yeni bir çatışma ihtimaline karşı başka bir alanda üslendiler. Ağır bir bozgunu yaşayan düşman birliği ancak birkaç gün sonra çatışma alanına helikopter uçuşu yapabildi.

Şırnak ve Beytüşşebap Muhaberelerinde Düşman Ağır Kayıp Verdi: 26 Ölü

6 Eylül günü Şırnak'ta sömürgeci ordu birlikleri ile ARGK gerillaları arasında meydana gelen çarpışmada 2 subay ve 2 asker öldürüldü.

Sömürgeci ordu birliğine karşı pusu kuran ARGK Takımı, düşmanın 4'ünü öldürürken, 10'a yakınını da ağır yaraladı. Çarpışmada kayıp vermeyen ARGK birliği, sağlam bir şekilde üs alanına çekildi.

Bu eylem üzerine Şırnak'ta operasyonlarını yoğunlaştıran düşman birliğine karşı 2. eylem ise, 8 Eylül'de gerçekleştirildi. ARGK Takımı kurduğu bu pusuda da, düşman birliğine ağır kayıp verdirdi.

ARGK gerilla Takımı ile düşman birliği arasında meydana gelen çarpışmada 2 subay, 2 asker ve 6 köy korucusu öldürüldü, 15'i aşkın düşman gücü ise ağır yaralandı.

Şırnak'ta peşpeşe gelişen eylemler, düşmanın bu alandaki hareket imkanlarını büyük ölçüde kısıtladı. Her an bir gerilla saldırısı ile karşılaşma korkusu içerisinde bulunan düşman güçler, sınırlı oranda hareket etmekteler. Bu hareketlerinde ise, yüzlerce askerin yanısıra, helikopterler de eşlik ediyor.

6 Eylül günü ise Beytüşşebap'ta ayrı bir çatışma meydana geldi.

Bu çatışmada 2'si subay, 6'sı asker, 4'ü korucu, toplam 12 düşman gücü öldürüldü; bir o kadarı da ağır yaralandı. Çarpışmada üstün bir manevra gücü ile hareket eden ARGK birliği kayıp vermeden üs alanına çekilmeyi başardı.

Kerboran'da İhanet Odağına Darbe Vuruldu Düşman Birliği Pusuya Düşürüldü

31 Ağustos günü Kerboran'da (Dargeçit) gerçekleştirilen bir eylemde, yörenin en azılı milis-çetelerinden Murado (Murat Değerli), Mehmet Toprak, Yıldıray Cebe ve Mehmet Çelik ölümle cezalandırıldılar.

Yörede düşmanla yaptıkları ve halk üzerinde uyguladıkları baskı ile çoktandır ulusal kurtuluş mücadelemizin hedefi haline gelmiş olan bu hainler, hak ettikleri sondan kendilerini kurtaramadılar.

Tümü ile silahlı olan bu milis-çeteler, kendilerini korumaları için düşman tarafından kendilerine verilen araba ile dolaşıyorlardı. Zaman zaman da polis ve asker koruması altında hereket eden bu işbirlikçiler, halk üzerindeki uygulamalarına son günlerde daha da alçakça metodları ekleyerek hız verdiler.

Yöre halkının büyük bir kin ve nefretini kazanan bu hainlere karşı eylem kararı bulunan ARGK bölge komutanlığı, elverişli anı kollayarak bu hainleri cezalandırma eylemi ile bir gerilla timini görevlendirdi.

Kerboran-Midyat karayolu üzerinde pusu kuran ARGK timi, taksi ile dolaşan bu hainleri, pususuna 31 Ağustos'ta düşürmeyi başardı. Açılan yaylım ateşi sonucu 3 hain olay yerinde 1'i de hastanede öldü.

Eylemin duyulması üzerine yörede bulunan halk kitlelerini büyük bir sevinç kapladı. Böylece bir ajan odak daha etkisiz hale getirildi. Düşmanın dayandığı son ajanlardan olan bu odağın imha edilmesi ile birlikte, yörede kalan bir-iki ajanın da büyük bir korku içerisine girdiği bildiriliyor.

Candamalarından vurulan sömürgeciler, adeta vahşi hayvanlar gibi kitleler üzerine saldırarak yedikleri darbelerin acısını halktan çıkarmak istediler.

Düşmanın alanda geniş çaplı operasyonlara giriştiğini gören ARGK gerillaları yeni bir eylem kararı alarak, yeni bir pusu eylemi gerçekleştirdiler.

Düşmanın kontr-gerilla birlikleri, özel kolordu, askerleri ve koruculardan oluşan gücüne karşı pusu kuran ARGK birlikleri, 1 kontr-gerilla ve 3 korucuyu ölümle cezalandırdılar. Yine aynı çatışmada düşmanın 10'nun üzerinde yaralı verdiği de bildirilmektedir.

Nusaybin'de 1 Ajan Cezalandırıldı

Ağustos ayı sonlarında Nusaybin'de gerçekleştirilen bir eylemde işbirlikçi bir ajan ölümle cezalandırıldı. ARGK birliği, eylemi köy meydanında, halkın onayı ile gerçekleştirdi.

Dersim Cephesinden Eylem Haberleri

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz geniş boyutlara ulaşarak güçleniyor. Dersim eyaletinde düşmanın askeri, ekonomik, kültürel ve benzeri kuruluşlarına güçlü darbeler indiriliyor. Son aylar içerisinde gerçekleşen ulusal kurtuluş eylemlerimiz şunlardır:

1- 13 Mayıs günü bir gerilla birliğimiz Dersim şehir merkezine bağlı Halburiye (Karşılar) köyü yakınlarındaki bir gözetleme noktasına bomba yerleştirdi. Bombanın patlaması sonucu, 1 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

2- 15 Mayıs günü bir gerilla birliğimiz Nazimiye'nin Dereova mıntıkasında 2 köye baskın düzenledi. Bu köylerde muhtarlık kurumu işlemez kılınarak, devletin telefon ve mühürlerine el konuldu. Köylülere eylemin amacı açıkladıktan sonra, konuyla ilgili hazırlanan bildiri dağıtıldı. Gerillalarımız daha sonra köylerden uzaklaşmışlardır.

3- 18 Mayıs günü, bir gerilla birliğimiz Dersim şehir merkezine bağlı Pax (Babaocağı) köyü yakınlarında düşmanın bir özel timini pusuya düşürdü. 10 özel tim elemanı öldürülmüş, bir o kadar da yaralanmıştır. Gerilla birliğimiz ise, hiç kayıp vermeden üssüne geri çekilmiştir.

4- 20 Mayıs günü, düşmanın Halburiye (Karşılar) köyü Belî mezrası yakınlarındaki Avgasor vadisinde kurduğu pususuna düşen halkımızın değerli komutanı Musa (Kemal KURU) yoldaş ve değerli savaşçılarımızdan Halim (Nizamettin DURAK) yoldaş şehit düştüler. Düşman kendi kayıplarını gizlemiştir.

5- 25 Mayıs gecesi bir gerilla birliğimiz Kıgı'nın Yayladere mıntıkasında bulunan Hazkink ve Sîxan köylerine baskın düzenledi. Muhtarlık kurumları işlemez kılınarak mühür, telsiz ve telefonlara el konuldu. Bu köylerde daha önce bir dizi toplantı yapılmıştı ve muhtarlara mühürleri teslim etmeleri için çağrılarda bulunulmuştu. Bu çağrıya uymayan muhtarlar, 50 bin Türk lirası para cezasına çarptırıldı. Eylemler sonuçlandırıldıktan sonra, gerilla birliğimiz köylerden uzaklaşmıştır. Daha sonra aynı birliğimiz, Kiğı ve Karakoçan arasındaki yol üzerinde; **"Her Şey Özgür ve Bağımsız Bir Parça Vatan Toprağı Yaratmak İçin!", "Bijî Serok Apo!" ve "Yaşasın PKK-ERNK ve ARGK!"** yazılı pankartları asmıştır. Yola patlayıcı döşendikten sonra, eyleme son verilmiş ve başarılı bir şekilde amaca ulaşılmıştır.

6- 25 Mayıs günü bir gerilla birliğimiz Ovacık'a bağlı Kozluca köyüne baskın düzenledi. Köylülerle yapılan toplantıdan sonra, muhtarlık kurumuna ait araçlara el konulmuştur. Köyde bulunan okul ve sağlık ocağı binaları ateşe verilmiştir. Kitleye eylemin amacı geniş bir şekilde izah edildikten sonra, birliğimiz geri çekilmiştir.

7- 28 Mayıs günü Kiğı'nın Yayladere mıntıkası Ağdat köyü Kilise mezrası yakınlarında bulunan 12 kişilik gerilla birliğimiz ile düşmanın özel timleri arasında, 4 saatten fazla süren bir çatışma meydana gelmiştir. Muharebede halkımızın yiğit komutanlarından Ekrem (Salih KILIÇ) yoldaş ile ARGK'nin yiğit savaşçıları Akif (Hasan BÜLBÜL), Diyar (Abidin FAKİR) ve Emine (Güler AYGÜN) yoldaşlar, kahramanca direniş içinde şehit düştüler. Düşman yine sansür uygulayarak, kayıplarını gizlemek istemiştir. Ancak geniş kitlelerin çatışmayı duyurmasına engel olamamıştır. Düşman kendi ölü sayısını 1 olarak göstermiştir.

8- Haziran ayının ilk haftasında Geyiksu nahiyesine bağlı Muşbûrek ve Rensul köylerine baskın düzenlendi. Muhtarlık kurumunun tüm araçlarına el konuldu, okul binası yakıldı ve köyde bir toplantı gerçekleştirildi. Eylemin amacı köylülere genişçe izah edildikten sonra, köy yoluna patlayıcı döşendi. Patlama sonucunda bir astsubay ölmüştür.

9- 9 Temmuz günü Dersim merkezine bağlı Çiçekli nahiyesi Ağ köyünde bulunan okul binası yakılmıştır. Çiçekli ve Hozat yolu üzerinde pullama yapıldı. Yola patlayıcı döşendi. Patlama sonucundaki kayıplarını düşman gizlemiştir.

10- 19 Temmuz günü Geyiksu nahiyesi Muşbûrek (Eğriyamaç) köyü muhtarı, bir gerilla birliğimiz tarafından ölümle cezalandırıldı. Düşmana ajanlık yapmak, Cephemiz kararlarına uymamak ve köyde gerçekleştirilen eylemler hakkında düşmana bilgi vermek suçlarından yargılandı. Yargılama sonucunda, 4 üyesinin şehit düştüğü birliğimizi düşmana ihbar ettiği de kesinlik kazandı.

11- 27 Temmuz günü bir gerilla birliğimiz düşmanın Haçelî (Dikenli) köyü yakınlarında kurduğu pususuna düştü. Gerilla birliğimiz hiç kayıp vermeden, düşmanın pususunu boşa çıkardı. Çıkan çatışmada düşmanın kaybı olmuşsa da, bunu gizleme yoluna gitti.

12- 5 Ağustos günü Geyiksu nahiyesine bağlı Hirkapınar köyünde, Elektrik Arıza Kontrol Merkezine ve elektrik trafosuna bir sabotaj düzenlendi. Hedefler tamamıyla tahrip edildi. Düşman 8 milyon TL'sı zarara uğramıştır.

13- 13 Ağustos günü Karakoçan'da düşman birliğine pusu kuran bir gerilla birliğimiz, çatışma sonucu bir astsubay ve üç askeri ağır yaralamıştır. Daha sonra alınan haberlerden, yaralılardan bazılarının öldüğü öğrenildi. Birliğimiz kayıp vermeden üssüne çekilmiştir.

14- Mazgirt ilçesi Germişi ve Kehyan (Ataçınar) köylerinde bulunan karakollara yönelik taciz eylemi gerçekleştirildi. Yola döşenen bombanın patlaması sonucunda bir asker ölmüş, bir asker de yaralanmıştır. Düşman, bu eylemleri gizli tutmuştur.

15- Nazimiye telefon hattı tahrip edildi. Ovacık yakınlarında da düşman birlikleri birbirlerini gerilla birliklerimiz zannederek, aralarından saatlerce çatıştı. Ölü ve yaralı sayısını düşman gizledi.

16- Bu süre içerisinde yaygın bildiri dağıtıldı, eğitim kurumlarına yönelik bir dizi eylem gerçekleştirildi. Dersim merkezi başta olmak üzere, Elazığ-Ovacık-Mazgirt ve diğer yerleşim alanlarına giden yollara da pullama yapıldı ve el ilanları dağıtıldı.

Dersim ARGK Komutanlığı

15 Ağustos Direniş Gecesi: LÜBNAN'DAN BOTAN'A BİN SELAM!

Lübnan (Bxd): 15 Ağustos Atılımının 5. yılı, Lübnan sahasında binlerce Kürdistanlı emekçinin ve çok sayıda Lübnanlı, Filistinli ilericinin katılımıyla kutlandı. Vatandan uzak ama, tüm kalpleri ile vatan topraklarının bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaş veren ARGK'nin yiğit militanlarıyla birlikte olan emekçi halkımız, gecenin başından sonuna kadar dinmeyen bir güçle, Kürdistan dağlarında düşmana aman tanımayan ve kahramanlıklar yaratan PKK militanlarına karşı duydukları derin bir sevgi ve coşkuyla kutlama törenine katıldılar.

15 Ağustos Atılımını kutlama gecesi, bu günlerin yaratıcısı, güç ve direniş kaynağımız olan şehitlerimize saygı duruşuyla başladı. Ardından PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN

yoldaşın, Lübnan'da bulunan emekçilere gönderdiği mesajın okunmasıyla gece devam etti. Halkımızın coşkun tezahüratıyla sık sık okunması kesilen mesajda Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle bir çağrıda bulundu:

"Yurtsever Kürdistan halkı!

Kutlamakta olduğunuz gece vesilesiyle hepinize yürekten sevgi ve selamlarımı gönderiyorum. Bu muazzam fedakarlık ve çabalarınızı takdir ediyorum. Mücadelemiz kölelikten kurtulmak için örgütlenmemizin şart olduğunu gösterdi. Bu nedenle kölelikten ne pahasına olursa olsun kurtulalım, özgürlüğe kavuşalım. Muazzam 15 Ağustos Atılımı yeni şafakların doğuşu, baskı ve zulmü kabul etmeyen halkımızın isyan bayrağıdır. Bu büyük atılımımız bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yaratılışına kadar devam edecektir.

Kahraman ordumuzun yaratılışının 5. yılına girmekteyiz. Büyük bir atılım, daha başarılı yarınların yaratılması için, önemli ve uzun bir adım attık. Bu yol, yüzlerce şehidimizin kanlarıyla yaratılmıştır.

Evet! Bugün biz yeni bir dönemin eşiğindeyiz ve bu dönemde de önemli gelişmelerle karşı karşıyayız. Her şeyden mahrum olan siz emekçiler, haklı davanız için mücadelenizde düşmanın ayakları altındaki toprakları sarsıyorsunuz. Bu yüzden elinizdeki tüm imkan ve yöntemleri harekete geçirerek mücadele edin; örgütler yaratın, bağımsız ve özgür bir yaşamın yaratılması için savaşın. Kısaca sizler, vatandan ve öz kültürünüzden kopuşu kabul etmeyeceksiniz. Partimizden, şehitlerimizden aldığınız bütün güç ve kuvvetle savaşın. PKK, halkımıza dayatılan yaşamın kabul edilmemesinin bayrağıdır ve kutsal sloganıdır. Ele alınması gereken silah da budur. Çünkü bu, her türlü ihanetin, her türlü insanlık dışı yaşamı kabul etmeyişimizin kendisi demektir. Bugüne kadar bu hakikatlere ulaşamayanlar da bundan sonra bütün bu gerçekleri daha iyi görebileceklerdir. Şimdiye kadar Partimize bu gerçeklikle bakmayanlar, bundan sonra kendi bakış açılarını düzeltmelidirler. Çünkü bu, bugün her zamankinden daha çok gereklidir. Tüm bunlar Partimizin doğası olarak bağımsızlığa kadar böyle kalacaktır. Partimizi çizgisinden saptırmak isteyenler bilsinler ki, tüm çabaları boşa çıkacak ve sonunda layık oldukları cezayı görecеklerdir.

Cefakar Kürdistan halkı!

Bugün kurtuluş savaşımızda yeni bir aşamaya girmekteyiz. Bu dönemde de, her zamakinden daha fazla kuvvetliyiz, daha büyük tecrübelerin sahibiyiz. Çok daha güçlü bir yiğitlik ve fedakarlıkla yeni dönemi karşılıyoruz. İnanıyoruz ki, sizler bu savaşımızda çok büyük roller oynayacaksınız. Çünkü sizlerin vereceği kuvvetle bu savaş daha da güçlü gelişecektir.

Sizler vatandan uzak, Lübnan sahasında çok önemli sorunlarla birlikte yaşıyorsunuz. Lübnan sahasının iç savaştan kaynaklanan ağır sorunlarının etkileri altındasınız. Vatandan uzaksınız ve tüm umutlarınız, beklentileriniz yürüttüğümüz soylu mücadeledir. İnanıyorum ki, sizler mücadeleye olan yardımlarınızı, desteklerinizi esirgemeyeceksiniz. Ve yine inanıyoruz ki bu savaşın saflarında en güçlü bir şekilde yerlerinizi alacaksınız.

Sizlere PKK adına sesleniyorum: Savaşımızın sonuna kadar yürütülmesine katılın, yerlerinizi alın!

En derin ve sıcak devrimci selamlarımla."

Mesajın okunmasının tamamlanması ile birlikte Genel Sekreter yoldaşın çağrısına karşılık veren Kürdistanlı emekçiler; **"Kanımızla, canımızla seninleyiz ey Başkan"** sloganını haykırdılar. Halkımızın yiğit önderi, şehitler şehidi Mahsum KORKMAZ yoldaşın adına atfen, mücadelenin önemli görevlerini yerine getiren Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileri hazırladıkları zengin bir tiyatro programıyla geceye renk kattılar. Koma Serkeftin ve Pêşeng e PKK çocuk korosunun sunduğu devrimci halk türküleri ilgiyle izlendi.

15 Ağustos direniş gecesine TSK, LKP, Saika, Cephe Nidal, Lübnan Nidal Hareketi adına Müfit Serhan, Lübnan-Kürdistan İşçiler Birliği ve Lübnan-Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği dayanışmalarını dile getiren mesajlar ilettiler.

5. yılına girdiğimiz 15 Ağustos Atılımının coşkun ruhu, Kürdistan dağlarının doruklarından Lübnan alanında bulunan nasırlı ellere, fabrikalara, üretim alanlarına taşırıldı. Lübnan'da bulunan Kürdistanlı emekçiler, kardeş halkların temsilcileriyle ve öncüleri olan yoldaşlarıyla birlikte başta Parti Önderliğine olmak üzere, dağlarımızda özgürlüğün yaratıcıları olan militanlara saygı, sevgi ve bağlılıklarını "Bijî PKK!", "Bijî serok APO!", "Bijîn ARGK, ERNK!" ve "Yaşasın 15 Ağustos!" sloganlarıyla dile getirdiler.

Halkımızın tarihinin görkemli isyanı olan 15 Ağustos Atılımının yeni yıldönümü Lübnan alanında tüm coşkuyla böyle yaşandı ve kutlandı.

5. yılında zafere yürüyen tüm halkımızın 15 Ağustos Atılımı kutlu olsun!

Güney Kürdistan'daki Katliamlar Protesto Ediliyor

Baştarafı 1. sayfada

dığı yönündeki kanıtlanmış tespitlere rağmen, Türk sömürgecileri, yabancı doktorların yörede inceleme yapmasını engelleyerek, kimyasal gaz kullanıldığı yönündeki belirtilere rastlanılmadığını açıkladılar. Bu yönü ile de Irak faşist rejiminin kimyasal silah kullandığını gizlemeye çalıştı. Bütün dünya ve Kuzey Kürdistan'a sığınan halkımız kimyasal silahların kullanıldığını açık olarak, kanıtları ile söylemesine rağmen, TC bu konudaki açıklamalarında ısrar etti.

Kamplara topladığı insanlarımız üzerinde çeşitli oyunları tertipleyen faşist Türk sömürgecileri, kamplara Kızıl Haç dahil hiçbir yardım kuruluşunun gelmesini istemediler. Gelen birçok doktorun girişini de engellediler. Bu alanın dış kamuoyuna bu şekilde kapatılması, Türk sömürgecilerinin yeni oyunlar peşinde olduğunun açık bir işaretidir.

Faşist Türk sömürgecileri, "insancıl" nedenlerden kapılarımızı açtık dediği anda bile, büyük bir ikiyüzlülük sergilemektedir. Bir yandan kendisini insancıl gibi göstermeye çalışırken, diğer yandan ise halkımız üzerindeki katliam ve işkenceleri sürdürmektedir. Nitekim uluslararası kuruluşlar ve basın-yayın organları ile yabancı heyet ve parlamenterler, Irak'ın uyguladığı vahşetin yanısıra, halkımızın Türk egemenliği altında gördüğü baskılara da dikkat çekmişlerdir. Alman Yeşiller milletvekili Appel, "Türk devleti de Kürtler üzerindeki baskılarına son vermelidir" çağrısında bulundu.

Faşist Saddam rejiminin katliamlarından kaçan halkımız, bu kez de TC'nin oyunları ile tehlike altında bulunuyor. Esir kamplarına doldurulan insanlarımızın kampların dışına çıkmaları engellenerek, bir nevi açık hapishanede tutuluyorlar.

Polis ve asker halkımıza karşı alçakça davranışlarda bulunuyor, kadınlara sataşarak, TC'nin tarihi gerçeğini yeniden canlandırıyorlar. Asker ve polislerin bu tutumlarına karşı halk büyük bir öfke duyarak, oynamak istenen oyunlara ve tecavüze vardırılmak istenen saldırılara karşı çıktılar. Bunun üzerine sömürgeci birliklerle halkımız arasında yer yer çatışmalar meydana geldi. Bazıları Türk ordu birlikleri tarafından PKK ile ilişkide oldukları için tutuklandılar. Yine 2 kadın, kocaları PKK ile ilişkide diye tutuklandılar.

Bütün bu durumlar ve TC'nin tarihinden bu yana süregelen insanlık dışı tutumu gözönüne getirildiğinde, halkımızın yeni tehlikelerle karşı karşıya olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır.

Bu oyunlara karşı uyanık olmak ve halkımıza gerekli olan desteği sağlamak, her yurtseverin görevidir. Irak ve Türk faşist rejimlerinin katliamlarına karşı durmak için her türlü çaba sarfedilmelidir.

Irak'ın kimyasal silahları kullanması dünya çapında protestolara yol açtı. ABD, İngiltere, Fransa ve Hollanda başta olmak üzere, bütün Batılı devletler, Irak'ın kimyasal silahlar kullanmasını kınadılar ve yaptırımlara gideceklerini açıkladılar.

Birleşmiş Milletler de Irak'ın kimyasal silahlar kullanmasını ve mülteci durumuna düşen Güney Kürdistan'daki halkımızın durumunu görüşmek için olağanüstü toplantı yaptı.

Yurt dışında bulunan Kürdistanlı emekçiler de çeşitli ülkelerde faşist Irak rejiminin katliamlarını protesto mitingleri ve yürüyüşleri yaptılar.

Barışı Halklar Sağlayacak

Elli milyondan fazla insanın ölmesine ve başta Avrupa olmak üzere kapitalist ve sosyalist dünyada çok ağır tahribata yol açan İkinci Dünya Savaşı, insanlık için tarihin tanımadığı büyüklükte bir yıkım olmuştu. Bir çeyrek yüzyıl gibi çok kısa zaman aralığında böyle iki büyük savaşa yol açılması, bu tür savaşların önlenememesi ve insanlığın kıyımdan geçirilmesi, bütün dünyada ikinci savaşın nedeni olan faşizme karşı çok büyük bir nefreti doğururken, özellikle kapitalist dünyada halkların yönetimlere karşı ciddi güvensizliğini ortaya çıkarmıştı. Bu koşullarda, İkinci Dünya Savaşı sona ererken, bu tür dünya savaşlarını engellemek ve uluslararası sorunları görüşmeler yoluyla çözümlemek amacıyla Birleşmiş Milletler örgütü kuruldu.

İkinci Dünya Savaşından sonra geçen kırk yılı aşkın sürede dünya ölçüsünde benzer bir sıcak savaş çıkmadı. Ancak dünya şiddetli bir soğuk savaşı, ciddi uluslararası gerginlikleri, bölgesel ve yerel düzeylerde uzun süreli ve ağır tahribatlı sıcak savaşları yaşadı. Bütün bunlarda Birleşmiş Milletler örgütünün etkileri hiç de amaçlandığı düzeyde olmadı; tersine çok sınırlı ve cuzi bir etki düzeyinde kaldı. Birleşmiş Milletler çoğunlukla bir karar bile alamazken, bazen belli bir karar alabildi; onun rolü daha çok savaşların sonunda barış sağlamak veya barışı denetlemek gibi edilgen bir konumda oldu. Eğer üçüncü bir dünya savaşı yaşanmadıysa, bunun nedeni ikinci savaştan sonra oluşan dünya koşullarının etkenleri idi.

Daha öncesi olmakla birlikte, özellikle İkinci Dünya Savaşından sonra sömürge ve bağımlı ulusların ulusal bağımsızlık hareketleri bir çığ gibi gelişti. Dünyanın dörtbir yanında ulusal kurtuluş mücadeleleri ve savaşları ortaya çıktı. 1960'lı yıllara doğru büyük gelişmeler ve başarılı sonuçlar kaydeden bu mücadeleler, emperyalizmin eski sömürgecilik sistemini bütünüyle parçaladı, onu tarihe gömdü. Bu gelişmeler karşısında, BM örgütü de, eski tür sömürgeciliği gayri-meşru gören, ulusların bağımsızlık ve özgürlük haklarını bütün uluslar için vazgeçilmez bir hak sayan, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tek doğru çözüm yolu olarak kabul eden ilkeler edindi. Hatta bunda daha ileri giderek, insan hak ve özgürlüklerinin dokunulmazlığı gibi, sömürge köleliği altında olan halkların kurtuluş için ayaklanma ve savaşlarının da meşru ve dokunulmaz olduğunu kabul etti. Fakat bütün bunlar, çoğunlukla güzel sözler ve temenniler olarak kaldı, pratik uygulama hiç de bu belirlemeler gibi olmadı. Zira sömürgeci devletler de BM örgütü içinde, hatta kurucuları arasındaydılar. Sömürgeciliği uygulayan onlar, kendi durumlarının "meşru" olduğunu, sömürgeciliğe karşı mücadele eden güçlerin, örgütlerin ve hatta halkların "ayrılıkçı, "barbar", "terörist" ve "eşkıya" olduklarını dayatmaya çalıştılar ve hatta halklar sömürgeciliği yıkıp, bağımsızlık ve özgürlüğü kendi elleriyle yarattıktan sonra kendilerini BM'ye de kabul ettirdiler. BM ilkeleri ancak böyle uygulanır oldu.

Şimdi bir savaş daha son buluyor: Sekiz yıl boyunca devam eden, bir milyondan fazla insanın ölmesine ve milyonlarcasının yaralanmasına yol açan, Kürt, Fars ve Arap halklarına yıkım getiren Irak-İran savaşı. Sekiz yıllık savaş boyunca etkinliği pek fazla duyulmayan BM örgütü, yeni bir ateşkes sağlamaya ve barış yaratmaya çalışıyor.

Peki bu savaşın gerçek nedenleri nelerdir ve gerçek bir barış ancak nasıl sağlanabilir? Neden bu savaş sekiz yıl boyunca durdurulamamıştır? Şimdi savaşın bitmesinin, tarafların ateşkesi kabul etmesinin gerçek nedenleri nelerdir? Belli ki kalıcı, adil, eşit ve halkların çıkarına bir barışa ulaşabilmek için bunların iyi bilinmesi ve dikkate alınması gerekir. Savaşın bitmesinin ve ateşkesin kabul edilmesinin gerçek nedeni, savaşa yol açan ve sekiz yıl boyunca sürdüren yönetimlerin artık tükenmesi ve yıkımın eşiğine gelmiş olması değil midir? Savaşın sekiz yıl boyunca sürmesi, tarafların fetih amaçlarından ve sömürgecilik uygulamalarından kaynaklanmıyor mu? Bu tür amaçlar taşıyan ve halklara katliam ve yıkım getiren güçler kalıcı barış yapabilirler mi? Halklara barış, istikrar ve refah getirebilirler mi? Ateşkesi, kabul etmeleri, sadece kendi yıkımlarını önleme ve halkların üzerindeki baskı güçlerini sürdürme amaçlarından kaynaklanmıyor mu?

Bütün bunlar, her barışsever görebileceği kadar çok açık gerçeklerdir. Ama bugün sağlanmaya çalışılan ateşkes ve barışı yapacak tarafların belirlenmesi konusunda doğru bir yaklaşım ve açıklık yoktur. Sekiz yıllık yıkım savaşının suçluları, "barışever" ilan edilmeye ve barış yapacak güçler olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Belli ki ciddi bir aldatmaca yapılmak istenmektedir. Peki sekiz yıl boyunca savaşa yol açan bu kadar ağır tahribatı ve yıkımı ortaya çıkaranlar kimlerdir? Bunun sorumlularından hesap sorulmayacak mıdır? Açık ki, halklar soruna bu açıdan bakacaklardır. Bunun karşısında uluslararası sermayenin bakış açısı da ibretle izlenmektedir. Bu güçler, Irak ve İran'da yeni sömürü alanları kapabilmek için hummalı bir yarışı sürdürmektedirler. Günümüzde gözlenen sözde barış çabalarının çerçevesi işte bu olmaktadır.

Hem de bunlar, dünyanın barışsever görünen güç ve örgütlerin önünde Kürdistan'da soykırım uygulanırken yapılmaktadır. Açık ki, orada savaş sadece Irak ve İran yönetimleri arasında değildir. Halkların, özellikle Kürt ulusunun da yönetimlerde savaşı vardır. İki yönetim arasında kesilen savaş, Kürdistan cephesinde ve Kürt halkı üzerinde sürdürülüyor. Kendi aralarındaki savaştan güçlerini kurtaran yönetimler, ordularını Kürt halkı üzerine sürüyor ve dünyanın gözü önünde vahşi bir katliam ve soykırım uyguluyorlar. Kürdistan'ı sömürgeci kölelik altında tutmak ve Kürt ulusal direnişini ezmek için en vahşi yöntemlere başvuruyorlar. Bu konuda Türk, Irak ve İran sömürgecileri birbirlerini açıkça destekleyip ittifak oluşturuyorlar.

Savaşın baş sorumlusu Saddam yönetimi, Süleymaniye'den Zaxo'ya kadar Kürdistan'ı öldürücü ateş altında tutuyor; küçüğünden büyüğüne kadar köy köy kimyasal bombalarına hedef yaparak tarihin tanıdığı en vahşi soykırımlardan birini uyguluyor. Dünya, tarihte olmuş soykırımları tartışıyor, ama bugün gözünün önünde gerçekleşen hakkında ses bile yok. Dünyanın 130'dan fazla devleti kimyasal silah kullanımını yasaklama kararı almış bulunuyor; ama Saddam yönetimi 1984 yılından beri Kürt halkına karşı kimyasal silah kullanıyor, bebelerden yaşlılara kadar tüm halkı köy köy, kasaba kasaba yok ediyor. Böyle bir durum başka uluslara karşı olsa kıyamet koparılır, ama Kürt halkı üzerinde olunca gür bir ses bile çıkmıyor. Sömürge köleliği altında olan halkların ayaklanmasını en meşru hak görenler, böyle halkların soykırıma uğratılmasına karşı ses bile çıkaramıyorlar. Kürt halkı, hem de insanlığın yasakladığı kimyasal silahlarla katliama tabii tutuluyor. Bir de bunun üstüne, Kürt halkının ve onun ulusal kurtuluş örgütünün "bölücü ve terörist olduğunu" dünyaya kabul ettirilmeye çalışılması ekleniyor. **Yavuz hırsız ev sahibini kovar** diye bir söz vardır. Türk, Irak ve İran sömürgecilerinin bundan çok daha yavuz oldukları açıkça görülüyor.

Sekiz yıllık savaş boyunca yüzbinlerce ölü ve yaralı veren ve en ağır yıkımı yaşayan Kürt halkı, bugün de savaşın durdurulması adına en vahşi soykırıma tabi tutulmaktadır. Dünyada eski sömürgecilik sisteminin çoktan parçalanmış ve ulusal bağımsızlık hakkı uluslararası anlaşmalara geçmiş olmasına rağmen, Kürdistan'ın katliam ve soykırım ile sömürgecilik altında tutulmaya çalışılması, bugün dünyadaki en büyük utanç verici durumlardan biri olmaktadır. Kürt halkı, üzerindeki bu utancı yıkmak için sömürgeci düşmanların azgın barbarlıklarına karşı, en olumsuz ve ağır koşullarda, büyük bir özveriyle ulusal-demokratik haklarını, bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanma mücadelesi vermektedir. Dünyanın gerçek demokrat ve barışsever güçlerinden de bu mücadelesine destek ve dünyadaki utancın yıkılmasına yardım istemektedir.

Şunu herkes kabul eder ki, Irak ve İran yönetimlerinin, sekiz yıllık savaşın sorumlularının ateşkesi ilan etmesi gerçek ve kalıcı bir barış, ancak savaş suçlularının cezalandırılmasıyla, halkların ulusal-demokratik haklarının sağlanması özgür ve eşit koşullardaki dayanışmalarının yaratılması ile gerçekleşebilir. Bunu da yaratacak olan Kürt, Fars ve Arap halklarının kendi öz ve özgür iradeleri olacaktır.

14 Ağustos 1988
Selahattin Erdem

SAVAŞ ESİRLERİNİN KARARLILIĞI YENİ OYUNU BOŞA ÇIKARDI

Baştarafı 1. sayfada

faz yakma ve disiplin cezası tehditleri ile uygulanmaya çalışıldı. TTE uygulamasının yanısıra görüşlerin kısıtlanması, yiyecek alınmaması, yayın, gazete, dergi, kitapların içeriye alımında zorluklar çıkarılması gibi yeni uygulamalar da getirilmek istendi.

Bu uygulama bütün cezaevlerinde büyük bir direnişle karşılaştı. Örneğin, Eskişehir cezaevinde adi tutuklular bile tek tip elbise giymeyi kabul etmediler. Bu uygulamayı siyasi onurlarının çiğnenmesi olarak gören devrimci tutuklular, bu uygulamayı ve diğer uygulamaları kabul etmeyeceklerini kesin bir dille belirttiler. Bunun zorla dayatılması karşısında da tutumlarının değişmeyeceğini belirttiler.

Bütün cezaevinde bulunan devrimci tutuklular ve yakınları genelgenin uygulanmak istenmesine karşı toplu olarak, açlık grevine gideceklerini açıkladılar. Devrimci tutukluların ve yakınlarının bu kararlılığı karşısında, Adalet Bakanlığının amacından başarılı olamayacağını görünce geri adım atarak, genelgenin uygulanmasını durdurduklarını açıkladı. Bunun üzerine devrimci tutuklular, şimdilik açlık grevi yapmaktan vazgeçtiler.

Eskişehir ve Urfa cezaevlerinde komplolar sürüyor

Adalet Bakanlığı genelgeyi uygulamaktan vazgeçtiğini açıklamasına rağmen, Eskişehir ve Urfa cezaevlerinde, PKK'li savaş esirleri üzerinde yeni oyunlar tezgahlayarak, uygulamayı sürdürmek istiyor. Genelgeyi çeşitli uygulamalarla birlikte, tutuklular üzerinde pratiğe geçirmek istiyorlar.

Urfa cezaevinde bu nedenden dolayı baskıların yoğunlaştığı bildiriliyor. PKK'li savaş esirlerinin avukatları yaptıkları açıklamalarda savaş esirlerinin "1 aydır bir dakika bile havalandırmaya çıkarılmadığını ve hücrelere konulduklarını" belirttiler. Baskıların bu şekilde yeniden yoğunlaşmasına karşılık savaş esirleri, eğer durum düzeltilmezse, bugünlerde açlık grevine başlayacaklarını duyurdular.

Kazanılan hakların gaspedildiği Urfa cezaevinde PKK'li savaş esirleri daha önceleri de açlık grevine gitmiş ve bu tür uygulamaları protesto etmişlerdi. 1 aydır hücrelerde tutulan savaş esirleri, uygulamalara son verilmemesi durumunda süresiz açlık grevine başlayacaklar.

Eskişehir cezaevi, 1 Ağustos'ta çıkarılan genelgenin uygulanmasında pilot bir cezaevi olarak seçiliyor. Uygulamanın durdurulduğuna dair söz verilmesine rağmen, Eskişehir cezaevinde el altından genelge adım adım uygulanmaya çalışılıyor.

Eskişehir Özel Tip Cezaevinde bulunan PKK'li savaş esirleri yaptıkları açıklamada, Eskişehir cezaevinin bir pilot alan olarak seçildiğini ve uygulamalara burada ağırlık verildiğini söylüyorlar.

Eskişehir cezaevinde ilk uygulama adi tutuklular üzerinde denenmek istenmiş; bunlar üzerinde başardıktan sonra devrimci tutukluları da kapsayacak bir şekilde geliştirilmeye çalışılmıştır. PKK'li savaş esirleri ve devrimci tutukluların karşı koyduğu bu uygulama boşa çıkmış ve tutmamıştır. Hatta, adi mahkumlar bile TTE dayatmasını kabul etmediler.

Oyunların bu şekilde bozulmasına rağmen, cezaevi yönetimi yeni komplolara başvurarak uygulamayı sürdürmeye çalışıyor.

PKK'li savaş esirleri cezaevindeki uygulamalar ve 1 Ağustos genelgesine karşı tavırlarını şöyle açıklıyorlar:

"Genelge amaçlarına uygun olarak TTE'nin dayatılması temelinde ve yerleştirilme gereklerine uygun olarak da adli ve de siyasi tutsakların toplu bulundurulduğu cezaevlerine genelge gönderilmiş olduğu halde, gerek dışarda ailelerin, demokratik kuruluşların çabaları ve gerekse içerden gelecek yoğun sertlikte tepkilerle yaratılacak genel eylemsel bir kabarmanın yol açacağı riskin büyüklüğü dolayısıyla buralarda şimdilik uygulama başlatılamamıştır. Ancak sürekli gündemde tutularak hayata geçirilmesine zemin yaratılmaya çalışılmaktadır.

Uygulamaların ilkin adi ve siyasilerin azınlıkta olduğu cezaevlerinde başlatılması yukarda sayılan cezaevlerindeki bekleyiş ve bakanın kademeli olarak yürürlüğe konacağına dair açıklamaları da göstermektedir ki, uygulamalar, yoğun tepkilerin ortaya çıkacağı riski en alt düzeye çekebilmek için siyasi tutsakların toplu bulundukları bu cezaevlerin tümünde birden değil, seçilmiş olanlardan başlayarak yürürlüğe geçirilecek ve buralarda başarılı olunması oranında giderek tüm cezaevlerine dayatılacaktır.

İzlenecek bu yol gereği pilot uygulama alanı olarak seçilebilecek cezaevlerinden biri de Eskişehir özel tiptir.

Genelge sonrası çeşitli gelişmeler, bu cezaevinin seçilebilirlik oranını giderek yükseltmiş bulunmaktadır.

Genelgenin gelmesinden kısa bir süre sonra temsilcilerimizle görüşen müdür, üzerinde ve içeriğine ilişkin açıklama yaparak genelgeyi uygulamaktan yana olmadığını hemen belirtmekle birlikte, bakanlıktan ge-

Devamı 17. sayfada

Antep Cezaevinde açlık Grevi

Antep cezaevinde bulunan PKK'li savaş esirleri ve devrimci tutuklular Irak faşist rejiminin halkımız üzerinde uyguladığı soykırımı protesto etmek için 3 günlük açlık grevi yapacaklarını duyurdular.

Bir tutuklu ailesinin basına yaptığı açıklamada, bu açlık grevinin kısa süreceği belirtildi.

9. Yılına Giren Faşist Türk Cuntası Protesto Edildi

Baştarafı 1. sayfada

azgın karşı-devrimci gücünü hakkettiği sona uğratacaktır.

12 Eylül faşist rejiminin 8 yılını doldurup yeni bir yıla girişi, Avrupa'nın birçok ülkesinde yaygın eylemlerle protesto edildi. Bu eylemlerden bazıları şunlardır:

Paris (Fransa): 4 Eylül 1988 günü gerçekleşen protesto yürüyüşüne 1000'in üzerinde yurtsever, devrimci, demokrat katıldı. Ortaklaşa hazırlanan bir platformla organize edilen yürüyüşe ERNK taraftarları, Av. Dev-Genç, Devrimci Dayanışma, Direniş Hareketi, HDÖ taraftarları, İşçi Gerçeği, MLSPB taraftarları, Sosyalist taraftarları, THKP-C (Acilciler) katıldı.

Saat 14.15 sıralarında başlayan yürüyüş 16.00 sıralarında miting alanına ulaştı. Mitingte tüm örgütler adına bir konuşma yapılarak protesto eylemi sonuçlandırıldı.

Karlsruhe (Almanya): Faşist Türk rejimini ve Federal Alman Cumhuriyetinin Kürt yurtseverleri üzerinde uyguladığı anti-demokratik uygulamaları ve tutuklamaları protesto etmek amacıyla düzenlenen yürüyüş, Federal Alman Savcılığının bulunduğu Karlsruhe'de gerçekleşti.

10 Eylül tarihinde yapılan yürüyüşe 6000'i aşkın yurtsever Kürdistanlı ve devrimci-demokrat katıldı. Protesto yürüyüşünde ERNK, Kürdistan Halkının Dostları, BWK, SVP ve THKP-C (Acilciler) yer alddı.

Toplama alanından kortejler oluşturularak yürüyüşe geçen yurtseverler, Federal Alman Savcılığın önüne siyah çelenk koyarak sık sık "Bijî Serok APO!", "Selam selam APO'ya bin selam!", "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş!", "Yaşasın PKK!" sloganlarını haykırdılar.

Zengin kültürel gösterilerle beslenen protesto eyleminde Türkçe, Kürtçe, Almanca siyasi konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda, Türkiye-Almanya ilişkileri, Almanya'daki tutuklamaların neden ve sonuçlarının dışında son provokasyon olayına da dikkat çekildi. Ve başta Federal Almanya yönetimi olmak üzere, Savcı Rebmann'ın Kürdistan halkına karşı daha fazla suç işlemekten vazgeçmesi gerektiği belirtildi. Yürüyüş eyleminde SVP, B. Alman Komünistler Birliği ve Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği adına da konuşmalar yapıldı. Protesto yürüyüşüne birçok güç ve kuruluşun gönderdiği dayanışma mesajları okundu.

Basel (İsviçre): 10 Eylül günü gerçekleşen yürüyüşe 2000'-in üzerinde yurtsever emekçi katıldı. Almanca ve Türkçe yapılan konuşmalarda 8. yılında Türk faşist rejiminin içine girdiği durum, faşist Saddam rejiminin katliamları ve Kürdistan halkına dayatılan provokasyonun amaç ve nedenlerine değinildi. Yürüyüşte SVP adına bir temsilci de faşist Türk rejiminin durumunu ve son gelişmeleri izah eden bir konuşma yaptı.

Yürüyüş eylemi coşkulu slogan ve kültürel gösterilerle son buldu.

Den Haag (Hollanda): 10 Eylül günü bir diğer protesto yürüyüşü de Den Haag'da yapıldı. Yaklaşık 300 dolayında yurtseverin katıldığı protesto yürüyüşü yapılan konuşmalarla son buldu.

Faşist Irak Rejiminin Güney Kürdistan Katliamları Protesto Edildi

Paris (Bxd): Faşist Saddam rejiminin kimyasal silahlarla Güney Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamlar, Türk faşist rejiminin ise Kuzey Kürdistan'da yoğunlaştırdığı baskı ve katliamları protesto etmek amacıyla 7 Eylül günü, insan hakları üyelerinin de katıldığı bir yürüyüş yapıldı.

Irak Elçiliğinin önünde toplanan 1000'e yakın kitle, uzun bir mesafe yürüyerek Türk Elçiliği önünde protesto yürüyüşünü mitinge dönüştürdü.

Türk Elçiliği önünde konuşmalar yapıldı ve atılan sloganlarla Kürdistan halkı üzerindeki katliamlar kınandı. Ayrıca Saddam ve Evren'in maketleri ateşe verilerek yakıldı.

Güney Kürdistan'daki katliamları protesto yürüyüşüne ERNK taraftarları, Halkevi, Av. Dev-Genç, THKP-C (Acilciler), Halepçe Komitesi, MLSPB taraftarları, I-KDP ve İnsan Hakları üyeleri katıldı.

Cenevre (Bxd): 26 Ağustos 1988 günü, 200'ü aşkın Kürdistanlı yurtsever Cenevre kantonundaki Birleşmiş Milletler önünde bir protesto gösterisi yaptı. Faşist Saddam rejiminin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek için gerçekleşen eylemde, Alman yönetiminin Kürt yurtseverleri üzerindeki baskılarına da değinen ve bu konuda yazılı ve sözlü açıklama yapan eylemci yurtseverler, tutuklanan Kürt yurtseverlerin serbest bırakılması için devlet düzeyinde baskıların yapılmasını ve Federal Alman Savcılığına protesto metinlerinin gönderilmesini istediler.

Eylem, Güney Kürdistan'da zehirli gazlarla öldürülenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra yapılan katliamların neden ve sonuçlarını içeren konuşmalar yapıldı. Dünya ilerici insanlığının Kürdistan'daki katliam ve vahşetler karşısında sessiz kalınmaması gerektiği istendi.

Yabancı kurum ve kuruluşların yoğun desteğini gören eyleme İsviçre, İtalya basınları geniş yer verdiler. Eylem Fransız, İtalya, İsviçre ve Almanya televizyon ekiplerince filme alındı ve tüm bu ülke televizyonlarında yayınlandı.

Ayrıca Hollanda, Frankfurt vb. yerlerde çeşitli eylemlerle faşist Irak rejiminin katliamları kınandı.

F. Almanya'daki Tutuklularla Dayanışma Mitingi

Hamburg (Bxd): Kürdistan Halkının Dostları ve GAL'ın da içinde yer aldığı Tutuklularla Dayanışma Komitesi, Feyka-Kurdistan ve Alman demokratlarının da katıldığı bir miting gerçekleşti.

Miting eylemine 200 civarında Kürdistanlı yurtsever ve 300 civarında da ilerici ve demokrat Alman katıldı. Miting, yurtsever-devrimci Selahattin ERDEM'in tutuklu bulunduğu Hamburg cezaevi önünde gerçekleşti. Üç saat süren mitingte Almanca ve Türkçe konuşmalar yapıldı. Tutuklu bulunan devrimcilerin mücadelelerinde yalnız olmadıklarını yasıtabilmek için eylemciler, hoparlörlerle konuşmalar yaparak sloganlar haykırdılar ve devrimci-direnişçi halk türkülerinin söylendiği kasetler çaldılar.

Eylemde dikkat çeken husus, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine olumsuz bir tavır sergileyen GAL'ın eylemde yer alarak ulusal kurtuluş mücadelemizle dayanışma gstermesiydi.

Ayrıca tutuklu bulunan iki Alman demokratı için de konuşmalar yapıldı. Coşkulu sloganlarla sonuçlanan mitinge Alman basını geniş yer verdi.

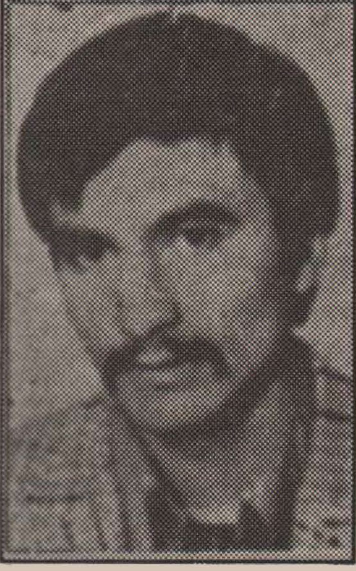
ADIM ADIM KÜRDİSTAN

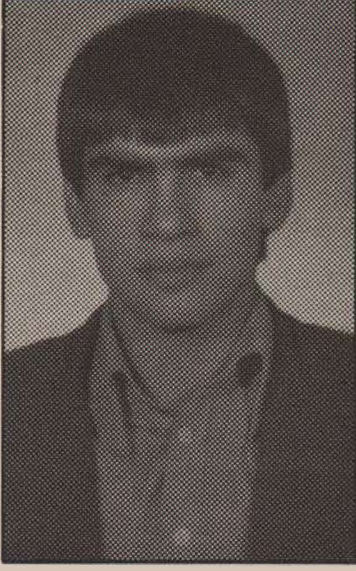
Petrolü ile zengin bir beldemiz

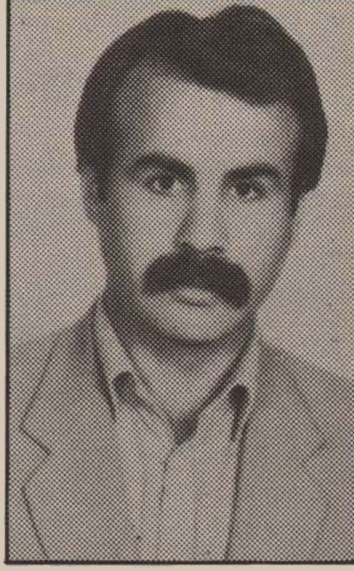
SÊRT

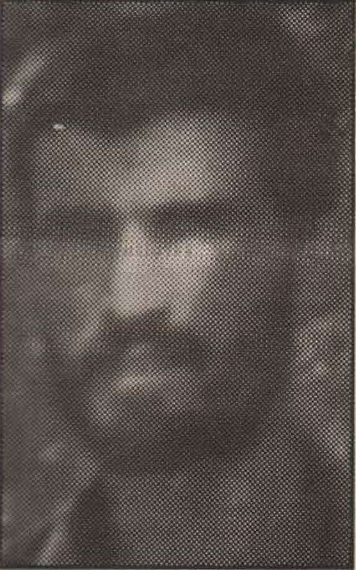
(Siirt)

- IV -

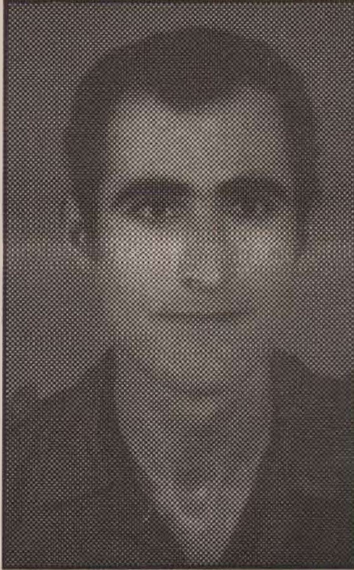

Haki KARER

Mazlum DOĞAN

Mahsum KORKMAZ

Mustafa YÖNDEN

Edip SOLMAZ

Ahmet İBİN

Siirt ve çevresi günümüzde olduğu kadar tarih içerisinde de ulusal kurtuluş mücadelemizde önemli bir yere sahiptir. Siirt'in Batman, Sason, Garzan yöreleri tarihte Türk sömürgecilerine karşı gelişen birçok isyanın merkezi durumundadır. Aliyê Yunus, Sason, Garzan ve Raman isyanları yakın bir tarihte gerçekleşmiştir.

Sason, Garzan, Aliyê Yunus vd. isyanların geliştiği bu topraklarda bugün ulusal kurtuluş mücadelemiz yükseliyor. Dün dedelerimizin silahlı isyana giriştikleri topraklarda bugün evlatları faşist sömürgeciliğe karşı savaşıyorlar. Tarihte isyanlara tanık olmuş, bu topraklar derin bir yurtseverliğin de bulunduğu bir alandır.

Burada ilk ulusal kurtuluşçu çalışmalarımız, ideolojik grup aşamasına kadar uzanır. Alana ilk gelen enternasyonalist devrimci ve büyük önder Haki KARER yoldaştır. Haki KARER yoldaş, ideolojik grubun faaliyetlerini Kürdistan'a taşırmaya karar verdiği bir dönemde Batman'a gelir.

Batman, yoğun işçi kitlesi ve aydın-gençlik kitlesinin bol olması nedeniyle ulusal kurtuluş adımımızın ilk vücut bulacağı alanlarından biri olma durumundaydı. Proleter ideolojiye dayanan yeni, modern ulusal kurtuluş hareketimiz, en fazla işçi kesimlerine dayanmak durumundaydı. Petrol işçilerinin yoğun olarak bulunduğu Batman, bu bakımdan ilk elde girilmesi gereken bölgelerin başında geliyordu.

Kürdistan Devrimcileri adı ile faaliyetlerini Kürdistan'a taşıran ideolojik grup üyelerinden Haki KARER Batman'a gelir. burada bağımsızlıkçı düşünceyi taşırma çalışmalarına başlar. Bu dönemde Batman'da örgütlü olan reformist küçük-burjuva hareketler, gelişen proletarya eğilimini durdurmak, kendi yaşamlarını sürdürmek için Haki yoldaşın çalışmalarına engel olmaya çalışırlar. Bunun için Haki yoldaşın Kürtçe bilmemesini kullanarak, teşhir etmeye çalışırlar. Haki yoldaş, bu ilkel-milliyetçi güruhlara karşı verdiği mücadele ile, başta Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaş olmak üzere birçok genci saflara kazanır.

Haki yoldaşın attığı temel üzerinde, bir dönem sonra Mazlum DOĞAN yoldaş faaliyetlere başlar. Mazlum yoldaş reformist-milliyetçiliğe karşı verdiği mücadelede onlarca genci saflara kazanır. Aydın-gençlik, işçi kitleleri arasında ulusal kurtuluşçu düşünceler giderek büyük bir etkinlik kurar.

Batman'ın ardından, Kurtalan, Beşiri gibi alanlara da ulusal kurtuluşçu düşünceler ulaşarak, yörede büyük bir etkinlik kurar. Ulusal kurtuluş hareketimiz ülke genelinde olduğu kadar bu alanda da büyük bir etkinlik kazanır. Özellikle de Batman'da işçi, gençlik ve köylü kitleleri arasında büyük bir yankı uyandırır. Mücadelemiz etrafında bütün bu kesimler birikmeye başlarlar. Haki yoldaşın attığı tohum, Mazlum yoldaşın büyük bir emek harcayarak yeşerttiği bir filiz olur. Artık, filizlenen bağımsızlık tohumu, gürleşmeye ve dal-budak salarak, kökleşmeye başlar.

Öğrenci gençlik ulusal kurtuluş mücadelesi etrafında biraraya gelmeye başlar. İşçiler, sendika örgütlenmesi etrafında ulusal kurtuluş düşüncelerinin etkisi ile mücadeleye büyük bir güçle atılırlar.

1979 yılına gelindiğinde kitlesel kabarış büyük bir boyuta ulaşır. Bu yıl yapılan Batman Belediye Başkanlığı seçimlerini, devrimci aday Edip SOLMAZ büyük bir oy farkı ile kazanır. Bu aynı zamanda Batman işçi, gençlik, esnaf kitlesinin, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi etrafında yer alışının da açık bir kanıtıdır. Edip SOLMAZ'ın Batman Belediye Başkanlığını kazanması, Türk sömürgecilerini ve işbirlikçileri feodal komprador kesimleri büyük bir tedirginliğe götürdü.

Nüfusu 100 bine yaklaşan bu işçi kentinde Belediye Başkanlığının ele geçirilmesi, burada uzun yıllar sömürgeciler ve işbirlikçilerinin var olan egemenliğini de boşa çıkararak, oyunlarını bozdu. Bunun üzerine MİT ve feodal-komprador çevrelerden Batman gerici-çetelerinin ortak komplosu, ile Edip SOLMAZ katledilir. Böylece sömürgeciler, halkımızın kendi kendini yönetme isteğini de boğmaya çalışırlar.

Edip SOLMAZ'ın katledilmesi, hareketin kitleselleşmesini durdurmak bir yana, sömürgeciliğe ve feodal-kompradorlara karşı büyük bir kin geliştirdi. Bu değerli halk önderinin anısına bağlılığın da bir gereği olarak, Onun kanına ellerini bulaştıran canilerden hesap soruldu. Raman gericilerine ve sömürgecilerin polis gücüne karşı gerçekleştirilen bir dizi eylemde, birçok halk canisi cezalandırıldı. MİT'in kışkırttığı Raman aşiret çetesi peşpeşe gerçekleştirilen eylemlerle sindirildi. Yıllardır, Batman halkı üzerinde hakimiyeti olan bu feodal-işbirlikçi çetenin sindirilmesi sadece kentte değil, kırsal alanda da hareketin büyük bir yaygınlık kazanmasını birlikte getirdi.

1980 yılında Kemal PİR, Mahsum KORKMAZ yoldaşların komutasında bir grup devrimci bu alana gelir. Bu grubun çalışmaları başta Raman çeteleri olmak üzere, ihaneti büyük oranda geriletir. Bu yoldaşlar, Filistin alanında askeri ve siyasi eğitimlerini tamamlamış ve silahlı mücadelenin hazırlıkları için yeniden ülkeye giriş yapmışlardı. Ancak Kemal PİR yoldaşın talihsiz ve beklenmeyen bir şekilde yakalanması; ve 12 Eylül faşist cuntasının işbaşına gelmesi geri çekilme sürecini hızlandırdı.

II. Kongre'ye kadar süren hazırlık sürecinin ardından, ilk gruplar Şırnak, Şirvan, Eruh, Batman, Beşiri, Kurtalan, Sason, Kozluk vb. gibi alanlara da girdi. Ulusal kurtuluşçu çalışmaların yoğunlaşması kitlelerin yeniden mücadele etrafında birleşmesini birlikte getirdi.

15 Ağustos 1984'te Eruh'un, 14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımı tarafından işgal edilmesi, sadece bu yörede değil, bütün Kürdistan çapında etki yarattı. 14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımının komutanları Mahsum KORKMAZ ve Mustafa YÖNDEN yoldaşların devrimci çalışmaları sonucu Eruh, Şırnak kısa sürede ulusal kurtuluş mücadelesinin sağlam kaleleri haline geldi.

Şirvan, Sason, Batman, Kozluk, Kurtalan ulusal kurtuluş eylemliliğimizin yaygınlaştığı bir alan haline geldi. Yeni dönem şehitlerimizin ilk öncülerini Eruh-Şırnak eylemliliğinde verdik. Çetin AKKURT ve Kerim BAYTAR yoldaşları 1984 yılı Sonbaharında kaybettik.

Kerim BAYTAR yoldaşın çalışmaları Eruh eylemliliğinin gelişmesinde büyük bir rol oynadı. Halkımızın kalbine büyük bir sevgi ile yerleşmesini bilen Kerim yoldaş, kitlelerin PKK etrafında birleştirilmesinde önemli bir rol oynadı.

Eruh eylemliliği ardından, Şırnak, Şirvan, Pervari, Beşiri, Kurtalan, Kozluk, Batman, Sason, Garzan gibi tüm yörelerde ulusal kurtuluş savaşı büyük bir yaygınlık kazandı. Yurtsever halk kitleleri ulusal kurtuluş saflarına akmaya başladılar. Öncü birimlerin ve daha sonra silahlı propaganda gruplarının yürüttüğü faaliyetler büyük bir gelişmeyi beraberinde getirdi. Kısa bir sürede mücadelemiz, binlerce insanı kucakladı.

Alandaki bu gelişmeler, ihanete ve düşmanın bütün engelleme çabalarına rağmen, durdurulamadı. Nebil alçağının ihaneti ve kitleleri yaygın olarak tutuklatmasına rağmen, ulusal kurtuluşçu gelişmeler engellenemedi. Sason'da Ahmet İBİN, Abdullah GÜLSEREN, Adife SAKAK, M. Şah GÜNDÜZ ve diğer yoldaşların gösterdikleri direniş ve şahadetleri, ihanetin yaratmak istediği ortamı da parçaladı. Bu yoldaşlarımızın direnişi, kitlelerin kalbine güven duygularını bir daha çıkmamacasına ekti.

1985 kışının bütün olumsuzluğuna rağmen, baharda gösterilen atılım ve ERNK'nin ilanı bu alanda da ulusal kurtuluşçu çalışmalara büyük bir ivme kazandırdı. Şırnak'ta düşmanın Alixan Tatar eliyle geliştirmek istediği koruculuk yapısı ise, tümden engellendi.

1986 Baharında Agit yoldaş komutasındaki birlikle Bahar eylemliliğini başlattı. Eruh ve Şırnak'ta yoğunlaşan eylemler, Newroz döneminde büyük bir atılıma dönüştü. Çeteciliğe ve sömürgeci orduya karşı peşpeşe geliştirilen eylemler sonucu, bu güçler büyük oranda geriletildi. Eruh ve Şırnak'ta çetecilik büyük oranda geriledi.

Newroz eylemliliği içerisinde Gabar Dağında Agit yoldaşın şahadeti, atılımımızın sürekliliği için yeni bir güç kaynağı oldu. Agit yoldaşın şahadeti, mücadeleye ilk başladığı bu alanda olması da anlamlıdır. Onun direnişi ve mücadelesi halkımızı ayağa kaldıran ve isyana yönelten önemli bir ivme gücüdür.

1987 ve 1988 eylemliliği de, bu yörede büyük bir atılım içerisinde geçti. 1987 eylemliliği içerisinde yörenin hemen bütün alanlarında ulusal kurtuluş eylemliliğimiz yaygınlaştı. Şırnak, Eruh, Kozluk'ta saatler boyu süren çatışmalar meydana geldi.

1988 Atılımında ise, Cudi Dağı çatışması, şimdiye kadar meydana gelen en yaygın çatışma oldu. Sömürgeci ordunun, kontrgerilla birliklerinin ve korucuların şimdiye kadar yaşadıkları en büyük kayıplardan birini vermeleri, mücadelemizin ulaştığı düzeyi göstermektedir.

Büyük bir gelişme gösteren ulusal kurtuluş savaşımız, bu alanda büyük bir atılım içerisinde bulunuyor. Önümüzdeki dönemde de, bu alan savaşımızın en fazla yoğunlaştığı ve geliştiği bir alan olma özelliğini devam ettirecektir.

GELECEK SAYIDA
MÊRDİN (Mardin)

Direniş Şehitleri ve Başkanımızın Işıklı Yolu Zafere Gidecek

Ben bir Kürdistanlı olarak kendi görüş ve bildiklerimi az da olsa bildiğim kadarıyla belirtmek istiyorum.

Kürdistan'da siyasal, sosyal ve kültürel, her türlü özden yoksun olarak neye hizmet ettiğimizi bilmeden körtavuk gibi ortada sağa sola koşuşurken, kışın uzun gecelerinde babamız ve bazen de annemiz bize eski zaman olaylarını anlatırlardı. Bu olayların başında Şeyh Sait İsyanı, isyanlarda dağlara çekilmek zorunda kalan savaşçıların kahramanlıkları, Türk devletinin vahşeti ve köyümüzün nasıl üç sefer yakıldığı yer almaktaydı. Türk sömürgeciliğine karşı o zamandan itibaren kinim artmaya başladı. 1960'larda, Türk devletine karşı nefret vardı içimde, ama ne yapılması gerekir, katliamdan geçirilen halkımızın intikamı nasıl ve kimden alınabilir gibi sorular kafamda yer edinen ve ve çözemediğim sorulardı. Bu durum böyleyken, Türk sömürgecilerinin baskılarına karşı mecburi olarak boyun eğmek zorunda kalıyorduk. Bu onursuz yaşamda kin, nefret ve yine intikam duygularını bir kenara bırakarak yaşıyorduk.

İşte, o bulanık ortamda elde silah bağımsız Kürdistan sözleri ile ortaya çıkan, ilk önceleri Apocu olarak, daha sonraları, yani 1978'den sonra PKK olarak şekillenen Parti hareketi, halk tarafından kurtuluşun bir umudu olarak göründü. PKK ve Apocular ismi duyulduğu yerde halkımızın kendisine güveni artmaya başladı. Daha sonraki yıllarda ise, özellikle 12 Eylül'den sonra onurlu Diyarbakır zindan direnişi halkımızın bağrında bir halkın diriliş destanını yaratırken, düşman ise kudurmuşcasına saldırdıkça saldırdı. Cuntanın şefleri, "köklerini kazdık" derken, Avrupa'daki sözde devrimci, özünde ise 12 Eylül cuntasının Avrupa görevlileri ve yine aynı merkezden yönetilen ve Partimize dayatılan hain tasfiyeciler vasıtasıyla amacına ulaştığını sandı. Bundan cesaretle Güney Kürdistan'a saldırdı. Bu saldırıda sarhoşluğa kapılan düşman halkımızla alay etmeye, bunun için şenlikler düzenlemeye başladı. "İstersek Güney Kürdistan'ı da alabiliriz" diye işi çılgınlık derecesine vardırdı. Ne yazık ki, TC'nin bu mutluluğu uzun sürmedi. 15 Ağustos tarihsel atılımı büyük bir şamar oldu; her şeyi tersyüz etti. Halkımızın onurlu yolunu, ulusal direniş yolunu gösteren PKK, teori ve pratiğiyle, strateji ve taktiğiyle, dağda savaşan gerillanın muazzam yaratıcılığıyla, zindan direnişiyle onurlu yaşamın temsilcisi olmasını bildi. Rolünü iyi oynamasını bilen PKK, halka mal olmayı başardı.

Başta faşist Türk sömürgeciliğine, bölge gericiliğine, emperyalizme ve sözde devrimci ama özde halk düşmanı olan güçlere karşı mücadelenin bayraktarlığını yapan Başkan APO ve direniş şehitlerine karşı sorumluluğunu yerine getireceğimizi belirtiyor, tüm Parti kadro, savaşçı ve çalışanlarına direnişçi başarılar diliyorum.

Yolumuzu aydınlatan kahraman direniş şehitleri ve Başkanımız APO'nun ışıklı yolundaki onurlu yaşam zafere ulaşacaktır diyorum.

Hamburg-Alteland (Elma bahçeleri)

"Halk köy korucularına selam vermiyor..."

— İzine gidişinizde herhangi bir zorlukla karşılaştınız mı?

— Hayır. Yalnız biz Batman'a gittiğimizde saat 24.00 sıraları idi. Otobüs otelin önünde durdu. Karşımıza bir yüzbaşı çıkarak hemen sordu: "Nereden geliyorsunuz, nereye gidiyorsunuz" diye sordu. Biz yurtdışından geliyoruz, Siirt'e gideceğiz" dedik. Hemen "Siz bu akşam burada dursanız çok iyi olur ve biz de burada kalacağız" dedi.

— İzninizi geçirdiğiniz alanda halkın durumu nasıldı?

— Halk mücadeleye sempati ile bakıyor. Özellikle gençliğin %70'i mücadeleye katılmaya hazır durumda bekliyor. Böyle bir durum göze çarpıyor.

Bizim köyde 15 köy korucusu var. Bir gün bunlar kalkmış, "Biz şantiyeyi denetleyeceğiz" demişler. Şantiyeye yaklaştıklarında, yurtsever olan şantiye şefi bunlara soruyor: "Nereye gidiyorsunuz korucular?" Korucular, "Biz şantiyeyi denetlemeye geldik" diyorlar. Şantiye şefi izin vermemiş ve onlara yönelik şöyle konuşmuş: "Siz beş paraya satılmış insanlarsınız, uşaksınız..." Bunun üzerine aralarında sürtüşme çıkmış ve korucular şantiyeden uzaklaştırılırlar. Köy korucuları valiye gidip şikayet ederler, fakat bir sonuç alamazlar.

7.8.88 günüydü; ben yeğenimi hastaneye götürdüm. Orada bekleyen halkın durumu perişandı. Kucağında çocuğuyla bekleyen kadın, bir deribir kemik kalmıştı. Yani halkın sağlık durumuyla da ilgilenilmiyor. O esnada bir helikopter indi içinde bir subay ve bir yaralı asker çıkardılar. Apar topar aldılar içeri. Aynı gün iki defa daha helikopterler yaralı taşıdı. Halk sevinçliydi: "Bizim çocuklar yine kurban yapmışlar" diyordu.

— Halkın köy korucularına karşı tutumu nedir?

— Bir yüzbaşı, iki köy korucusu kontr-gerilla elbisesini giyip "biz gerillayız" diyerek yoz ilişkiler geliştirmeye çalışmışlar. Halk bunlara kanmayarak, "Siz Apocu değil, satılmış insanlarsınız" deyip tepki göstermiş. Köy korucuları Apoculara yalvarıyor: "Bizim buraya baskın yapın, maaşımız fazla olsun." Halk köy korucularına selam vermiyor. Onların selamını da almıyor. Nefret ediyorlar. Bizim yakın köyde bir köy korucusunun iki kulağını ve burnunu kesmişlerdi. Ayrıca bu halkın diline düşmüş; "İbret olsun köy korucularına" diye konuşuyorlarmış.

Halkıma söyleyeceğim söz; ülkemizde verilen bu görkemli mücadelede insanın kendisini tanıması ve görevlerini yerine getirmesi gerekir.

Bir Berxwedan okuyucusu

KÜRDİSTAN

Toprak kan emiyor, şehit kanı
Gelsin de görsün şimdi onlar Kürdistan'ı
Savaşıyor şimdi Kemal, Mazlum, Agit ve Bedran
Kovacağız... kovacağız üzerinden leş kargalarını

Görünce bir sabah gerillaları erken
Göremezsin onları bir daha komutansız dolaşırken
Çok göreceksin Mustafa, Sadun, Aydın gibi komutanları
Göreceksin nice komutanları üzerinde savaşırken

Tarih tekkerrürden ibaret zamanı saydı
Doğan güneş yıldız misali kaydı
Başlangıcı kaderin amansız feryadı
Uğruna savaşanlar Remzi, Akif, Ferhat Kurtay'dı

Kaderin kanla yazılı... yüreğin ateş yaksın
Sen... maziye bakıp da utanmamalısın
Son oyununu oynadı sana tarih
Bekle... bekle... bir gün gelecek elbet beklediğin Agit

Sevinmelisin... sosyalizm güneşi doğacaksa eğer
Sevinmelisin... tüm dünya veriyorsa sana değer
Sevinmelisin... Kemal gibi komutanın
Haki gibi savaşanın
Apo gibi başkanın varsa eğer
Yırt mazinin... yırt mazinin perdesini gelecek seyre değer

Doğan/7.6.1988

"Moral ve savaş taktiğinde bizden kat kat üstün olan gerillalar, her çatışmada en az 50 asker vururlar..."

Kürdistan'da gelişen ulusal direniş savaşı ve ARGK'nin ilanıyla bir halkın yüzyıllardır biriken intikamının çok acı olacağını bilen TC, ARGK'nin silahlarını enselerinde hissederek ordusunun yarıdan fazlasını Kürdistan'a yerleştirdi ve modern silahlarla donattı. Bütün bunu yaparken TC'nin yanıldığı bir nokta var: Evet, savaşta savaşanın silah değil, gönüllü asker olduğudur. TC, tarihinde sahip olmadığı gönüllü askerlere hiçbir zaman da sahip olamayacak. NATO'da ikinci büyük orduya sahibim diyen TC, Kürdistan'da operasyona çıkan askerlerini bile doyuramıyor. Onların bütün yemek ihtiyaçlarını yöre halkından zora dayalı olarak temin ediyor. Kürdistan dağlarında öldürülen asker sayılarını kesinlikle inkar ediyor. Şuna kesinlikle inanmalıyız ki, bugün Kürdistan'da hiçbir gönüllü asker yoktur.

Bir gün Hamburg'da bir lokantada yemek yerken, Hataylı bir ilericiyle aramızda şu konuşma geçti:

Kendisi Hatay doğumlu ve TC'de askerliğine, Kayseri'de komando eri olarak başlamış. Kürdistan'da mücadelenin gelişmesiyle askerliğini Şırnak'ta tamamlamış. Mektubumun kısa olması için, olayı anlatıldığı gibi aktarıyorum:

"1985 yazında bize gelen ani bir emirle Şırnak'a gittik. Şırnak'a giderken 58 kilo vardım. Tabura varır varmaz hemen bizi operasyona çıkardılar. Ben çavuş olduğum için emrime dört onbaşı ve otuzaltı er verdiler. Bunlardan otuz kadarı Kürttü. Kürtler yöreyi bildikleri için genelde buralara verilirler. Ben takım çavuşu olarak bunların tek sorumlusuydum. Operasyona çıkarken, bize bir bölge verildi. Bize verilen bölgede operasyonu yürütecektik. Birliğimizde üç adet el telsizi, herkeste birer adet G-3 piyade tüfeği ve 100'er adet mermi ile el bombaları vardı. Taburdan çıkarken ikinci bir emre kadar dönmememiz, yemek ihtiyaçlarımızı yakın köylerden karşılamamız gerekecekti. Operasyona başladığımız gün bir mağaraya gittik, tam 40 gün bu mağarada kaldık. Hiç operasyona çıkmadık. Saatte bir telsizle haberleşiyorduk. Yemeklerimizi ve suyumuzu bayan ve çocuklar getiriyordu. Bir gün bulunduğumuz alanda üç kişi gördük ve kısa bir süre çatışmaya girdik. Bu esnada Diyarbakırlı olan bir Kürt onbaşı, onlarla Kürtçe konuştu ve onlar ateşi kestiler, tabii biz de kestik. Onlar bizim yanımıza geldiler. Merhabadan sonra oturdular. Bizlere niçin mücadele verdiklerini anlatmaya başladılar. Üç gün beraber kaldık. Herkeste birer adet kalaşnikof marka silah, 500'er adet mermi ve el bombaları vardı. Biz, bunların teslim olduklarını sanıyorduk. Oysa yanılmışız. Bunlar Diyarbakırlı onbaşı ile konuşup anlaşmışlar ve onun için gelmişlerdi. Ben bunu daha sonra onbaşı ile 'serbest bırakalım mı' diye konuşurken öğrendim. Üç günlük bir beraberlikten sonra takımı içtimaya çıkardım. Onlara durumu anlattım. Birkaç kişi dışında hepsi serbest bırakmamızı istiyordu; ki, zaten onlar da bize teslim olmamış, herhangi bir olumsuzluğa yönelmemiz halinde bizimle yeniden çatışacakları muhakkaktı ve buna göre sürekli tetikteydiler. Sonunda ortak karara varmamızla yanımızdan ayrılıp gittiler. Aradan epey bir zaman geçtikten sonra da hala operasyon alanındaydık. Bir gün telsizle bir haber aldık. Bize bulunduğumuz alanın dışında 40 kişilik bir grubun bulunduğunu ve bizim de o alana gitmemiz gerektiğini söylediler. Alana vardığımızda helikopterler bizi alıp operasyon bölgesine götürdüler. Gittiğimizde çatışma başlamıştı. Bizi gerillaların gidebilecekleri yönün tam önüne bıraktılar. Şunu açıkça diyebilirim ki, çatışma boyunca moral ve savaş taktiği yönünden bizden kat kat üstün olan gerillalar, her çatışmada en az 50 asker vururlar. Bu çatışmadaki amaçları ise, çemberi yarıp gitmekti. Onlar, çatışma boyunca istikametlerini kaybetmeden gelip bizim içimizden geçtiler. Biz de onlara yardımcı olduk. Çünkü bütün askerler gün sayıyordu. Benim bile on günüm geçiyordu. Gerillalar, gittikten bir gün sonra hepimiz toplanıp kayıplarımızı saydık. Takımımızda 13 ölü vardı. Bu olaydan sonra bizi yine eski yerimize gönderdiler. İki gün sonra radyodan haber dinliyoruz. Bizim de katıldığımız çatışmada iki askerin öldürüldüğü haberi verildi. Oysa ki takım çavuşları olarak biz kayıplarımızı toplayıp yollamıştık. Kürdistan'da kaldığım sürede 92 kiloya çıktım.

Sizden tek istediğim şey, gerçekten doğa görünümüyle cenneti andıran o güzelim Kürdistan'ı ve insan olarak hiçbir toplumun sahip olmadığı halka sahip çıkmanızdır.

Selam silah elde Kürdistan dağlarında savaşan gerillaya"

Doğan/7.6.1988

Kuzey-Batı Kürdistanlı bir grup din adamından din adamlarına çağrı:

"Bu mücadele kutsal ve haklıdır... En büyük silahımız birliktir"

Ey Kürt halkı, yıllardır Kürdistan adına çeşitli fraksiyonlar oluştu. Bunlar rahat koşullarda halka propaganda yaparak Kürdistan'ı kurtaracaklarına dair çeşitli sözler verdiler. Halkı mücadeleye davet ettiler. Fakat eksik ve zayıf düşüncelerinden dolayı onlara katılmadık. Nitekim 12 Eylül cuntası işbaşına geldikten sonra bunların içyüzü daha iyi anlaşıldı. Bu karanlık ve zor ortamda halkı zalim devletin baskısı altında bırakarak kimisi Avrupa'ya kaçtı, kimisi teslim olup mücadeleden vazgeçti.

Şimdi her yönüyle sağlam ve eksiksiz halkımızın gerçek sahibi PKK, on yıldan beridir mücadele etmektedir. Halkımızın en zor anlarında ona omuz vererek, ona sahip çıkarak düşmanlarımızı günden güne geriletmektedir. Vatan evlatlarımız temiz kanlarını sel gibi akıtarak Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesinde destanlar yaratmaktadırlar.

Haktan yana olanlar, doğru ya inananlar! Bu zalim devletin uygulamalarına karşı suskun kalmanın hiç bir anlamı yoktur. Nitekim zulme karşı savaşmak üzerimize farzdır. Allah, Kuran'ı Kerim'de Hicret süresinde "Allahın adaletine gelinceye dek zalimlerle savaşınız" ve yine Nisa süresinde "O insanlarki kendilerini zayıf gösterek zalimlere karşı güçlerini kullanmadıkları için Allah tarafından en büyük ceza ile cezalandırılacakları için yerlerinin en kötü yer olarak cehenemliktirler" diye tehdit etmektedir.

Yine Levami-ulukul kitabının 1. cildindeki Hadis-i Şerif'in beyanı ile şöyle buyrulmaktadır: "Ülkeleri başkaları tarafından işgal ve istila edildiği taktirde, işgalcilerin gözlerinin çıkartılması, işgal edilenlere helaldir" denilmektedir.

Durum böyle iken ömrünü ilimle geçiren, tüm bunları gören din adamlarımız, halkına karşı sorumluluklarını yerine getirmelidirler. Bilinçsiz halkımıza gerçekleri korkmadan anlatmalıdırlar. Bu bir yurtseverlik görevidir. Halkımızı sömürgeci boyunduruktan kurtarmak ve özgür bir vatan yaratmak için bugün yüzbinlerce insanımız canını feda ederken, sizler de en azından gerçekleri propaganda ederek mücadeleye katılmalısınız.

Bütün din adamlarına ve halkımıza çağrımız şudur: Hepimizin izlemesi gereken yol bugün net ve açıktır. Yıllardır zalimlerin zorla üzerimize geçirdiği karanlık perdeyi halkımızın önderi PKK, şanlı direniş ile yırtmış ve yolumuzu aydınlatmıştır. O halde eskisi gibi düşmanın uygulamalarına karşı sessiz kalmayalım. PKK önderliğinde ERNK bayrağı altında birleşip toplanalım. En büyük silahımız birliktir. Tarihte de görüldüğü gibi birlik içinde mücadele veren halklar zaferi kazanmışlardır. Zayıf ve küçük halklar bile kendilerinden kat kat üstün olan düşmanlarını bu silah ile yenerek bağımsızlıklarına kavuşmuşlardır. Bu mücadele haklı ve kutsal bir mücadeledir. Zafer mutlaka mazlum halkımızın olacaktır.

— Yaşasın Halkımızın Önderi PKK, ERNK, ARGK!
— Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!
— Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Bir Grup Din Adamı
25 Temmuz 1988

Her Şey Proleter Partimiz PKK İçin

Düşman, basın ve yayın kuruluşları yoluyla Partimize ve onun askeri gücü ARGK'ye saldırmaktadır. Bununla düşman, olayların gerçek yönünü hem gizlemekte ve hem de zayıf, kararsız olan insanları etkilemeyi amaçlamaktadır.

Düşmanın bu tür propagandalara başvurmasını ve olayların asıl nedenlerini gayet iyi biliyoruz. Günden güne gelişen ve ordulaşan ARGK birlikleri, faşist Türk ordusuna hiç de tasarlayamadığı darbeler indiriyor. Türk devleti ve faşist ordusu için Kürdistan toprakları barut, dağları bomba, insanları ateş gibidir. TC'nin tankları, topları ve uçakları Kürdistan topraklarında işlemez hale getirilmiştir. Kontrgerilla toplu imhalara uğruyor. Kurdukları hain, ajan ağı günden güne çözülüyor. Kenan paşalarının dediği gibi, "biz dizginleri elimizden kaçırdık, tek çaremiz komşularımızla iyi geçinmektir." Bugün yaptıkları da budur. Son dönemlerde Bulgaristan ile ilişkilerinin gelişmesi, Yunanistan ile kurulan "dostane" ilişkiler ve Özal'ın Yunanistan'a gitmesi, Libya ziyareti, "Fırat suyunu keseriz" diye Suriye'ye tehditler savurması, Türkiye-Irak arasındaki gizli anlaşma vs. İşte faşist Türk rejimini siyasi ve ekonomik çıkmaza sokan PKK'nin yol açtığı kısacık bilanço.

Faşist TC, basın-yayını ve onun uzantıları bunu çok iyi biliyor: TC bizim hainleşen insanlarımıza acıdığı veya korumaya aldığı için bunu yapmıyor. Eğer gerçekten böyle olsaydı ARGK güçleri ile TC'nin faşist ordusu karşı karşıya kalacaktı. Ve insanlarımıza milyonlar yağdırarak köy koruculuğu yapmaları için teklif ve zorlamalarda bulunmazdı. Bunun yanısıra öldürülen binlerce askerine flaş haberlerle sahip çıkardı. En içler acısı durum ise, sözde demokrat-yurtsever olarak geçinen iflah olmaz teslimiyetçilerin durumudur. Neden Kürdistan tarihinde destanlar yaratan, Kürdistan halkı için en değerli varlıkları olan canlarını veren ARGK gerillalarına ve şehit ailelerine sahip çıkmıyorlar da birkaç iflah olmaz haine sahip çıkıyorlar? Çünkü aynı gıdadan besleniyorlar da ondan.

Parti ve ARGK birliklerine dil uzatan bu teslimiyetçi, kararsız insanlar aslında yaptıklarının karşılığı olarak TC'den madalya istemeleri gerekirdi. ARGK birlikleri hiçbir demagojiye aldırış etmeden, halkımızın vermiş olduğu kararı yerine getiriyor. Hain ve ve uşaklar affedilmez. Biz hain derken, elbette ki o hainlerin çocuk ve diğer aile fertlerine karşı bu sözleri kullanmıyoruz. Bir hainin aile fertlerinin cezalandırılması mücadeleye yarar getiriyorsa, bu da yapılır. ARGK birlikleri vahşeti doğurmak için mücadeleyi başlatmadılar. Onlar, bizleri yüzyılları köleliğinden kurtarmak için silah elde can verme pahasına da olsa bu davaya sadık kalarak, akıl almaz zor şartlar altında savaşıyorlar.

ARGK birlikleri Kürdistan halkı için savaşıyorlar. Düşmanın halkımız üzerinde uyguladığı sinsi oyunları boşa çıkarmak lazım. Bunun için de yer yer şiddetin en acısını kullanmak gerekir. PKK, bunu hep böyle gördü ve böyle göreceğine inanıyorum.

Her şey proleter partimiz PKK için!

H. Açıkgöz

Bir dünya yaratacağız özgür
bir dünya
kötüler için işkence,
artık bir rüya
Öyleki zalime-faşizme
dar gelecek bu dünya
Kahpe-ite ölümden,
kaçmak bir rüya
Bu dünyada özgürlük olacak
orada kardeşlik
ilkesi önde duracak
Yalnız insanlık ve
birliktelik solmayacak

ŞERVAN

Zafer ufuklarını gördüğüm
şu dağın doruğunda
şu isyan bayrağı altında...
elimde sımsıkı silahım
bir tutam gibi
ve taş gibi sıkılı yumruğum...
En keskinliğiyle
umutla baykıyor gözlerim
taaa... o kutsal güne
o güzel yarınlara...
Yüreğimdeki kin pınarı
kızgın volkan gibi...
Ve düşersem eğer bir gün
direniş diyarında,
genç bedenimle
boylu boyunca uzanırsam
karışına bile sevdalandığım
topraklarımıza
unutma beni Kürt gençliği...
Sana emanettir
isyan bayrağım
dalgalandır özgürlük tutkusuyla.
ve zapteyle doruklarını dağların
özgür vatan toprağı için!..

Berxwedan okuyucusu

Cizre'de Yurtsever Halkımız Sömürgecilerin Komplo ve Uygulamalarını Boşa Çıkartacaktır

Cizre konumu itibarıyla, Botan-Mardin ve Güney Kürdistan'ın kesiştiği stratejik bir noktada, bölgenin ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanda önemli bir yerleşim merkezidir. Tarihte yabancı egemenlere karşı birçok direnmeye sahne olmuş zengin Kürt kültürünü birçok alanda günümüze kadar korumuş, yurtseverliğin köklü olduğu bir alanımızdır.

Faşist TC sömürgeciliği bu alanımızın elverişli stratejik yapısından yararlanmakta ve geleneksel direnişçi yapısını pasifize etmek için birçok yöntem ve uygulamayı hayata geçirdi. Cizre halkı, tarihte gösterdiği yurtsever direnişçi ruhu, son dönemlerde de TC sömürgecilerine karşı gösterdi. Yakın tarihimizde TC askerlerini döverek Dicle nehrine dökene kadar kovaladı; 1976'da bazı yurtseverlerin yakalanıp gözaltına alınması ve işkence görmeleri üzerine tüm yurtsever halk birleşerek jandarma alayına, emniyet amirliğine, kaymakamlığa vb. TC kuruluşlarına karşı saldırıda bulundu, binalarını taşladı, araçlarını imha etti. Kısacası, halkımız birçok düşman uygulamasına birleşerek karşı çıktı. Düşman, bu yapıdan dolayı bölgeden ürkerek 12 Eylül'e kadar üzerine fazla gidemedi.

12 Eylül faşist cuntasının iş başına gelmesiyle TC, halkın bu direnişçi özelliğini özel uygulamalarıyla yozlaştırmak için yoğun bir çaba içerisine girdi. Önceleri baskı ve işkenceler uygulayarak halkın büyük bir kesimini bu uygulamalardan geçirerek korkutup pasifize etmeye çalıştı. Daha sonra bölgede görev yürüten Kaymakam Halim Sever, emniyet amirleri, milli eğitim müdürleri vb. gibi sömürgeci yetkililer, faşist ve vahşi yüzlerini dini maskelere büründürerek, halkın geri yapısından da yararlanarak nurculuk örgütlenmeleriyle halkımızın direnişçi ve yurtsever duygularını içten boşaltıp yoz bir toplum yaratmaya çalıştılar. 15 Ağustos Atılımından sonra bölgede yükselen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tutunamayan ihanetçi odaklar Cizre'ye gelip yerleşti. Sömürgeciler bunlara kucak açıp, her türlü olanağı tanıyarak, faşist emellerini hayata geçirmeye çalıştılar. Bu ihanet odakları sömürgecilere dayanarak halk üzerinde yakalatma ve işkence korkusu yaratarak bölgedeki gelişmelerden soyutlamayı hedeflediler. Son dönemlere kadar Cizre, bölgedeki ihanetçiler için bir kale haline getirildi. Buraya yerleşen bu ihanet odakları diğer alanlardaki çalışmalarını buradan yönetti. Kendi çevrelerinde ajan-çeteler örgütleyerek halk üzerinde baskı ve terör uygulayarak birçok insanı zorla, tehditle ajanlaştırarak MİT'çiliği serbest bir meslek haline getirdiler. Birçok yurtsever insanımızı yakalatarak işkencelere tabi tuttular. Ailelerinden yüklü paralar karşılığında serbest bıraktılar. Birçok yurtsever insanımızı yakalatma tehdidi ile bölgeden göç etmelerine neden oldular. Kırsal kesimde köy koruculuğunu örgütleyerek, köylülerin silah almaları için teşvik ettiler. Subay elbiseleri giyerek düşmana yol göstericilik yaptılar. Silah almayan ve yakınları mücadele saflarına katılan köylülere peşmerge elbisesi giydirerek komplolar düzenlediler. Bu hainler bunlarla kalmayarak halkın malına ve namusuna göz diktiler, bölgede gelişen Parti otoritesini sarsmak için peşmerge kılığında soygunlar yaptılar. Bu soygunlar esnasında bir şoförü vurarak katlettiler. Bunların Kürdistan halkına karşı ihanetleri çoktur.

Bölgede geliştirilen bu olumsuz yapıya rağmen, yurtsever halkımız Parti hareketimize karşı seyirci kalmadı. Parti ile tanışır tanışmaz kucak açtı, her türlü fedakarlığı gösterdi. ARGK saflarına onlarca genç katıldı. Halkımızın ERNK ve ARGK bayrakları altında örgütlenmesine engel teşkil eden bu hain odaklar ARGK gerillaları tarafından üstüste ve sert darbelerle dağıldı. Böylece faşist düşmanın burayı kendisine bir ihanet yuvası yapma planları bozuldu ve daha uygulanmaya çalışılan birçok komplo erkenden açığa çıkarıldı.

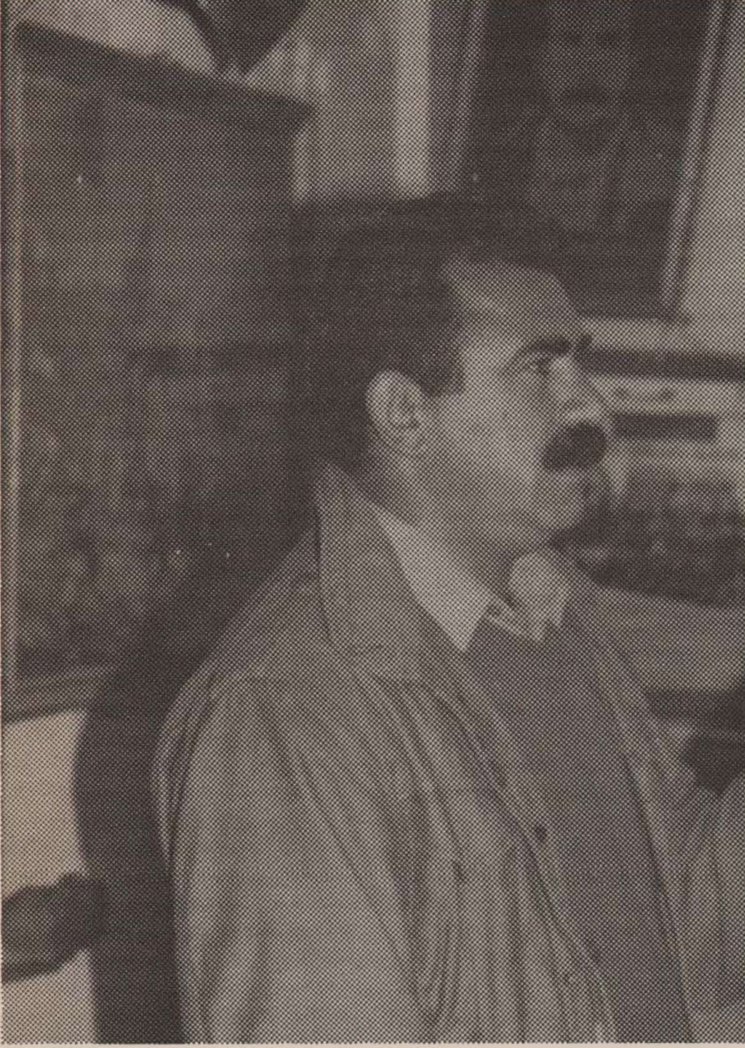
Düşmanın eli-ayağı durumunda olan bu odakların dağıtılmasıyla korku ve panik içerisine giren TC, gelişigüzel yurtsever halkımıza karşı operasyonlar başlattı, yüzlercesini gözaltına aldı, işkencelerden geçirdi. Şehirdeki güvenlik güçlerinin aciz kaldığını gören faşist vali, bölgeye özel tim, siyasi şube ekipleri ve MİT uzmanlarını göndererek, sarsılan prestijini korumak için halka karşı baskıyı arttırdı. Telaş ve panik içinde sokağa çıkma yasakları, yoğun arama ve operasyonlar uyguladı. Geceleri şehrin dağlık yamaçlarına pusular attılar. Bu pusular neticesinde gece evden çıkan bir yurtsever kadını katlettiler. Yakaladıkları yüzlerce yurtseverden birşey elde edemeyen sömürgeciler, çaresizlik ve acizliklerini gizlemek için birkaç yurtseveri eylemlerin failiymiş gibi gösterip işin altında çıkmaya çalıştı. Faşist düşman, bölgede en çok güvendiği ve konumlanarak diğer bölgeleri için bir sıçrama tahtası olarak kullandığı bu alandaki devrimci gelişmelerden aldığı büyük yaraların acısı ile yurtsever halkımıza intikam duygusu ile vahşice saldırdı. Faşist düşman Kürdistan'da günden güne mevziler kaybetmekte ve güvendiği birçok mevzi ona mezar olmaktadır. Mutlak ölümünü gören vahşi düşman, daha da azgınlaşarak kudururcasına saldıracaktır. Son dönemlerde yurtsever halkımız düşmanın vahşi yüzünü daha yakından tanıdı. Halkımız yıllardır, özlemini çektiği ve kavuşmak istediği Partisini tanıdı ve bağrına bastı. Yurtsever halkımız, düşmanın komplo ve saldırılarına karşı PKK önderliğinde ERNK ve ARGK bayrakları altında örgütlenerek düşmanın yüzyıllardır uyguladığı baskı, sömürü ve katliamların hesabını soracak, onu ülkemizden kovarak zaferi yaratacaktır.

10.8.1988
DELAL

Bir Berxwedan Okuyucusu Değerlendiriyor:

ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞIN YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE DOLU 10 YILI

"Ben Abdullah ÖCALAN yoldaşın şahsında geleceği görüyorum" (Kemal PİR)

"Eğer dışarıda soysuzlaşıp dökülmek istenmiyorsa, bağımsızlık ve özgürlük tutkuları canlı tutulacaksa, mücadelede en gecikmiş bir halk olarak çağdan duyduğumuz tüm utancı gurura dönüştürmek, bir ulusal kurtuluş çağı olan çağımıza gerçekten biz de katılmak istiyorsak, çağımızın direnme kuvvetleriyle; sosyalizm, ulusal kurtuluş ve demokrasi akımlarıyla köprüler kurmak, bu akımların güçlü birer kolunu ülkemiz topraklarına uzatmak zorundaydık..."
(Abdullah ÖCALAN, PKK Genel Sekreteri)

Tarihte önemli dönüm noktaları vardır. Bu dönüm noktaları insanlığı ya karanlıklara boğmakta, ya da aydınlık dönemlere çıkarmaktadır. Her iki olguya damgasını vuranlar yeni bir tarihsel dönemecin girişini yaratmaktadırlar. Olumsuz yönden damgasını vuranlar tarihte dehşetle; olumlu damga vuranlar da kahramanlık ve coşkuyla anılırlar. İnsanlık tarihinde çokça görülen bu durum halkların yaşamında ve insanlığın gelişiminde oldukça önemli birer sayfa durumundadırlar. Bu sayfalara adını kara harflerle utanılası bir şekilde yazanlar olduğu gibi, yüce insani duyguları, kahramanlıkları ve ebedilikleri ile tertemiz bir şekilde yazanlar da vardır. Elbette ki tercih edilmesi gereken, tarih sayfalarına isimlerin olumlu ve şerefli yazılması olacaktır. Onur ve şeref korunduğu sürece, halkların ulusal ve sınıfsal çıkışları tarihe hep olumlu damga vurmuş; insanlığı yüceltmiştir. Bu yücelikler, önderlikler şahsında somutlaşmış ve giderek tüm halka mal olmuştur. Dünya genelinde bu böyleyken, bizim gerçekliğimiz açısından daha da can alıcı özellikler taşımaktadır. Atomlarına kadar parçalanmış bir halk gerçekliğini yeniden ayağa kaldırılması, ona tarihi rolünün oynatılması önderlik olayının derin anlam ve önemini belirtmektedir. Olumlu ve insanlık yararına olan bilimsel teknik gelişmelerin sahipleri de tarih sayfalarına altın harflerle geçmiştir. Aynı zamanda ulusal ve sınıfsal mücadeleler tarihinde neyin ne zaman yapılacağının iyi ve doğru tespiti halkları zafere götürmüştür.

Zafere ulaşmada bu mücadelelerin taktiksel bir yöntemi de geriye çekiliştir. Sınıflar ve halklar azgın faşist baskılar karşısında, kazanılan mevzilerin korunması, yeniden toparlanma ve daha güçlü vuruşlar gerçekleştirebilmek için mücadelenin bu taktiksel yöntemini kullanarak, olumlu tarihsel ve toplumsal değerlerini imhadan kurtarırlar. Zor dönemleri yaşayan halklar varlıklarını kaybedeceklerine, yeniden umudun ve mücadelenin yeşertilebilmesi için toparlanmayı yeğleyerek ülkelerini terkederler. Bu terkedişte derin bir yurtseverlik, tekrardan ülkeye dönüş umudu ve tutkunluğu taşınırsa olumluluk arzeder. Proletarya düşünceleri ile yapılanmalar, böylesi bir durumu pratikte sergilemiş ve zafer kazanmışlardır. Lenin, Ho Chi Minh, Castro vb. önderler buna örnek teşkil etmektedirler. Bir genelleme yapılacak olunursa ezilen halkların proletarya temsilcilerinin yurtdışına çıkışları, direnişi güçlü kılmak, zaferi yaratmayı sağlayacak yüksek yurtseverliklerle dolu iken, egemen sınıflar çıkmaza girdiklerinde tam bir kaçışı sergilemektedirler. Bunlar da tarihin kara isimleridir. İran Şahı, Somoza, İdi Amin, Marcos vb. örnek teşkil etmektedirler. Bunlarda yurtsever öz yoktur.

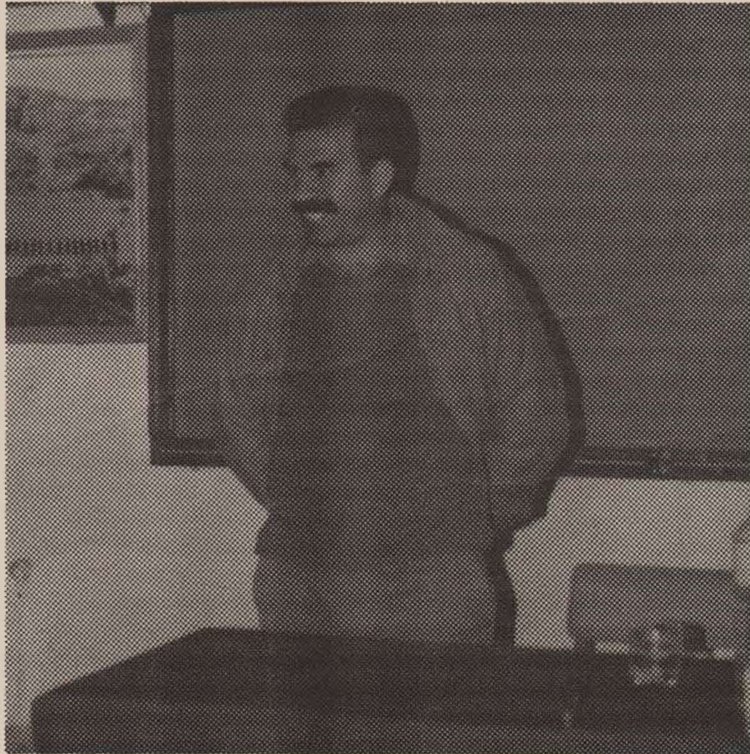
Mültecilik yılları olarak da değerlendirebileceğimiz geriye çekiliş yılları proletarya önderleri tarafından zaferi yaratma yolunda değerlendirilirken, sınıf intiharına uğramamış, kişilikte proleterleşmemiş, sınıf dışı anlayışlarla dolu olanlar ise böylesi yıllarda dağılmayı, inançsızlığı, ihaneti, teslimiyeti ve tasfiyeyi yaşamışlardır. Lenin, Çarlığın yoğun baskıları sonucunda ülke topraklarında mücadeleyi yürütmede zorluk çektiğinden, devrimin daha sağlıklı gelişmesi için Avrupa'ya çekilmiştir. Bu zeminden Parti içinde çıkan provokasyonlara ve Çarlığa karşı mücadeleyi yürüterek proletaryayı örgütlemiş, 3 Nisan 1917'de ülkeye geri dönerek devrimi zaferle taçlandırmıştır. Yine Ho Chi Minh, Fransa'da hep ülkesi Vietnam'ı düşünerek yaşamış, halkının dış nefes borularını açarak devrime hizmet etmiş, daha sonra bizzat devrimin başına geçerek zaferi yaratmıştır. Marx, İngiltere'de Avrupa Komünist Partilerinin çıkmazlarını açmada bir danışma merkezi haline gelmiştir.

Konumuza geçmeden önce Parti hareketimizin ortaya çıkışını Parti Önderliğinden bir alıntı yaparak açıklamak, konunun daha iyi kavranmasına hizmet edeceği kanısındayız:

"Kürdistan'da olumsuz objektif ve subjektif şartlarda bağımsızlık, özgürlük adına ortaya çıkışın, bunun ilk kelimelerinin söylenmesinin taşıdığı anlam ve tarihilik bu açıdan son derece özlü ve derin bilince çıkarılması gereken bir özellik taşımaktadır. Bu ilk çıkışın sadece Kürdistan halkı açısından değil, daha önce değindiğimiz Türkiye'deki siyasal gelişmelerden dolayı da taşıdığı anlam ve tarihi özelliğinden dolayı bağımsızlıkçı düşüncenin doğuş inancını iyi bilince çıkarmak gereklidir. Çıkış başlangıçta ne kadar donanımsız olursa olsun, ne kadar az kişiyle gerçekleştirilirse gerçekleşsin, eğer tarihsel bir sorunu gündeme getirmeye adaysa, onunla uğraşıyorsa, büyük bir haksızlığa parmak basmış ve bunun kabul edilmezliğini vurgulamış demektir. Yaşam gücünü temsil eden, ileriyi temsil eden, her zaman çıkışta zayıftır. Ve yine her zaman geçmişi temsil eden, yerleşik çıkarı temsil eden, fakat gelecek için ilerletici olmayan, güçlü görüntüsüne rağmen kof ve zayıftır. Devrilmeye mahkumdur. Bu açıdan birçok soylu tarihsel akım ve eylemlerde olduğu gibi PKK'nin de 1970'lerin başlangıcındaki çıkışı insan soyunun en fedakar, en özlü çabalarından birine örnek olarak gelişiyor, yönelim ve çabası bu biçimde oluyor." (Kongre çizgisini doğru kavrayalım)

Bu bağlamda Partimizin geriye çekilişini ele alıp, Parti Önderliğimizin yurtdışındaki 10. yılına kadarki mücadelesi üzerine yazmanın, doğru tarihsel gerçekliğe ulaşmaya hizmet edeceği kanısındayız. Partimizin ortaya çıkmasıyla birlikte sömürgecilerin çok yönlü imha planları ve takibi gündeme gelmiştir. Hareketin önde gelen isimlerine komplolar düzenlenerek (başta Parti Önderliğine), bağımsızlık düşüncesi daha ülkeye yayılmadan boğulmak istenmiştir. Bu konular Parti tarihimizde yoğunca işlenmiştir. Daha çok yurtdışı çalışmaları ve bunda Parti Önderliğimizin rolü üzerinde duracağız.

TC gündeminde, Parti hareketini kesin imha vardır. 1979 yılında Parti hareketimiz büyük bir kitlesel kabarmayı yaşar. Buna karşın TC'nin ve uşaklarının saldırısına karşı koyacak ve kitlesel kabarmayı örgüte dönüştürecek örgütlenmede zayıf kalınır. Bir örgütsel kriz yaşanır. Parti Önderliğinin ileri görüşlülüğüyle Partiyi bu örgütsel krizden kurtarmak, kadroları yetkinleştirmek ve nefes borularını açmak için yurtdışına çıkışa karar verilir. Henüz yetkinleşmemiş Partinin savaş örgütü haline getirilebilmesi, devletin oyunlarının boşa çıkarılması, çözülmelerin sonuçsuz kılınması ve sıkıyönetimin boşa çıkarılması için yurtdışına çekiliş zorunluydu. *"Partimiz, güçlerini toparlamak ve yeni dönem mücadelesini başlatmak için, gerçekleştirdiği hazırlık çalışmalarını, 1979'un son aylarından başlatarak hızlandırdı. Partimizin bu geri çekilme taktiği tamamen doğru ve kendine özgüdür."* (Gerillanın gelişimi, A. ÖCALAN, syf. 19)

Bu çıkış aynı zamanda devrime ve halka bağlılığın bir ifadesiydi. Yüksek devrimci sorumluluğun Parti Önderliğinde somutlaşmasının bir ifadesiydi. "Bir işe başlangıç, sonucu belirler" deyiminin pratikteki hayata geçirilişi, Parti tarihimiz sürecinde ilk çekirdeğin ortaya çıkışı, gelişmesi, ülkeye yayılması, geri çekilişi ve sonrası mücadelesiyle Parti hareketimizde ve önderliğinde somutlaşır. Amaçtan hiçbir dönem sapılmamış, buna ulaşılmak için her türlü araç kullanılmış ve kullanılmaya da devam edilmektedir. Geri çekilişte seçilen alan, bu alanda olanaklar yaratılarak ülkeye daha güçlü dönüşün çabaları nefese nefese yürütülmüştür. Bir yandan hiçbir ilişkisi olmadığı için ilişki ağları geliştirilmeye çalışırken, diğer yandan Parti içerisinde umutları kırılmış, tükenmeyle yüzyüze gelmiş kişiliklerin yeniden devrime kazanılması doğrultusunda amansızca bir çalışma ve mücadele yürütülmüştür.

Ortadoğu'nun sıcak savaş alanının toparlanma için seçilmesi, aynı zamanda halkımızdan kopmamanın da bir ifadesiydi. Kuzey halkından geçici bir kopuş ve Güney halkıyla bir kucaklaşma yaşanıyor; şu veya bu güçlerden etkilenen halkımızın proletarya düşüncesiyle tanışmasına, kendi tarihlerini araştırmalarına, direnişçi ruhuna hakim kılınmasına ve özgüce güven ilkesinin kavranmasına hizmet temelinde Parti Önderliğinin yoğun çabaları vardır. En küçük bir ilişkinin ve olanağın yaratılmasında gösterilen cesaret ve fedakarlık bu yönlü azim ve çabanın örnek alınması gerekmektedir. Parti Önderliği bu konuda şöyle söylemektedir:

"Buraya gelirken, yetkiyi halktan aldık. Aslında halkın durumu da fazla gelişkin değildi. Ve biz genel bir sorumluluk anlayışı, devrimci sorumluluk anlayışıyla bu imkanları yarattık. Her şey kapalıydı. Ve biz bütün kapıları o temelde aşındıra aşındıra, gedikleri ve küçük kapıları aça aça, büyük kapılara, büyük olanaklara ulaşmayı bildik."

Parti hareketimizin geri çekiliş döneminde Ortadoğu zeminde yaşanmıştır. Hiçbir ilişkinin olmadığı bu zeminde güçlü gelişmeler ancak olağanüstü çaba ve sabırla gerçekleştirilebilirdi. İşte halktan alınan yetkiyi layıkıyla yerine getirebilme sağduyusu, en üst düzeyde temsilini Önderlik şahsında gösteriyordu. En küçük bir ilişkiyi dahi ciddiye alarak onu daha gelişkin bir ilişkiye dönüştürmek, dostlukları (kişilerle, örgütlerle) geliştirmek, onları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yolunda kullanabilme arayışları ve arayışlarda çeki-

len zorlukların göğüslenmesi yüksek sorumluluk duygusuyla gerçekleşebiliyordu. Gösterilen çabanın sonsuzluğuyla Parti I. Konferansı'na varılıyor, yüze yakın yoldaşın birkaç günlüğüne de olsa bu zeminde toplantı gerçekleştirebilmeleri için Parti Önderliğinin çalmadık kapı bırakmadığı gerçekliği vardır. Toplantının anlam ve önemi Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini çok can alıcı bir şekilde ilgilendirmekte, yeni atılımlara hizmet temelindeydi. Bu dönemde Parti içerisinde ortaya çıkan iki yanlış anlayış vardı. Bunlardan birincisi askeri-faşist cuntaya karşı köklü bir mücadele hazırlığı yerine bireysel parlamalar tarzındaki bir mücadeleyi ön plana çıkarmak; ikincisi ise Partiyi reformize ederek adeta mülteciler örgütü durumuna dönüştürmek isteyen anlayışlardı. Ancak döneme tamamen hakim olan Parti Önderliğimiz, gelişmelerin doğru bir tahlilini ve çözümünü yaparak, Partimizin sorunlarını ve görevlerini belirlemiş, kadro adaylarının önüne bu görevleri koyarak devrimci çıkış yolunu açıkça göstermiştir.

Atılan her adımın, sarfedilen her sözün nereye varacağı gerçekliği çok büyük itina ve titizlikle erçekleştirilmektedir. Bunu Parti Önderliğinin şu sözleriyle daha da anlamlı kılmak mümkündür:

"PKK herhangi bir önderlikle bugüne gelmedi. Herhangi bir davranış ve çalışma tarzıyla buraya gelmedi. Benim yurtdışındaki ardı arkası gelmeyen, her dakikası çabayla dokunan bir çalışmanın ürünüdür. Onun bir ele alış tarzı, bir yönetiliş tarzı, bir düşünce tarzı, bir fedakarlık ve cesaret isteme durumu vardı." (Şubat-Mart çözümlemeleri)

Burada görülen şey en ince ayrıntılarına kadar yönetim ve önderlik sanatının hayata geçirilmesi olayıdır. Gösterilen bu yoğun arayış ve çabalarla II. Kongre'ye varılıp mücadelemizde çok büyük bir tarihsel anlamı olan ülkeye dönüş kararının provokasyona ve uluslararası alandaki saldırılara karşı Partiyi ve proletarya çizgisini sonuna kadar savunarak koruyor. Ülkeye dönüşün intihar olacağı düşüncesine ve uluslararası alanda terör örgütü olarak lanse edilmesi istenmesine karşılık (ki bu dönemde Türk solu da yurtdışına çıkmış ve belli bir direnişi henüz vardır. TC, Avrupa'ya solu terörist ilan ettirmek için Ağca'ya Papa'yı vurdurtuyor. Bu dönemde solun, Parti de dahil, ortak hareket etme durumu vardır), Parti Önderliğinin II. Kongre çözümlemeleri kadrolar tarafından coşkuyla karşılanarak bu anlayışlar mahkum ediliyordu. Ülkeye dönüşle birlikte görev ve sorumluluklar bir kat daha artarak yaşamı etkilemeye başlıyordu. Bundan sonraki dönemde emeğin üretkenliğinin, fedakarlığın, cesaretin ve sorumluluğun daha üst düzeyde temsili gerekmekteydi. Burada yine Parti Önderliğinin çözümlemelerine başvurmak gereği duyuyorum. Bu konuda Parti Önderliği şöyle söylemektedir:

"Kürdistan devriminin temposuna uygun, ona denk düşen yoğun toplantılar sistemi ve yüksek sorumluluk duygusu ile hareket etme, zamanın her dilimini devrim lehine sonuna kadar kullanma gerçeği, bu yoğunlaşma ve sorumluluk Parti çalışmalarına çok yönlü olanaklar yaratmıştır." (Şubat-Mart çözümlemeleri)

Tüm can alıcı özellikleriyle yaşanan ve koşulan devrimci maratonda ipi zaferle göğüsleyebilmenin coşkusu ve umudu, Kürdistan halkına taşınıyordu. Tutturulan tempo bir gün öncesinin temposundan çok ileri düzeydeydi.

PKK Önderliğinde somutlaşan; direnişin, Ortadoğu'da hakim kılınması, emeğin tutsaklığına karşı çıkılarak proletaryanın tarihi değerlerinin gaspına karşı amansız bir savaşım yürütme gücü ve odağı haline gelmektir. Başkaları, değerleri aşiretlerini, ailelerini, kendilerini kurtarma doğrultusuna çekerken, Parti Önderliğinin bu değerleri yüce sosyalizm uğruna harcaması vardır. Gerçekleştirilen şey Ortadoğu'nun özgürlüğüne sahip çıkmak ve yaşatmak, kültürünü koruma ve kazanılan her değerin ülkeye aktarılmasıdır. Ortadoğu alanının yeni yaşam olarak görülmesi değil, bağımsızlığı ve özgürlüğü yaratacak atılımların gerçekleştirilebileceği alan olarak görülmesi gerçekliği vardır. PKK Önderliğinin bu özgül özelliklerinin yanısıra evrensel özelliklerine değinmeden geçmek, bir halk önderinin on yıllık yurtdışı yaşamına eksik yaklaşımı da birlikte getirecektir. Yurtdışında Parti Önderliğinin on yıllık yaşamı, büyük bir ideolog, siyaset adamı, büyük bir komutan ve bir tarihçi olması, siyasetin ve savaşın teoride ve pratikte güçlü bir tarzda yürütülmesinde görülmektedir. Çağın doğru bir tarzda irdelenmesi Parti Önderliğinin evrensel özelliğini belirtmektedir. 1912'de Stockholm Konferansı'nda Kautsky, emperyalizmin yanlış tahliliyle devrimi tasfiyeye götürmek istiyor. Buna Clara Zetkin ve Rosa Lüksemburg karşı çıkıyorlar. (Ki, bu dönemde Balkanlar'da savaş sürmekte, aynı zamanda I. Dünya Savaşının emperyalistlerce planlanması ve hazırlıkları vardır.) Bu dönemde Kautsky'nin değerlendirmesine karşı çağın doğru değerlendirilmesi gerekiyordu. Kautsky'i destekleyen sosyal demokratlar oportünizme kayıyor; Kautsky ise anayurdun savunulması teziyle sosyal-şoven konuma düşüyor. Lenin emperyalizmin tahlilini en doğru tarzda yaparak devrimi zafere götürüyor. Yeni bir çağın açılmasına ve tarihte ilerici rolünü bir kez daha oynayarak insanlığa hizmet sunuyordu. Günümüzde de komünist hareketin çağın değerlendirmesini yapması gerekirken, —başta Sovyetler Birliği olmak üzere— buna çözüm getiremiyor. Komünist hareketlerin insanlığın dejenere olmasından yakınmaları sözkonusudur. Bir anlamda tarih karşısındaki sorumluluklardan kaçmaktadırlar. Böylesi bir dönemde Parti Önderliği kişilikteki olumsuzluklardan söz ederek, güçlü eğitimlerle yeni kişiliklerin oluşmasını vurgulayarak çağın değerlendirmesine varmaktadır. Kapitalizmin insanları dejenere etmesine karşılık, sosyalistlerin, devrimcilerin insanlığı yüceltme ve yeni davranış biçimlerini ortaya çıkarma çabalarının olması gerekliliğini vurgulamaktadır. Şimdilik Ortadoğu alanı ile sınırlı da olsa Parti Önderliği bunu hakim kılmakta, yapmış olduğu çözümlemelerle bu yeni ve olumlu davranış biçimlerinin oluşmasına hizmet sunmaktadır. Dolayısıyla insanlığın yeniden kazanılması ve kendi ulusal-sınıfsal çıkarları temelinde savaşa kaldırılmasını öngörüyor. Ki çağın günümüzdeki en gerçekçi değerlendirilmesinden biri de budur.

Yine Arap halklarının ilerici hareketlerinin emperyalizm tarafından tasfiyeye götürülmesinde önemli rol oynayan ve kaynağını, Osmanlıcılığa dayanan işbirlikçilikten alan küçükburjuvazinin sınıfsal konumu gereği tarihsel rol oynayamama gerçekliğini Parti Önderliği ortaya koymuş, bu önderliklerin uzlaşmacı ve işbirlikçi tavırlarını değiştirme doğrultusunda proletarya çizgisi dayatarak, Ortadoğu'nun tarihsel çözümlemesini de yaparak karanlık dönemden aydınlığa çıkarılma çabasını sürdürmüştür. Bunu siyasetin çok kaygan bir zeminde yürütüldüğü Ortadoğu'da gerçekleştirmiştir. Diğer yandan sosyalizme yönelik ABD ile uzlaşma temelinde girilen toplantılar ve bunların doğuracağı sonuçların izahı yapılarak gerçekleştirilen eleştiriler ile dünya halklarının ulusal ve sınıfsal mücadelelerine ışık tutmuştur. Özgül ve evrensel özellikleriyle Parti Önderliği saygın bir güç durumundadır. Özellikle çağın değerlendirilmesinde kişilik sorununun çözümü halinde halkların atağa kalkacağı gerçekliğini kendi pratiğinde, Parti III. Kongresi'nde gerçekleştirmiştir. III. Kongrede ulusal kurtuluş mücadelesi sorunlarına çözüm getirildiği gibi çağın en önemli noktası olan kişilik ve bir tarihin çözülmesi yaşanmıştır. Çözülen bu tarih ve kişilik tüm dünyaya mal edilmek üzere Parti Önderliğinin yoğun çabalarıyla, bıkmadan, yılmadan, karamsarlığa düşmeden kadrolara, oradan da kitlelere aktarmaya çalışmıştır. III. Kongre gerçekliğinde Kürdistan'da ilk kez Halk Kurtuluş Ordusunun kurulmasına bizzat Parti Önderliği öncülük ve komuta etmiştir. Eskiyi tümden mahkum ederek yeni mücadele dönemini açmıştır. Kongre pratiğinin ortaya çıkardığı sonuç aynı zamanda kesin bir emri dayatmaktadır. Birikimler bir kazanç olarak değerlendiriliyor, istek ve azim ilerletiliyordu. Parti Önderliğinin çalışma tarzı bu emrin en üst düzeydeki uygulanması durumundaydı. Parti Önderliğinin, "amacın büyüklüğü her zaman eylemin de büyüklüğünü belirler" tarzındaki belirlemesi III. Kongrenin Kürdistan tarihinde içerik ve kavram bakımından en siyasal eylem olma gerçekliğini gösteriyordu. Bu gerçeklikte Parti Önderliğinin rolü en üst düzeydedir. III. Kongre ve sonrasında Parti içerisinde leninist çalışma tarzının esas alınıp uygulanmasında Parti Önderliğinin yoğun çaba ve fedakarlık gösterisi, disiplin ve otoriteyi dayatması vardır. Ulusal Kurtuluş Cephesinin teorik ve program düzeyinden çıkıp pratik örgütlenmesinin plan ve programının sunulmasında ve Cepheyi en üst düzeyde yürütmede Parti Önderliği yüksek ve yüce görev anlayışıyla hareket edip çok güçlü bir görev sorumluluğu örneğini bir kez daha ortaya koymuştur. Parti Önderliği her konuda yapmış olduğu çözümlemelerle birlikte kadın özgürlüğü sorununa da sosyalistçe bir çözüm getirmiştir. Kadının savaşa katılımını sağlayarak geri toplumların ve halkımızın kadına bakış açısını değiştirmiştir. Parti Önderliğinin toplumumuz açısından önemli bir yeri olan bu konunun açılımındaki kararlılığı, isabetliliği ve topluma kabul ettirme çabaları sonsuz bir emek temelindedir. Bu konu da III. Kongreyle doruğa çıkarılmıştır. Tanıtılan sadece unutulmuş bir tarih ve halk gerçekliği değil, insanlığın doğru, önemli, amaç ve gayelerinin ortaya serilmesi ve gerçekleştirilmesidir de.

Günümüzde Parti Önderliği, Ortadoğu'da ve ülkemizde çelişkilerin çözümünde bir merkez konumundadır. Gerek genel olaylara bakışı, gerek özgül olaylara ve gerekse de Parti içi olayların çözümünde halklara, çağa uygun doğru yolu göstermede yüksek bir bilinç ve irade gücü durumundadır. Savaş kurmaylığının en güçlü ve gerçekçi tarzda yürütme sanatı ve üstün kültür meziyetleriyle bir çekim merkezidir. Biz Kürdistan gerçekliğini de gözönüne alarak anlatımımızda, bir halk önderinin nefes nefese geçen yurtdışındaki on yılını, bu halk önderinin kendisinde hissettiği duygular kadar hissedemeyiz. Ancak görülen şeyin kendisi vatan özlemi içerisinde, insanlığın kurtarılması, halkının bağımsız ve özgür topraklar üzerinde yaşaması için, hasretin yoğun çabaya, fedakarlığa, coşkuya, eyleme, sanata, enerjiye dönüştüğü gerçeğidir. Gerçek anlam ve değerini bizzat bu on yılı yaşayandan başkası daha iyi bilemez. Biz yine Parti Önderliğimizden iki alıntıyla yazımızı tamamlamak istiyoruz:

"İnsan soyunun bir bireyi olarak, bu türün kendisine has çelişkilerini kavrama ve anlamlı yönde çözme çabamız eksik olmaz. Mühim olan burada işlerin ne kadar marifetli ve üstün bir biçimde yürütüldüğü değil, böylesine bir mücadeleye candan inanmak ve katılmaktır. Bunun için de her şeyimizi ortaya koyuyoruz. Daha ilk yaşam belirtileri ortaya çıktığı günden bu yana bunu yapmaktayız. Burada ayıp olan, işleri ne kadar ağır, aksak ve hazırlıksız yaptığımız değil, mücadeleye candan katılmamaktır. Kişi mücadelede yanılgılarını gördüğü an, kendisini hızla yanılgılardan kurtarmalı, tespit ettiği doğrulara büyük bir emek, çaba ve azimle ulaşabilmelidir. Biz bunu yaptık. Sürekli bir biçimde bunu yaptığımız için de güçlüyüz. Emeğin, sınıfın, ulusun ve insanın öz çıkarları doğrultusunda kullanımına ve bunu sömürtmemeye, şuna-buna peşkeş çektirtmemeye, sonuçlarını insanlığın aynı doğrultudaki emekleri ile birleştirmeye, bunu da bir örgüt gücüne dönüştürmeye büyük bir önem verdik. Aynı zamanda bu, temel aldığımız bir husustur da. Bütün bu çabalarımızı da bir örgütlemeye ve maddi bir güce dönüştürüyoruz. Yine Partimiz inanılmaz denilen birçok şeyin inanılır; başarılmaz denilen birçok şeyi de başarılır hale getiriyor. Bütün bunlar bizce daha somutluk kazanan gelişmelerimizin sonuçlarıdır. Bu gerçekliğimizi anlamamakta inat edenler bulunmaktadır. Çok değişik düzeylerde de olsa bunları sürekli biçimde anlatmaya devam edeceğiz." (Önderlik ve yönetim gerçekliği, syf. 28)

"PKK'deki önderlik, kişilerin beklentilerine göre hüküm icra eden, istemlerine göre kural, kaide inşa eden bir önderlik değildir. PKK önderliği, gerçekten kollektivizmin, ortak iradenin, bütün soylu anıların, halkın temel hayati beklentilerinin keskin ifadesidir." (Şubat-Mart çözümlemeleri, syf. 143)

Vatan topraklarından uzak, ama halkının yüreğinde dipdiri yaşayan PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa kulak verip onun izinde yürümek bir insanlık görevidir.

— Abdullah ÖCALAN yoldaşın ışıklı yolunda ileri!
— Bijî Serok APO!

Alişêr
19.7.1988

PKK Avrupa Temsilciliği Bildiri Yayınladı:

Yurtseverler, ilericiler, demokratlar, devrimciler
Kürdistan Halkına Yönelen Saldırılara ve Bağımsızlık Mücadelesi Üzerinde
OYNANMAK İSTENEN OYUNLARA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

● *"Gerek emperyalizmin alçakça komploları ve saldırıları ve gerekse de Leninizme aykırı olan, 'barış içinde bir arada yaşama' tezinin bölgede uygulanması önünde en önemli engel PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesidir. PKK, Marksizm-Leninizme bağlılığı ve halkının çıkarlarını temel alan yaklaşımı ile bugün bölgemizin en devrimci gücü olarak öne çıkmıştır... İşte böylesi gelişmelerin yoğunca yaşandığı objektif ortama dayanarak, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini emperyalizme peşkeş çekmek isteyen çevreler ortaya çıkmakta..."*

● *"Emperyalist metropollerdeki tezgahlarda dokunarak hazırlanan bu yeni plana göre PKK ve Önderliği tasfiye edilip hiç de yabancısı olmadığımız ve provokatörlerin sık sık kullandığı 'Demokratik PKK' sloganı hayata geçirilip, örgütün mirasına provokasyon sahip çıkarak başarılı olunmak isteniyor... Oyunlarının çabuk açığa çıkması karşısında ise, komplolarını da uygulayamamış, bütün yurtsever kitleleriden tecrit olarak çareyi kaçmakta ve efendilerine sığınmakta bulmuşlardır... Partimizin tarihi bu vb. provokasyonlara karşı mücadelelerle doludur..."*

15 yıldır PKK önderliğinde emperyalizme, sömürgeciliğe, gericiliğe ve her türden uşak-ihanet takımına karşı savaşan; ve bugün bağımsızlık mücadelesini muazzam bir gelişme düzeyine ulaştıran Kürdistan halkının, kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi yeni bir aşamaya yükseldi. Böylesi bir gelişme düzeyini yakalayan halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini boğmak için çeşitli komplo ve provokasyonlar da geliştirilmektedir. Bütün bu karşı-devrimci çabalar, halkımızın kararlı, fedakar ve cesaretli mücadelesi sonucu boşa çıkmakta; partimiz PKK'nin önderliğinde mücadelemiz daha da yükselmektedir.

Son dönemlerde meydana gelen uluslararası gelişmeler, Partimiz önderliğinde yeni zaferler elde eden ulusal kurtuluş mücadelemizin önemini ve rolünü daha da öne çıkardı. Bunun içindir ki, mücadelemize ve Partimize karşı saldırı, komplo ve provokasyonlar da yoğunluk kazandı.

Her iki sistem (emperyalist ve sosyalist) arasındaki mücadelenin odağı durumunda olan Ortadoğu'nun kilit bir bölgesinde yer alan Kürdistan'da meydana gelen gelişmeler, sadece bölgemizi etkilemekle kalmıyor, uluslararası alanda da etkisini yakından gösteriyor. Bu özelliğinin bir sonucudur ki, bölgemiz üzerinde meydana gelen çatışmaların önemli bir yönünü Kürdistan ve Kürdistan'da sömürgeciliğe, emperyalizme ve gericiliğe karşı geliştirilen mücadele oluşturmaktadır.

Daha birkaç yıl öncesine kadar, silahlı mücadelesinin tutunup tutunamayacağı tartışma konusu olan PKK, bugün sağladığı gelişmelerle içerde ve dışarda son derece önemli bir konuma yükselmeyi başarmıştır. PKK yürüttüğü mücadele ile emperyalizmin Ortadoğu'da uygulamak istediği planlarını da boşa çıkarmış, bunlara uygulanma olanağı tanımamıştır.

Bugün PKK önderliğinde Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, bölgemizin en devrimci ve en direnişçi bir odağı olarak anti-sömürgeci, anti-emperyalist, antifaşist mücadelenin de bir merkezi haline gelmiştir. Bu bağlamda bölgede kendi lehine gelişmeleri ortaya çıkarmak isteyen gerek sosyalist ve gerekse de emperyalist sistem PKK'nin mücadelesini dikkate almak, buna göre politika belirlemek zorunda kalmaktadır. Her iki sistem de bölge politikalarının temeline Kürdistan'ı ve Kürdistan'da yükselen bağımsızlık mücadelesini giderek daha fazla oturtmaktalar.

Sosyalizm ve emperyalizm arasında son yıl içerisinde yaygınlık kazanan barış ve yumuşama politikasının Ortadoğu'da da uygulanması ve bundan sonuç almaları için de PKK'nin durumu belirleyici bir rol oynamaktadır. İran ile Irak arasında barış görüşmelerinin başlaması, Filistin-İsrail çatışmasında uzlaşma ortamının doğması, Lübnan'da barışa doğru gidilmesi, bölgede önemli bir sıcak savaş alanı olarak Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin daha da öne çıkmasını beraberinde getirmektedir. Bundan dolayı halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini de soğutmaya yönelik girişimler yapılmaktadır.

Son aylar içerisinde, özellikle de emperyalist metropollerde hazırlanan ve uygulanmaya çalışılan politikanın ana hedefi Partimizin önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesini boğmaktır. ABD başta olmak üzere Batı Almanya, İsveç, Fransa ve diğer emperyalist metropollerde oynanan oyunların temelinde bu yatıyor. Kürdistan meselesini oldu-bittiye getirip, "dil-kültür özerkliği" gibi bir uygulamayı pratikte gerçekleştirerek çözümlemek istiyorlar.

Bunu uygulamak için de, emperyalist metropollerde yeni hazırlıklar yapılıyor, yeni komplo ve provokasyonlar geliştiriliyor. Başta ABD olmak üzere, bütün emperyalist çevrelerden, TC'ye "azınlık hakların verilmesi ve Kürtlerin varlığının kabul edilmesi" için baskılar gelmeye başladı. AT parlamentosunda Kürt sorunu konusunda yeni girişimler yapılmaktadır.

Bütün bunlar halkımıza, bu emperyalist çevrelerin bir teveccühü değildir. Bundan birkaç yıl öncesinde değil de, bugün bunu yapıyorlar. **Çünkü; halkımız, Partimizin ve Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN'ın önderliğinde tarihinin en muazzam gelişmelerini yaratmış; bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini birçok zaferle taçlandırmıştır.** İşte bunun sonucudur ki emperyalist çevreler, halkımızın mücadelesini boğmak için böylesi yeni bir oyunu geliştirmekteler.

Sosyalizm güçleri de bölgemize yaklaşımlarını "barış içinde bir arada yaşama" gibi leninizmin revizyonistçe yorumu olan bir teze dayanarak belirlemekteler. Bunun sonucu olarak TKP ve TİP, TC faşizmine açıktan teslim olmuş; ve Partimize, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı alçakça saldırmışlardır. Bugün de SSCB, İran ile Irak savaşının durması ve yeni gelişmelerin meydana gelmesi ile birlikte "barış ve yumuşama" politikasını daha fazla uygulamak ve pratikte buna canlılık kazandırmak istiyor.

Gerek emperyalizmin alçakça komploları ve saldırıları ve gerekse de Leninizme aykırı olan "Barış içinde bir arada yaşama" tezinin bölgede uygulanması önünde en önemli engel PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesidir. PKK, Marksizm-Leninizme bağlılığı ve halkının çıkarlarını temel alan yaklaşımı ile bugün bölgemizin en devrimci gücü olarak öne çıkmıştır.

İşte böylesi gelişmelerin yoğunca yaşandığı objektif ortama dayanarak, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini emperyalizme peşkeş çekmek isteyen çevreler de peşisıra ortaya çıkmakta, yeni komplo ve provokasyonlara yönelmekteler. Bunlar, tamamı ile bu objektif ortama dayanarak hayallerinde saklı olan planlarını uygulamak için harekete geçmek istiyorlar. Bunun için de Partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerinde yeni komplo, provokasyon ve saldırılarını başarıya götürmeye çalışıyorlar. Emperyalizmin ve TC'nin yanında yer almaya dünden hazır olan bu çevreler, faaliyetlerini de bu nihai buluşmayı gerçekleştirmeye göre ayarlıyorlar.

Çok geniş bir çerçevede planlanan ve uygulanmak istenen bu komplo ve provokasyonların, ulusal ve uluslararası alanda böylesine peşpeşe ve aynı dönemde gündeme gelmesi bir tesadüf olmayıp, tam tersine bunlar arasındaki objektif ve subjektif bağların çok açık bir şekilde kanıtlanmasıdır.

Bütün ilerici insanlık

Güney Kürdistan'da Halkımızın Katledilmesine Sessiz Kalmayalım!

İran ile Irak yönetimlerinin ateşkes ilan ederek, barış görüşmelerine başlamaları ardından faşist Saddam yönetimi ordu birliklerini Güney Kürdistan üzerine sevkederek, çağımızın en vahşi katliamlarını gerçekleştirmeye yöneldi. Faşist Irak ordu birlikleri halkımız ve peşmergeler üzerine uçaklar, tank ve toplardan onbinlerce bombanın yanısıra, kimyasal gaz bombalarını da yağdırmaya devam ediyor.

Faşist Irak ordu birlikleri ile Güney Kürdistan'daki halkımız arasında çatışmalar halen yoğun bir şekilde devam ediyor. Kimyasal bombaların ve napalmların etkisi altından kurtulmak isteyen kadın-çocuk ve yaşlıların çoğunlukta olduğu binlerce insanımız Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'ın Çukurca, Uludere ve Şemdinli mıntıklarına sığındı. Duhok, Zaho ve Amude'de yoğun bir şekilde devam eden çarpışmalarda binlerce peşmerge, kadın, çocuk ve yaşlı insanımız kimyasal bombalar ve napalmla katledildi.

Yüzbini aşkın insanımızın yollarda olduğu, yine 50 bini aşkın bir sayının ise, Orta Kürdistan'a sığındığı bildirilmektedir. Çağımızın en modern ve en vahşi silahları ile korkunç bir katliam gerçekleştiren faşist Irak birlikleri, bu parçadaki halkımızın direnişini boğmak ve mücadelesini ezmek istiyor. Bunun için de, bütün var gücüyle halkımızın üzerine saldırıyor, onları topraklarından kopararak, mülteci bir duruma sokmaya çalışıyor.

Çağımızın tanık olduğu en büyük soykırımına uğrayan halkımız üzerinde Irak faşist rejimi, ikinci Halepçe katliamını yaratmak istiyor. Böylece, Kürt sorununu da tümden kendi çıkarları doğrultusunda çözmeyi amaçlıyor. Bunun için de büyük bir saldırıya yöneldi. Bu saldırı ile birlikte var olan silahlı güçleri ezip veya bunları teslimiyete çekip, Kürdistan üzerinde kendi politikasını egemen kılmaya çalışıyor. Bu nedenle silahlı güçleri tümden sıkıştırıp ya ezerek ya da teslimiyete çekerek yok etmek için, saldırılarını aralıksız olarak sürdürüyor.

Irak faşist rejiminin bu saldırılarına karşı halkımız ve peşmergeler kahramanca direniyor, savaşıyorlar. Irak faşist rejiminin dayattığı teslimiyeti kabul etmeyip direnişi yükseltiyorlar.

Bütün dünyanın gözü önünde Irak faşist rejiminin gerçekleştirdiği soykırıma karşı daha fazla sessiz kalınamaz. Bütün ilerici insanlığın halkımızın katledilmesine karşı seslerini daha fazla yükseltmeleri kaçınılmaz bir insanlık görevidir. Bugün halkımızın soykırımdan kurtarılması ve bağımsız, özgür ve insanca bir yaşam uğruna direnen halkımızın mücadelesine destek olunması için, ilerici insanlık üzerine düşen görevleri yerine getirmeli ve halkımıza enternasyonalist dayanışmasını sunmalıdır.

Faşist Türk Sömürgecilerin Oyunlarını Boşa Çıkaralım!

Irak faşist rejiminin Güney Kürdistan'da halkımıza karşı gerçekleştirdiği soykırım saldırıları, faşist Türk devletinin de iştahını kabartmakta ve bunlarda yeni komplo ve saldırılara yönelmekteler. Faşist Irak rejiminin katliamlarını bir fırsat bilen faşist Türk sömürgecileri Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak için yeni manevralara yönelmektedir.

Faşist Türk rejimi, sözde "insancıl" nedenlerle sınırlardan geçen halkımıza yardım ettiğini bütün dünyaya duyuruyor ve böylece gerçek katliamcı yüzünü gizlemeye çalışıyor. Gerçekte ise, insanlığın en ufak bir zeresini bile taşımayan katiller sürüsünün yönetiminde bulunan faşist rejim, halkımız üzerinde yeni imha planları geliştiriyor ve uygulamaya çalışıyor.

Faşist rejimin en yetkili ağızları, halkımıza karşı düzenlemek istedikleri yeni imha planlarını ağızlarından dökülen salyalarla birlikte açıklamaya başladılar. Faşist başbakanın özel temsilcisi İran ve Irak devletlerini ziyaret ederek, yeni bir "Bölgesel Güvenlik antlaşması"nı önerdi. Bu antlaşma ile hedeflenen ise, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesidir.

Faşist Türk rejimi, bu antlaşma ile tarihte sık sık görüldüğü gibi, her üç sömürgeci devlet arasında, Kürdistan halkına karşı bir ittifak oluşturmak ve ortak saldırılarla her üç parçadaki halkımızın mücadelesini boğmak istiyor. Faşist rejim bu politikasında başarılı olmak için de bazı Kürt işbirlikçilerini de birlikte hareket etmeye ve uzlaşmaya çağırıyor. Bütün bu plan ve çabalardan ulaşılmak istenen tek amaç; Partimiz önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini boğmaktır. Bu amaca ulaşmak içinde TC diğer sömürgeci devletlere ve işbirlikçi Kürt hainlerine her türlü tavizi vermeye hazır olduğunu da açıktan ilan ediyor.

Faşist Saddam rejiminin Güney Kürdistan üzerinde katliamlara yönelmesi, İran'la Irak'ın aralarında barış görüşmelerine başlamalarını iyi bir fırsat olarak görüp değerlendiremeye çalışan faşist Türk sömürgecileri, uzun bir dönemdir Partimize karşı oluşturmaya çalıştıkları karşı-devrimci ittifağa bu dö-

nemde can vermeye çalışıyor. Hatta buna bazı işbirlikçi Kürt kesimleri de katıp, oyununu daha geniş boyutlu olarak oynamaya çalışıyor. Irak faşist rejiminin yapamadığını "insancıl" maske altında yapan faşist Türk sömürgecileri, Orta Kürdistan'a sığınmış olan halkımızın ve pêşmergelerin ellerindeki silahları toplayarak, hepsini toplama kamplarına dolduruyor. Böylece de halkımızı her türlü provokasyon ve imha saldırıları karşısında savunmasız bir durumda bırakarak, her türlü oyunu rahatlıkla üzerlerinde oynayabileceği bir konumda tutmaya çalışıyor.

Her iki faşist rejimin halkımıza karşı geliştirmek istedikleri bu yeni komplo ve saldırılara karşı bütün yurtsever, devrimci güçlerin karşı durmaları, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini geliştirmek için büyük bir çaba harcamaları önümüzde duran en temel görevdir. Partimiz, son 4 yıllık savaş pratiği ile sadece Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'ın değil, bütün diğer parçalarında nasıl bir mücadele, örgüt ve taktik biçimi içerisinde olmaları gerektiğini de çok açık bir şekilde gösterdi. Bütün yurtsever güçleri, doğrulanmış ve her gün yeni gelişmeler kaydeden Partimiz önderliğindeki mücadele ile birleşmeye, ittifak geliştirmeye ve bu şekilde halkımız üzerinde oynanmak istenen oyunları boşa çıkarmaya çağırıyoruz.

Faşist Türk Rejiminin Yeni Saldırıları da Boşa Çıkmaya Mahkumdur!

Uluslararası alanda ve bölgemizde meydana gelen bu gelişmelere bağlı olarak faşist Türk sömürgecileri ve işbirlikçileri de yeni komplo ve saldırılara yönelmekteler.

Türk sömürgecileri, halkımız üzerinde uyguladıkları özel savaş uygulamalarını tırmandırmakta, yeni birçok saldırıyı gündemleştirmekteler. Ordu, kontrgerilla ve hain-milis çete birliklerini modern silahlarla donatan faşist düşman, ARGK gerillalarına karşı kimyasal gaz ve napalmları kullanmaktadır. Bunun yanısıra, halkımıza dayattığı pasifikasyon politikası ile de, kitleleri ulusal kurtuluş savaşından koparmaya çalışıyor.

İçerde yoğun bir şekilde geliştirilen askeri tedbirler ve pasifikasyon uygulamalarının yanısıra uluslararası kamuoyunu da provoke etmek için yeni oyunlarla devreye girmeye çalışmaktadır. Bir yandan emperyalizmin tekniğini, subaylarını, ordusunda halkımıza karşı savaşa sürerken, diğer yandan ise emperyalist metropollerin olanaklarına dayanarak, Partimiz ve mücadelesini kamuoyundan tecrit etmeye çalışıyor.

Her yönüyle Türk MİT'i ve emperyalist istihbarat örgütlerince hazırlandığı belli olan bir yazı dizisinin MİT elemanı M. Ali Yula'nın kaleminden Hürriyet gazetesinde Ağustos ayı sonlarında yayınlanması, faşist Türk devletinin komplolarına son örneği teşkil ediyor.

Yazı dizisinde, tamamı ile sahte bir senaryoya ve MİT elemanlarının açıklamalarına dayanarak, Palme cinayeti hakkında Partimizin adını lekelemeye yönelik iddilar bir kez daha ortaya atıldı. MİT elemanı M. Ali Yula, yazı dizisinde, "Palme'nin vur emrinin" yazıldığı bir belgenin var olduğunu ve bunun kayıp olduğunu yazdı. Daha sonraki günlerde ise bu belgeyi elinde bulundurduğunu iddia ettiği bir başka MİT elemanının açıklamalarını yayınladı.

İsveç Başbakanı Olof Palme'nin katledilmesine Partimizin adının karıştırılmak istenmesi yeni bir olay değildir. Daha ilk günden, bu denenmiş ve Partimizin, dünya kamuoyunun ve ilerici, demokrat çevrelerin kararlı mücadelesi ile gerçek açığa çıkmıştır. Son gelişmeler ile birlikte, Türk MİT'i, SÄPO ve CIA'nın cinayetteki rolleri tümden açığa çıkmış ve bu konudaki iddialar, kesinlik kazanmıştır.

Yaşanan bunca yoğun gerçeğe rağmen, Türk MIT'inin yeni bir komplo ile eski iddialara sarılarak ortaya çıkması, faşist rejimin içine girdiği çıkmazın sonucu olarak gündeme gelmektedir. Elinde başka bir şey bulunmadığı için sık sık aynı iddiaları cilalayıp piyasaya sürmektedir. Bu oyunun yeniden oynanması için seçilen zamanlama ise bir tesadüf olmayıp, bütün diğer gelişmeler ile sıkı bir bağ içerisindedir. Böylece birçok yönden ulusal kurtuluş mücadelemize saldırılarak, içte ve dışta yoğun komplolarla sonuç alınmaya çalışılmaktadır. Son dönemlerde meydana gelen gelişmeleri yanyana getirdiğimizde oynanmak istenen oyunlar da daha açık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Halkımıza, Partimize, ve Bağımsızlık Mücadelemize Karşı Geliştirilmek İstenen Provokasyonu ve Provokatörleri Tanıyalım! Bunlardan Hesap Soralım!

İçerde ve dışarda böylesine yoğunca gelişmelerin yaşandığı ve Partimizin önderlik ettiği ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin öneminin bölge çapında daha da belirginleştiği bir ortamda, yeni bir provokasyon geliştirilmek ve ulusal kurtuluş mücadelemiz zayıflatılmak isteniyor.

Bir yandan uluslararası alanda barış görüşmeleri yoluyla ulusal kurtuluş mücadelelerine uzlaşma dayatılırken, bir yandan Güney Kürdistan'da halkımıza karşı insanlık tarihinin en vahşi katliamları yapılıp, her üç sömürgeci ülke (Türkiye, Irak ve İran) arasında "Bölgesel Güvenlik" adı ile yeni bir karşı-devrimci birlik yaratma çabaları faşist TC tarafından yoğunlaştırılırken, bir yandan sömürgeci basın vasıtası ile uluslararası yeni komplolar geliştirilip eski iddialara canlılık kazandırılmaya çalışılırken, bir yandan da emperyalist ülkeler TC'ye sundukları askeri, ekonomik, siyasi ve diplomatik desteklerine, ulusal kurtuluş mücadelemize fiili saldırılarını da ekleyerek, yoğun bir saldırıya geçerken, diğer yandan da son faaliyetleri ile kimliği daha da iyi bir şekilde açığa çıkmış olan provokatör, "PKK bölündü" iddia ve demagojileri ile sömürgeci basında boy göstererek ortaya çıktı.

Sömürgeci basının sayfalarında boy göstererek, Partimize ve Parti Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN'a karşı alçakça saldırılarda bulunan ve daha ilk günden kimliğini açık bir şekilde ele veren provokatör, işte bu gelişmeler çerçevesinde Partimize yönelen saldırıları iç cepheden tamamlayarak, açık ihanete oynayıp ulusal kurtuluş mücadelemizi emperyalizme ve faşist TC'ye peşkeş çekmek istiyor.

Partimize karşı yönelen bu alçakça saldırı yeni olmayıp, eskilere dayanmaktadır. Partimiz ve Partimizin Önderliğini hedefleyen bu saldırıların bir benzerini TC kalemşörleri, Semir-Süleyman provokatörleri, Şahin-Yıldırım ihanet çetesi ve diğer işbirlikçi-hain çevreler de daha önceleri çokça dile getirdiler. Bütün bu alçakça saldırılar boşa çıktığı gibi, halkımız başta olmak üzere bütün ilerici insanlık Partimiz ve Önderliğini daha iyi anladı ve kavradı.

Sömürgeci basında boy göstererek, ihtiraslarına ulaşamamış bir ruh halinin verdiği çılgınlıkla sömürgecilerin dilini kullanmaktan çekinmeyen bu provokasyonun saldırıları ne Partimizin ve ne de Önderliğini lekelemeyi başaracak güçtedir. Bütün alçakça saldırılar gibi, bu son provokasyon da boşa çıkmaya mahkumdur. Çünkü, Partimiz PKK 15 yıldır Kürdistan halkının çıkarlarını temel alan mücadelesi ile halkımıza düşman çevrelerin bütün oyunlarını boşa çıkarmış ve ulusal bağımsızlık mücadelesini bugünkü düzeyine ulaştırmayı başarmıştır.

PKK, faşist Türk sömürgecileri ile arkasındaki emperyalist güçlerin halkımız üzerinde oynamak istediği bütün oyunları boşa çıkardığı gibi, bağımsızlık çizgisine yönelik her türlü provokasyonu da işlemez kılmıştır. PKK'nin ustaca yürütüğü mücadele karşısında büyük bir çöküşü yaşayan faşist Türk sömürgeciliği ile çıkarları büyük oranda sarsılan emperyalist çevreler elbirliği içerisinde mücadelemizi boğmak için yeni provokasyon ve komplolar geliştirmeye başladılar.

Faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan'da özel savaşı tırmandırıp, halkımızın ve yiğit ARGK savaşçılarının üzerine tarihin tanık olduğu en büyük insanlık dışı uygulamalar ile saldırmaktadırlar. Buna rağmen, TC sömürgeciliği çöküşünü önleyememekte ve özel savaş uygulamaları boşa çıkarılmaktadır.

Çöken faşist Türk devletini yaşatmak ve Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak için, tüm emperyalist çevreler de ortak hareket ederek, özel savaşı uluslararası alana da taşırmaya başladılar. 15 Ağustos 1984 Atılımının ardından İsveç'te, 1987 Yaz Atılımı ardından da Almanya'da ve diğer emperyalist ülkelerde, PKK'ye ve önderliğindeki mücadeleye karşı yeni komplo ve saldırıların gündeme gelmesi; işte ulusal kurtuluş mücadelemizin sağladığı bu muazzam gelişmelerin bir sonucudur. PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi boğmak için, bütün bu çevreler, yeni yönelimler içerisine girmekteler.

Son aylar içerisinde partimiz PKK'nin yükselttiği mücadele, uluslararası alanda da bütün komplo ve saldırılara rağmen, muazzam bir gelişme sağladı. Tarihte ilk kez Kürt sorunu bu kadar yaygın bir ilgi uyandırırken, PKK'nin temsil ettiği ulusal kurtuluş çizgisinin ülke içinde ve dışında giderek kesin etkinlik kurması ve bunun dışındaki bütün çözümlere yaşam hakkını tıkaması, emperyalistleri ve faşist sömürgecileri telaşa boğan gelişmelerdir.

PKK'nin bağımsızlık mücadelesine karşı, özel savaşı en üst sınırına tırmandırarak karşılık veren faşist cunta, bu saldırılarının boşa çıkması karşısında yeni provokasyonlar içerisine de girmektedir. Bu planlar esas olarak emperyalist metropollerde hazırlanmakta ve TC'ye uygulanmasında rol verilmektedir. Bir yandan ulusal kurtuluş mücadelemiz ve Partimiz tümden tasfiye edilmeye çalışılırken, diğer yandan ise Partimizin mirası üzerinde işbirlikçiler hazırlanarak bunlar vasıtasıyla, emperyalizmin de desteğiyle "dil-kültürel hakların verilmesi" gibi "çözümler" uygulanmak ve bağımsızlık mücadelemiz başarıya ulaşmadan boğulmak isteniyor. Özellikle de emperyalist metropollerdeki tezgahlarda dokunarak hazırlanan bu yeni plana göre PKK ve Önderliği tasfiye edilip hiç de yabancısı olmadığımız ve provokatörlerin sık sık kullandığı "Demokratik PKK" sloganı hayata geçirilip, örgütün mirasına provokasyon sahip çıkarak başarılı olunmak isteniyor.

İşte emperyalizmin bu planına yatmak, Partimizi Avrupa alanından tasfiye etmek ve yeni provokasyonlar geliştirmek isteyen halk düşmanı, karanlık bir provokasyon. yakın bir dönemde bu oyunu oynamış, faaliyetlerini yoğunlaştırmış; bu planlarından başarılı olamayacaklarını anlayınca da komploculuğa yönelmişlerdir. Oyunlarının çabuk açığa çıkması karşısında ise, komplolarını da uygulayamamış, bütün yurtsever kitlelerden tecrit olarak, çareyi kaçmakta ve efendilerine sığınmakta bulmuşlardır.

Partimiz tarihi, bu ve benzeri provokasyonlara karşı mücadelelerle doludur. Partimiz, oynanmak istenen her provokasyonu kısa sürede açığa çıkararak ezmeyi ve halkımız üzerinde oynanmak istenen oyunları boşa çıkarmayı başarmıştır. Bu aynı zamanda PKK'nin bir özelliği haline de gelmiştir. Partimiz; son olarak ortaya çıkan bu provokasyonun da oynamak istediği ve emperyalizm ile TC'den de destek arayan provokasyonlarını da açığa çıkarmış ve bunun da ölü doğmasını sağlamıştır. Başını, kimliği son tutumları ile birlikte daha da açığa çıkmış olan provokatörün çektiği bu yeni komplo ve saldırılar, Partimiz ve halkımız karşısında ezilmeye mahkumdur.

Provokasyonları ezmekte kararlı olan Partimiz, halkımıza ve bağımsızlık mücadelesine nereden dayatılırsa dayatılsın her türlü provokasyon ve komploları boşa çıkaracak ve bağımsızlık çizgisini tavizsiz bir şekilde sürdürecektir. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın liderliğinde zafere doğru ilerleyen halkımız, partimiz PKK etrafında daha sıkı kenetlenecek ve provokatörlere yaşam hakkı tanımayacaktır.

Yurtseverler, İlericiler, Demokratlar, Devrimciler!

Halkımıza, Partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yöneltilen provokasyonların ve saldırıların niteliği bugün daha da açığa çıkmıştır. Çöküşe giden sistemlerini ve rejimlerini yaşatmak isteyen emperyalizm ve faşist Türk sömürgeciliği, ulusal kurtuluş mücadelemizi boğmak ve halkımızın binlerce yıl sonra yakaladığı tarihi fırsatı heba ettirmek için, yeni saldırı ve komplolara yöneliyor, provokasyonlar geliştiriyorlar.

Bağımsızlığı ve özgürlüğü için ayağa kalkan; ve bunun için yüzlerce değerli evladını şehit vermiş olan Kürdistan halkına karşı geliştirilmek istenen bu tür provokasyonları boşa çıkaralım! Halkların kanı ve emeği üzerinde en çirkin bir şekilde yaşamak isteyen emperyalistlere, sömürgecilere ve her türden provokasyonlara, oyunlarını oynama fırsatı vermeyelim! Suratlarına ilerici insanlığın şamarlarını indirerek, bunları hakkettikleri sona uğratalım!

Tüm Partili Militanlar ve Sempatizanlar!

Partimiz, yeni bir provokasyonla uğraştırılmak ve asli görevlerini yürütmekten alıkonulmak isteniyor. Geçmiş provokasyonların bir benzeri, ama onların çok bayağı ve alçakça bir kopyası olarak ortaya çıkan bu provokasyon; Partimizi, Parti Önderliğimizi ve yüzlerce şehidimizin, binlerce zindan ve dağ direnişçimizin canı, emeği ve yüksek çabaları sonucu yaratmış oldukları değerlerimizi hedefliyor; iğrenç amaçlarına böylelikle ulaşmak istiyor.

Halk, Parti ve ülke değerlerimizle böylesine alçakça oynayan ve gücünü emperyalizmin en azgın savunucularından alan bu provokasyona yaşam hakkı tanımayalım! Provokasyonu teşhir ve tecrit ederek, alçaklıklarını sergilemelerine müsaade etmeyelim!

Bugün, yıllar sonra halkımız gerçek bir önderliğe ulaşmış, PKK gibi bir öncü örgüt ve APO gibi bir lidere sahip olmuştur. İşte, bu provokasyon adeta gözbebeğimiz gibi koruduğumuz bu en değerli varlıklarımıza yöneliyor ve iğrenç amaçlarını gerçekleştirmeye çalışıyor. Her yönüyle açığa çıkmış olan bu provokasyon; ve sömürgecilikten, emperyalizmden kaynaklanan bütün komplolar karşısında, Partimiz ve Önderliğimiz etrafında daha sıkı kenetlenelim! Görevlerimizi büyük bir özveri ile yerine getirelim ve bütün görevlerimize sahip çıkalım! Başarılı bir militan ve sempatizan çalışmasını bundan sonra da temel alarak geliştirelim, provokatör ve komplocular yaşam hakkı tanımayalım!

— Yaşasın Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN önderliğindeki Partimiz ve halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

— Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden provokasyon!

PKK-Av. Temsilciliği
3 Eylül 1988

Faşist Türk sömürgeciliğinin ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik olarak geliştirdiği özel savaş uygulamalarından biri ajan sızdırma faaliyetidir. Bunlardan biri olan Ç. B. açığa çıkarıldıktan sonra, aşağıdaki açıklamaları gazetemize yaptı.

‘‘Ben, PKK Ortamında Gerçekliğimi Buldum’’

1967 yılında Sivas-Koçgiri'de dünyaya geldim. İlkokulu doğduğum köyde okudum. Yüksek öğrenim görmedim, zaten maddi olanaklarımız da buna müsait değildi. Hatta ilkokuldan bile diplomasız olarak ayrıldım. Yoksulluk erkenden çalışmaya mecbur etti. Babam taş duvar ve inşaat ustalığını yapardı. Babam, yaşımın küçük olmasından dolayı çalışmamı istemiyordu. Ama ailemizin nüfus kalabalığı ve yoksuluk erkenden çalışmamı zorunlu kılıyordu. 1981 yılının son aylarında köyümden ayrılıp, metropol kentlerine gittim. Henüz 14 yaşıma basmadan gurbet yaşamıyla tanışmış oldum. Amacım; çok çalışıp para kazanmak ve toplum içinde iyi bir yer edinmekti. Bu nedenle; çeşitli şirket ve inşaatlarda işçi olarak çalıştım. Kazandığım parayı babama gönderdim, çalışmadığım zamanlarda ise biriktirdiğim parayı harcamak zorunda kalıyordum. Devamlı ve geleceği olan ne bir iş bulabildim ne de çalışabildim. Herhangi bir siyasi görüşüm yoktu. Ülkemdeki siyasi gelişmelerin ne aleyhine ne de lehine hiçbir faaliyetim olmadı. Siyaset denildi mi; sadece başbakan ve parti liderleri aklıma gelirdi. Bu konuda bilgim yoktu. Zaten, köyden çıktığım zaman askeri cunta vardı. Gurbette ise; aile ve çevremizin verdiği nasihatlar aklımdaydı, bu nasihatlara dayanarak toplumumuza karşı görevimi yapıyor düşüncesindeydim.

1987 yılının altıncı ayında TC'ye o bilinen vatani görevi yapmak için Diyarbakır-Silvan'da askerliğe başladım. Üç aylık acemi jandarma eğitimini gördüm. Eğitimde 5.000 civarında asker vardı. Bize verilen eğitim özetle şu temeldeydi:

Kemalist inkilap ve ilke diye tanımladıkları dersler vardı. Devrimci mücadele vermekte olan hareketlere yapılacak saldırı tarzları ve taktikler hakkında eğitim görüyorduk. Onlara göre, devletler arası savaş olmayacaktı, ancak içerde devlet düşmanları var. Güçler buna göre hazırlanıyor. İkinci eğitimimiz, cezaevi isyanları nasıl bastırılır, buna yönelik pratik, taktik ve uygulamalı eğitim görüyorduk. Bize, ‘‘Hepiniz Doğu ve Doğu sınırlarında görev yapacaksınız. Ona göre attığınızı vuran olacaksınız; orada eşkıya-çeteler hep asker ve subay vuruyorlar. Orada, dur ihtarı falan yok’’ deniliyordu. Günlük derslerimizdi bütün bunlar. Ayrıca; dayakla birlikte aşağılayıcı küfürler söylenirdi. Yürüyüşlerde, ‘‘Ne mutlu Türküm diyene’’ söyletilirdi bize. Etrafımız dört tarafta tellerle çevriliydi. Üç aylık eğitimden sonra dağıtım oldu. 40-50 otobüsle sıkı bir güvenlik altında yola çıktık. Ve izinlere dağıldık. 30 günlük iznim bittikten sonra Antep Jandarma alayına gönderildim. Birkaç gün aradan sonra Kilis taburuna gönderildim. Alayda kaldığım süre içerisinde 9.000 civarında asker vardı. Yeterli yatak yoktu, bu nedenle askerlerin çoğu dışarıda beton zemin üzerinde yatıyordu. Yetkililer, yer olmadığını belirtiyorlardı. Bazen yemek de verilmiyordu. Kantin büsküvileriyle idare ediyorduk, tabi ki, paramızla satın alarak. Kilis 3. Taburda ise durum daha da kötüydü. Burada yatak sorunu yine vardı. Altı kişi, iki yatak yanyana yanaştırarak adeta üstüste yatıyorduk. Bu yetmiyormuş gibi bitten geçilmiyordu, gözümüze uyku girmiyordu, vücudumuzu kaşıya kaşıya canımız çıkıyordu. Yemek durumu biraz daha iyiydi. Ancak yemek geldi mi, yeni gelenlerden 100 kişi yerdi, 200 kişi aç kalırdı. Bu durumda da kantine başvurmaktan başka çaremiz kalmıyordu. Temizlik yapma hususunda epeyce uzmanlaşmıştık. Çevre temizliği, subayların oturdukları yerler, garnizonlar vs. temizlikleri bize yaptırılıyordu. Bir gün tabur komutanı tüm askerleri toplayarak bir konuşma yaptı. Çeşitli nasihatlarda bulundu. Konuşmasının en önemli tarafı şuydu: ‘‘Eskiden askerlik yapmayanı adam yerine koymaz, kız vermezlerdi. Şimdi öyle ‘aşağılık’ kişiler var ki, kimi para verir askerlik yapmaz, kimi kaçar gelmez. Sizler, görevinizi başarıyla bitirin. Böylelerine her zaman karşı olun. Sınırı-vatanı emanet ediyoruz... Görevinizde başarılar diliyorum.’’ Ancak daha sonra öğrendiğimize göre, Kilis sınırında gece yarısı kaçakçılar geçerken Mehmet Yılmaz adındaki Muğlalı bir asker ile tabur komutanı beraber kayıplara karışmış. Muğlalı şahısı bizzat tanıyor ve konuşurdum. Bazen, kendilerinde çok değerli elektronik cihazların olduğunu söylüyorlardı.

‘‘Bölük komutanı bana çok iyi davranıyordu. Hal-hatırımı ve bir şeye ihtiyacımın olup olmadığını sorardı. Kaç kardeş olduğumuzu, ne iş yaptığımızı sorar, öğrenirdi. Bana ‘git kantinden yiyeceklerini parasız al, askerliğini bitirdikten sonra çalışır ödersin’ derdi. Bana, devlet işi gibi sağlam, parası bol olan işlerin pek olmadığını belirtiyordu. Ben ise tahsilimin olmadığını, bu nedenle devlet işlerinde çalıştırılmayacağımı belirtiyordum. Üsteğmen, ‘askerlikteki başarın önemli.’’

Bir gün 50 kişilik bir grupla 5. bölük Öncüpınar köyüne gittik. Gider gitmez Üsteğmen H. Özgün bizi yemekhaneye alarak bir konuşma yaptı. Ertesi gün bizi içtimaya çıkardı. Hangi meslek sahibi olduğumuzu, kaç dil bildiğimizi, kısa künyemizi okutarak öğrenmeye çalıştı. Sonra yemekhaneye toplatıldık. Bize, askerlik ve kurallarına ilişkin bir dizi yazılar okudular. İçeriği genellikle kural dışı hareketlerin yapılmasında verilecek cezalardı. Altı aydan başlayarak ölüm cezasına kadar bütün suç ve cezalar sıralanıyordu. ‘‘Komutana karşı gelinmez. O, her zaman haklıdır’’ edebiyatı çok işleniyordu. Daha sonraları çeşitli karakollara dağıtıldık. Biz 90 kişi ise bölükte kaldık. Bir hafta boyunca; siper ve atış derslerini gördük. Bu eğitim süresi içinde bir gün 25 metreye 15 mermi atacağımız söylendi. Atışa gitmeden önce üsteğmen H. Özgün bir pazarlığın olduğunu söyledi. Önceki atış devrelerinde hedefini vuramayanlar çok dayak yemişlerdi. Biz ise şanslıydık, vuramadığımız her mermi başına 200 TL. verecektik. Hepimize sordu, ‘‘ne diyorsunuz’’ diye. Hepimiz kabul ettik. Ben, hedefe vuramadıklarımın bedeli olarak 1000 lira ödedim. Böylece atış dayaksız bitti. Bir aylık süre sonra göreve başladık. Bölük komutanı bana çok iyi davranıyordu. Hal-hatırımı ve bir şeye ihtiyacımın olup-olmadığını sorardı. Kaç kardeş olduğumuzu, ne iş yaptığımızı sorar, öğrenirdi. Bana ‘‘git kantinde yiyeceklerini parasız al, askerliğini bitirdikten sonra çalışır ödersin’’ dedi. Bana: ‘‘devlet işi gibi sağlam, parası bol işlerin pek olmadığını’’ belirtiyordu. Ben ise; tahsilimin olmadığını, bu nedenle devlet işlerinde çalıştırılamayacağımı belirtiyordum. Üsteğmen: ‘‘askerlikteki başarın önemli, okuma-yazman da yeterli, kendine iyi bir gelecek hazırlamak istiyorsan askerlik sonrası, devlete sivil olarak çalışırsın. Para dersen para verecek, ev dersen ev verecek’’ diyordu. Ben de, bu görevi nasıl yapabilirim deyince, ‘‘Oğlum tabi yaparsın, sen şimdi kimseye bir şey söyleme; ben sana her şeyi öğretirim. Bak, biliyorsun televizyonda görüp duymuşsundur. Her gün subaylar şehit düşüyor, sen Kürtçe de biliyorsun. Sana bir milyon lira alay tarafından verilecek. Gidip geldikten sonra seni alaya göndereceğiz. Orada bir ay mükafat izni yapacaksın. Zaten ondan sonra askerliği yapmazsın. Bir belge verir, milli istihbarata gönderiri seni. Orada sivil olarak çalışırsın, tüm masraflarını devlet öder. Ben senin durumunu bildiğim için seni seçtim. Yoksa bir sürü adam var. Bahsettiğim adamlar Irak'ta yuvalanıyorlar. Uçaklarımızı bombaladılar. Şimdi sağa-sola dağıldılar. Bunlar gelişmemizi istemiyorlar. Ayrıca bunları yok etmek bir vatan görevidir. Günahsız insanlara zulüm yapıyorlar'' vb. birçok şey anlattı. ‘‘İyi düşün, başına devlet kuşu kondu’’ dedi. Ben de, çok düşündüm. Benim için iyi bir iş olmalı dedim, geleceğimde devlet garantisi vardır diye düşünüyordum. Adeta suyun altını bilmeden balıklama atlayıp, ölüm olur veya bataklık olur, kurtaran olmazsa saplanıp ölür, öyle bir şey, bu yolu hemen kabul ettim. Neler yapmam gerektiği konusunda eğitilmeye başladım. Bu işi kabul etmede en büyük zayıflığım şu nedenlerden kaynaklanıyor. Siyaset-politika konusunda hiçbir şey bilmiyordum. ‘‘Eşkıya'', ‘‘terörist’’ denildi mi, insanlığı aşan

kötü şeyler aklıma gelirdi. Bilinçsiz olunca bu tür aldatmacalara toplumumuzun insanları rahat inanıyor. Bu genel olmasa da, büyük bir bölümü için böyledir. Bir de geleceği garantili bir işimin olmayışı bir diğer etkendir.

Üsteğmen H. Özgün, bu teklifi yapmadan önce bütün durumumu öğrendi. Silvan'a ilk asker olduğum zaman, bölük yazıcısı, kaç kardeş olduğumuzu ve gelirimizin ne olduğunu sordu. Aldığı bilgileri bana ait olan dosyaya yazdı. Orada kalışımızın 20. gününde bizi yemekhanenin önünde toplayarak 17 kişinin ismini okudular. Bunlar arasında ben de vardım. Bize, sivil askerlik isteyip-istemediğimizi sordular. Sivil askerlik yaptığımız takdirde bize maaşın bağlanacağını ve Milli Eğitim, Sağlık ve Sosyal, Tarım ve Orman Bakanlığına ait kuruluşlarda çalışabileceğimizi söylediler. Zaten daha önce askerler arasında böyle bir laf dolaşıyordu. Ama onlara göre, sivil askerlik yapacaklar tahsilli olanlardan seçilecekti. Neyse ki, sonunda ben ve altı arkadaşım sivil askerliği kabul etmedik. Sivil askerlik konusunda, ne iş yapacağımızı bölük yazıcısı Mehmet Ok adındaki çavuşa sormuş; o da, orada öğrenirsiniz demişti. İşte üsteğmen Özgün, sanıyorum tüm bu zaaflarımızı gözden geçirdi. Üsteğmen Özgün daha sonra beni eğitime tabi tuttu. Verilen eğitimimizin temel içerik ve kapsamı şuydu: Şifreli mektup yazmayı öğrenmek. PKK ile nasıl ilişkiye geçilecek, PKK'nin Ortadoğu'daki faaliyetlerinin kapsamının neler olacağı, kitle çalışmalarının düzeyi vb. konulara ilişkin eğitim verildi. Ayrıca gizli eğitimde, nasıl gidip, geri döneceğim konusunda planlama yapıldı. Bu konuda kısaca üstlendiğim görev şuydu: 1. PKK'nin gücünü tespit etmek ve genel durumunu öğrenmek. 2. Mümkün mertebe PKK kadrolarının asıl isim, doğum tarihi ve yerlerini öğrenmek ve bildirmek. 3. Türkiye'deki ilişkilerini açığa çıkarmak. Kimlerle ilişkileri var. 4. PKK'yi kitleler nezdinde karalamak; Türk devletinin askeri açıdan gelişmiş teknik silahlara sahip olduğunu, askeri gücünün çok olduğunu propaganda ettirmek ve böylece PKK ile kitlelerin bağını kopartıp; PKK'yi dıştalamak, devleti yüceltmek. 5. PKK'ye destek veren ve tarafsız kalan yabancı kurum ve kuruluşlara yönelik çeşitli suikast ve sabotaj eylemlerini yapmak. Bütün bu eylemleri PKK adına düzenlemek, bununla PKK'yi karalatmak ve tecrit etmek. Bütün bunlar da belirlenecek olan zaman ve mekana göre ayarlanacaktı. Bu tür görevde bulunan kişiler en azami 2-3 kişi tanıyacaktı. Yine gönderileceği yere 1 veya 2 kişi olarak ayarlanıp gönderilecekti. Bunun dışında her şey gizli tutulacaktı. Ben geldikten sonra, arkamda bir kişi daha gönderilecekti. Tanışmamış rolüyle tanışarak işe başlayacaktık. İhtiyaç duyulan silah ve paralar onun vasıtasıyla sağlanacaktı. İhtiyaç duyulan malzemeleri konsolosluk yetkilileri gönderecekti. Zaten, benimle ilişkiye geçen şahıs Arapça da bildiğinden zorluk çekilmeyecekti. Ocak 1988'in sonlarına doğru her şey tamamlanmış oldu. Nerede, nasıl, hangi hatlarda geçeceğim belirlendi. Bana bir de gönüllü olduğuma diar bir belge imzalatıldı. Nasıl gideceğime ilişkin hemen şu dersler verildi: ‘‘Hudutta belirlenen yerde askeri elbiseyle kaçtığım süsü vererek Suriye'ye geçeceksin. Sınır köylerinin tümü Kürttür. Sana yetecek kadar Kürtçen de var. Türk ordusundan kaçtığını ve yabancı bir konsolosluğa götürmelerini istersin. Kürtlerin ne kadar misafir perver olduklarını biliyorsun. Şayet yakalanma durumun olursa, Suriye ile anlaşmamız var, seni getirir bize teslim eder, bunda hiçbir sorun çıkmaz, emin olasın, seni konsolosluklara götürmezler, Lübnan'a gönderirler. Orada Kürtler arasında askerlikten kaçma taktiğini uygularsın. Bazen iş bulur çalırsın. Ama gider-gitmez yerini hemen bize bildirirsin. Peşinden arkadaşını göndeririz. Görevin biter bitmez konsolosluk seni, bize yetiştirir. Arkadaşın Arapça biliyor, sana pasaport ayarlar, zorluk çekmezsin.’’

‘‘Türk ordusundan kaçtığını ve yabancı bir konsolosluğa götürmelerini istersin. Kürtlerin ne kadar misafirperver olduklarını biliyorsun. Şayet yakalanma durumu olursa, Suriye ile anlaşmamız var; seni getirir bize teslim eder, bundan hiçbir sorun çıkmaz. Emin olasın, seni konsolosluklara götürmezler. Orada Kürtler arasında askerlikten kaçma taktiğini uygularsın.’’

Tertiplenen ve belirlenen tarzda hudutu geçtim. Nitekim köylere vardığımda Kürtlüğün mertliğini gürdüm. Gördüğüm dersler başarılı sonuçlar çıkarıyordu. Birkaç gün sonra Lübnan'a vardım. Herhangi bir zorlukla karşılaşmadan Lübnan'a girdiğimde, Teksas diye bir yer duymuştum, insanlara baktıkça burası olmalı diye düşündüm. Etrafımda gördüğüm kişilerden kimisi kalaşnikof, kimisi tabanca ile dolaşıyordu. Birkaç gün kaldıktan sonra çalışır gibi görünmek zorundaydım. Beraber çalışmak zorunda kaldığım kişiler beni soru yağmuruna tuttular. Bir gün, tanıştığım biriyle çalışmak için arabaya bindik. Vardığımız yerin PKK karargahı olduğunu söylediler. Etrafıma baktım, bayraklar asılıydı, oldukça şaşırdım, gözlerime inanamadım. Beş-on kişi dedikleri, Irak'a yapılan bombalamada sağa-sola dağıldıkları belirtilen olguların hepsi beynimde tersine dönmeye başladı. Çünkü, her şeyin tersine, kar-

şımda bir ordu kadar güç duruyor. Bize eğitim verildiğinde şu da söyleniyordu: "Fırsat bulursan PKK'liyiz deyip içine sızmaya çalışın. En büyük başarıdır bu. İçlerinde çeşitli komplolar yaparsanız, istediğin zaman Türk devletine karşı savaşacağını belirtirsin ve dönersin. Döndüğün zaman yerine gelirsin." Meğer daha önce beni soru yağmuruna tutanların içinde PKK'liler de varmış. Durumumu farkettiler. Fakat ellerinde herhangi bir delil yoktu. Buna rağmen ne mal olduğumu anladılar.

Kampta soruşturma başladı. Önce soruşturma komitesi tarafından sorular yöneltiliyordu. Ben, kaçtığımı savunuyor, beni serbest bırakmalarını istiyordum. Fakat, bu yetersiz sorgu sırasında yöneltilen tüm sorular durumumu aydınlatmayı içermekteydi. Sorular şaşırtmacaydı da. Bir yandan sorulardan kaçamaklar ararken, öte taraftan düşünüyordum. "H. Özgün beni bu işe sürerken PKK'ye bildirdi mi, yoksa bir PKK'li mi yanımızda vardı." Sorular karşısında hayretler içerisine düşüyordum. "Her şeyi anlat seni bırakalım" diyorlardı. Fakat bu nasıl olur? Bize anlatılıp-öğretilen PKK bu değilmiydi yoksa. Kafamda çözemediğim binbir soru dönüyor. PKK'lilere bakıyorum; ne yiyorlarsa, bana da eşit olarak veriyorlar. Her gün bıkmadan-usanmadan bana anlatıyorlar, sorular soruyorlar. Soruşturmayı yürüten görevliler, benimle görüştükleri zaman sanki sanık ben değil, onlarmış gibi düzgün bir şekilde oturup büyük bir saygı ve itinayla konuşmaya başlıyorlar. Zaman süresi geçtikçe, kavradığım kadarıyla insan değerinin PKK ortamında her şeyden üstün tutulmasından ileri geliyor. Bu insanlarda kendisini büyük görme asla yoktur. Tüm insanlara verilen değer aynıdır, herkes aynı, eşit düzeyde çalışıyor. Ne çok para alıyorlar ve ne de bireysel çıkarlarını düşünüyorlar. Bir canları var, Parti ve halkı için ortaya koyuyorlardı. Bunu her konuşmalarında ve her hareketlerinde açıkça kanıtlıyorlardı. Çünkü gözlerimle görüyordum. Biri kendini boş vermişse, diğer arkadaşı fark ettiği anda hemen uyarıyor. Biri hasta oldu mu, "kendine iyi bak, biz kendi malımız değil, Parti ve halkın malıyız" diyorlardı. Bütün bu olguları gördüğümde kendimi tutamaz oldum. Bu insanlar bu kadar zorluklara katlanarak halk için, haklı bir dava için mücadele veriyorlar. Ben ise, nereden nereye gelip neyin peşindeyim. Sivil hayatım açıkça meydanda. Türkiye'de işçiler, köylüler, tüm emekçiler büyük bir haksızlığa uğruyor ve ben bunu yaşadım. Herkes bir şey peşinde. Şunu nasıl kandırıp yararlansam, bununla nasıl bir dostluğa girip de yararlansam. Egemen sınıflar tarafından geliştirilen mantık bu. Bizzat egemen sınıf yapıyor, yaptırıyor, bilinçsizleri kullanıyor. Aç kalan hırsızlık yapıyor, hapse girip çözüm bulamıyor ve her şeye saldıran bir deli gibi akıl hastanesine giriyor. TC, bunlardan bile yararlanıyor. Yoksulluk ve bilinçsizliğimden yararlanarak benim düştüğüm bataklığa sürüyor insanları. Kardeşi kardeşin katili yaptırıyor. Bütün bu saydıklarım toplumumuzun yaşadıklarının bir parçası.

PKK ortamında bu tür kavramları gördükten sonra olup-

"Gördüklerim, bana anlatılan ve konuşulanlar hep insanlık, toplum yararına; hayatımda görmediğim yeni, ilerici ve doğru düşüncelerdi. Bu da, insan için büyük bir eğitimdir. Çünkü, tümü insanlığın yararına olan düşünce ve bilgilerdi. Böylece PKK ortamında kendimi tanıdım. İnsanlık suçu işleyenin, dost ve düşmanın kim olduğunu öğrendim... İnsana insanlık kazandıran PKK'dir..."

bitenleri anlatmaktan kendimi alamadım. Çünkü, anlatılan her şey doğru ve gerçek geliyordu bana. Şimdi düşünüyorum; ekmek, hak, hukuk, adalet, özgür ve bağımsız bir eşitlik isteyen herkes "eşkiya" veya "terörist"mi oluyor. Hayır olamaz! Terörist ve eşkiya Türk egemen sınıfının yönettiği ve uyguladığı alçakça yöntemdir. TC, bizim gibi insanları da bu tür terör eylemlerine ortak etmektedir. Fakat halkımızın ve proletaryanın öncü gücü PKK çelik yapısıyla ve öngörülü-ilerici düşüncesiyle bütün bu oyunları boşa çıkarıyor.

Bu konuda; PKK'de eğitim görüp-görmediğimi soran olursa, şunu söyleyeyim ki; benim sorgulamam bitinceye kadar PKK ortamında Kürdistan üzerine çeşitli kitaplar okuma fırsatım oldu, ama özel herhangi bir eğitim görmedim. Eskiden PKK denilince bir şey bilmiyordum. Ama yayın ve kitapları okuduğumda özgeçmişimi, atalarımı, dünya ülkelerinin ve insanlarının kendi halkları için verdikleri mücadeleyi, PKK'nin Kürdistan İşçi Partisi olduğunu, sömürgeciliğin ne olduğunu, Kürdistan'ın bağımsızlığı için verilen savaşın niteliğini, bu savaş karşısında Türk devletinin yaşadığı telaş ve panik, TC'nin neden özel savaş taktiklerine baş vurduğunu, PKK ortamında gördüklerim ve yaşadıklarım benim için büyük bir eğitim olmuştur. Gördüklerim, bana anlatılan ve yaşadıklarım benim için büyük bir eğitim olmuştur. Gördüklerim, bana anlatılan ve konuşulanlar hep insanlık, toplum yararına, hayatımda görmediğim yeni, ilerici ve doğru düşüncelerdi. Bu da, insan için büyük bir eğitimdir. Çünkü, tümü insanlığın yararına olan düşünce ve bilgilerdi. Böylece PKK ortamında kendimi tanıdım. İnsanlık suçu işleyenin, dost ve düşmanın kim olduğunu öğrendim. Bundan PKK'nin yüceliği, insanlara değer verişinin ve insanlara yaklaşımının payı büyüktür. İnsana insanlığı kazandıran PKK'dir. Türk sömürgeciliği, PKK'yi halktan tecrit etmek için ne kadar çaba sarfederse etsin, bütün bunların yaygaradan öteye geçemeyeceğini PKK gerçekliği kanıtlamaktadır. Parti sayesinde karanlık ve sonu uçurum olan düşman pençesinden kurtuldum.

PKK aleyhine kitleler içinde veya başka alanda faaliyetin oldu mu? diye sorarsanız bana; buna zemin hazırlıklarını tamamlamadan PKK boşa çıkardı diyebilirim. Bu gibi faaliyetlerde bulunmak isteyen veya halen faaliyet yürütmekte olanlara sanırım biraz olsun ders olur. Yukarıda kısaca belirttiğim gibi, bilerek veya bilmeyerek bu tür karanlık işlere sürülüp, uşak olarak kullanılanlara bir çağrım vardır.

Esas düşmanımız PKK değil, kanımızı emen faşizmdir. Her gün ayaklar altında her yönüyle ezilen işçi sınıfının, emekçilerin ve halkımızın tek kurtarıcısı PKK'dir. Tarihin inkar edemediği Kürt halkının varlığı TC'nin zorbalığı altındadır. TC, hiçbir hakkı bulunmayan Kürt halkını her yönüyle ezmektedir. Kürdistan halkının öncü gücü PKK'ye karşı çeşitli vaadlerle Kürtleri kullanmaktadır. Ayrım gözetmeksizin Kürt halkına karşı Türk emekçilerini de kullanmaktadır. TC, kardeşi kardeşe vurdurtmak istiyor. Kendi deyişleriyle güttükleri politika "iti ite" Kırdırtmaktır. Yani işçi sınıfını, emekçileri böylece etkisizleştirmektir. Kendileri para verip askerlik yapmazlar, bu tür işlere de gelmezler. Çünkü, paramız var, ihtiyacımız yok derler. Böyle düşünüp, gerçeklere baktığımızda dost ve bize sahip çıkanın PKK olduğu, bunu insanın görmemesi için kör olması gerekir. Hitler faşizmini tarih affetmedi. Hitler, bugün dahi dünya insanlığı tarafından lanetlenmektedir. Suçlarından dolayı hesap sorulmaktadır. Dönemin suçluları dünyanın gözü önünde yargılanmaktadır. Gün gelecek faşist Türk burjuvazisini de Türk halkı ve proletaryası, tarafından af edilmeyecek ve Kürt halkı tarafından yargılanacaktır. PKK, enternasyonalist bir harekettir. Türkiye işçi sınıfının da hakkına sahip çıkacaktır, ve hesap soracaktır. Bunda, kendim şahsi olarak hiç şüphe duymuyorum. Bu gerçekleri, PKK ortamını gören her insan rahatlıkla anlar. Ve sonu olmayan karanlıktan çıkıp PKK'nin aydınlattığı yolda yürür. PKK yaptığını savunuyor ve gizlemiyor. PKK 3 saat yetmiyorsa 300 saat anlatıyor, ikna ediyor. Anlattıklarım karanlık güçlere birazcık olsun ışık tutuyorsa; buna sürüklenenler veya bilinçsizce yapanlar; gelişen mücadeleye faydalı olamıyorsanız tarafsız kalıp, düşmanlık yapmayın. PKK gönüllülerden oluşan enternasyonalist, insanlık yararına mücadele veren bir harekettir. Dürüst ve insanlık yararına düşünen herkese kapıları ardına kadar açıktır. Bunu, PKK ortamında bulunduğum süre içerisinde öğrendim. Bun-

"Ben PKK ortamında gerçekliğimi öğrendim. PKK ortamında bütün Kürtler birdir. Her Kürt genci, bütün Kürtlerin evladıdır. Her Kürt babası ve anası tüm Kürt gençliğinin anası ve babasıdır. Tüm Kürdistan halkı; bilerek veya bilmeyerek düşmana güç verme. O vatani görev olarak bildiğiniz askerliği düşmana değil, PKK çatısı altında birleşerek Kürdistan'ın bağımsızlığı için yapalım..."

dan böyle dürüst bir insan olarak çalışıp, düşmanımızın kim olduğu bilinciyle yaşamıma yön vereceğim. Sizlerin de gerçekleri kavramanızı ve bu çerçevede hareket etmenizi istiyorum. Eğer halk ve insanlık için bir şeyler yapmak istiyorsanız; darbe, sömürgeciliğe ve faşizme vurulmalıdır. İnsanlıktan yana olan tüm insanlardan bunu umut ediyorum.

Kürdistan Halkına!

Vatani görev olarak bildiğiniz akerliğe davul-zurna ile evlatlarınızı gönderiyorsunuz. Bizler, hangi vatana ve kime askerlik yapıyoruz? Evlatlarınızı emanet ettiğiniz eller, kimin elleri? "Emanete ihanet olmaz" diye bir atasözü söylenir. Ancak, emanet ettiğiniz ellerin kime ait olduğunu biliyor musunuz? Bu eller kanlı ellerdir. Evlatlarınızı her türlü kirli işlerde kullanan, alınıp-satılan ellere teslim ediyorsunuz. Ben bunlardan biriyim ve benim gibi daha niceleri vardır. Evlatlarınız, bu kirli eller vasıtasıyla Kürt halkının bağrından çıkan ve kurtuluşumuzun öncü gücü olan Partiya Karkeren Kürdistan'a (PKK) karşı kullanılmaktadır. Kürdistan sınırında bulunan askerlerin yüzde yetmişi Kürtlerden oluşmaktadır. Geriye kalanı Türkiye kesiminden olan, yoksul ailelere mensup kesimlerdir. Benim gördüğüm ve duyduğum "Kürdü Kürde" kırdırtma politikasıyla subaylar perde arkasında kalırken, kendi çıkar ve yaşamlarını güvence altına alabilmek için de yine halk çocukları en kirli tarzda kullanılmaktadır. Buna bir örnek daha verebilirim. Üsteğmen H. Özgün Dersim'de görev yaparken aldığı bir ihbar sonucu operasyona çıkar. Askerleri gerillaların pususuna gönderir, kendisi arkadan zırhlı araçlarla gider. Gerillaların pususuna düşen askerlerden 8'i vurulunca, kendisi zırhlı araçlarla kaçmayı başarır. Bu olayı gören Fikri Karahan adında bir garson anlatmıştı. Kendimin, bizzat şahit olduğum bir olayı anlatmadan geçemeyeceğim. Silvan'da yeni askerliğe başladığım da Ahmet K... adında Ağrılı biri de yeni askere alınmıştı. Türkçe bilmiyordu. Bu nedenle verilen ders ve eğitimi kavrayamıyordu. Hiçbir rahatsızlığı yoktu, yani hasta falan değildi. Subaylar ve çavuşlar: "alahın kırosu, sen niye söylenini yapmıyorsun" diye vuruyorlardı. Gelen-giden vurdu ve bunalıma düştü. Bir gece, "babam geldi" diye bağırıp merdivenlerden inip gitmeye yeltendi. "Demek baban geldi, sen gel biz senin babanı gösteririz" diye yakalayıp getirdiler. Altı kişilik nöbetçi çavuş ve subay vardı. Dövmeye başladılar. Üç kez bayıldı. Tuvalete götürüp su başına döküp ayıltıp getiriyorlardı. Yüzü-burnu her tarafı kan içindeydi. Ranzaya bağlayıp bıraktılar. Sabah kaybettirdiler. Kimi hastaneye kaldırıldı, kimi üç aylık hava değişimine gönderildi dedi, ama kendisinden her hangi bir haber çıkmadı, sonu ne oldu bilemiyorum. O zaman Kürt oduğumu bilmiyordum. Dilimizin lehçesi de birbirini tutmuyordu. Bilinçsizdim ve kendi gerçekliğime yabancıydım. Bu nedenle subayların dediklerini doğru buluyordum.

Ben PKK ortamında gerçekliğimi öğrendim. PKK ortamında, bütün Kürtler birdir, her Kürt genci, bütün Kürtlerin evladıdır. Her Kürt babası ve anası tüm Kürt gençliğinin anası ve babasıdır. Tüm Kürdistan halkı! Bilerek veya bilmeyerek düşmana güç verme. O vatani görev olarak bildiğiniz askerliği düşmana değil, PKK çatısı altında birleşerek Kürdistan'ın bağımsızlığı için asıl vatanımıza yapalım. Asıl vatani görevimiz budur. Bunu yapamıyorsanız, hele hele düşmana asla hizmet etmeyin. Yüzyıllardır ezilmişlikten, horlanmaktan, sömürülmekten, kölelikten kurtuluşumuzun ve insanca yaşamamızın tek yolu ve garantisi PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelesine güç katmaktan, destek vermekten ve savaşmaktan geçer. Zafer savaşarak kazanılır. Tüm Kürt halkı, bu mücadeleye yaşamını katık ederek savaşmak ve bunu böyle kavramak zorundadır. Vatani görev budur. PKK ortamı hafızamda silinmeyecek derin izler bıraktı. Bu konuda sizlere ve evlatlarınıza büyük görevler düşmektedir. Bu tür hatalara düşmemek için sanırım benim yaşadıklarım sizlerin de hafızanızda kalacak ve her zaman duyarlı olmaya çalışacaksınız.

Türkiye Halkına!

Ben kendim, Türk halkını çok sever ve sayarım. Daha düne kadar Kürt olduğumu bile bilmiyordum. Türk sömürgeciliği uyguladığı asimilasyon ve yok etme politikasıyla bu duyguyu bize taşırdı. Ama kendimi tanıdım. Şu anda da Türkiye halkına ve işçi sınıfına büyük sevgi ve sarsılmaz saygıyla doluyum. Çünkü, sizler de bizim gibi ezilip sömürülmektesiniz. Kürt halkı ulus ve halk olarak sömürülmektedir. Sizler de emekçi kitlesi olarak sömürülmektesiniz. Kürdistan'da talan edilen zengin kaynaklarında size de pay düşmemektedir. Ne de hak ve özgürlüğünüz var. Bir diliniz serbest. O dilin ve kültürün de nerede ve nasıl geldiğini sizler daha iyi bilirsiniz. Yönetiminiz, sizleri de her alanda kullanıyor. Bu konuda bir olaya değinmeden geçemeyeceğim. Kilis hududunda 7. bölükten bir asker 12. ayda öldürüldü. Önce haber şöyle geldi. Bunu, olayı yaşayan askerler de anlatıyordu. Kendisi aslen Ege bölgesinden olan bir asker, subaylar tarafından dövülerek öldürülüyor. Ölen askerin cesedi nöbet yerine bırakılıyor. Daha sonra ise, soğuktan öldüğüne ilişkin rapor tutuluyor. Bu, duyduğum olaylardan sadece bir tanesidir. Eskiden köle sahipleri nasıl kölelerini istediği gibi asar, keserdiyse, şimdi Türk ordusunda yaşananlar bunun aynısıdır. Türk subayları da istediğini dövüyor, öldürüyor, sakat bırakıyorlar ve delirtiyor. Özellikle Kürdistan'da bu tarzda çok sayıda asker öldürüldü, sonradan "vatan için şehit oldu" diyorlardı. Gerçek bu değil. Hangi vatan, kime karşı şehit oluyor. Terörist diye adlandırdıkları devrimciler, niye Türkiye kentlerinde birini öldürmüyorlar. Demek ki zora karşı zor gerekiyor. PKK diyor, büyük kardeşin yapamadığını küçük kardeş yapıyor. O halde kardeşi vurdu mu şehitlik olur mu hiç? Türk halkıyla Kürt halkı her zaman kardeştir. Bütün bunlara sebep olan sömürgeci faşist yönetimdir. Tüm işçiler elele vererek öncü gücümüz işçi partisi PKK ile güç olalım ve faşizmi tarihe gömelim.

Kahrolsun Sömürgecilik,
Faşizm!
Biji PKK!
Biji Serok APO!

Metelokên Kurdi

Ba biçînî bahoz hiltînî

ÇAND • PÎŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

Ölümsüz Büyük Kürt Aydını

M. NURÎ DÊRSIMÎ

(1892 — 1973)

Veteriner Dr. Nurî Dêrsimî, hakim sınıflarının peşinden koşan, halkına ihaneti seçmiş aydınların aksine, onuru koruyanların Kürdistan'daki simgelerinden biridir. O, her türlü iyi yaşam koşullarını halkının ızdırapları ve amaçları uğruna elinin tersiyle iten, Kürdistan halkının yiğit ve seçkin bir evladıdır. O, diğer onursuz bazı Kürt aydınları ve meslektaşları karşısında, Kürt halkının acılarının sözcüsü olmasını bilmiş, tarihimizin çıkardığı ender yiğitlerdendir.

Dêrsimî'nin yaşadığı dönemlerde halkını satışa çıkaran, kutsal istemlerine ihanet eden bir dizi aydın hükmünü icra etmeye çalışıyordu. Nam salmak, parapul uğruna Kürdistan'ı sömürgecilere sunanları nefretle anmış olan Dêrsimî, tüm yaşamı boyunca mazlum halkına doktor olmaya çabalamış ve halkının saflarında sıradan bir nefer gibi acıyı yudumlamıştır. Dêrsimî şereflidir. Dêrsimî onurun zirvesidir...

Dr. Nurî Dêrsimî, yaşamı boyunca ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yerini aldı. Devrime ve zafere giden yoldan hiç ayrılmadı. Dêrsimî, Kürt ve Kürdistan düşmanlarının savaşsız, mücadelesiz vatanımızı terketmeyeceklerini çok iyi anlamıştı. Her zaman silahlı mücadelenin ilk savunucularından biri idi. Bu özellikleriyle, karanlığı delen bir mum örneği idi Kürt halkı için... Halkımız da bu yiğit evladını her zaman anmış, anısını ve eserini mertçe korumuştur. Halkımız sürekli mezarını ziyaret eder, saygıyla O'nu anar ve mezarını rengarenk çiçeklerle süsler. O'nunla şeref duyar, tarihinin önemli bir kesitini O'na ayırır ve yaralarını O'nun özlemiyle sarar... deva edinir. O'nu kaybedişimizin her yıldönümünde, mezarının bulunduğu alan, ulusal bir bayram arenasına dönüşür...

Dêrsimî'yi 22 Ağustos 1973 yılında kaybettik. Dêrsimî, bu tarihte, vatanı olan Dersim'den uzak ama yine de kendi halkı arasında Güney-Batı Kürdistan'da gözlerini hayata yumdu. Halen de Kürdistan'ın bu parçasında, O'nu yakından tanıyanların sayısı çoktur. Anlatırlar Dêrsimî'yi... Başları üstünde tutarlar O'nun kutsal anısını... Ve O'nun ölümünün yıldönümünü ulusal bir bayrama çevirmenin uğraşını verirler gönüllerinin derinliklerinden.

Nurî Dêrsimî 1892 yılının Mart ayında Kuzey Kürdistan'ın Dersim eyaletinin Axzonîk köyünde dünyaya geldi. Babası Millan aşiretinden İbrahim, anası ise Axocîn aşireti reislerinden birinin kızı olan Zelixa'dır. Anasının ölümünden sonra, yaşamını amcası Mele Hesen'ın yanında sürdürür. 1899 yılında Hozat'ta ilkokula başlar. Daha sonra babasıyla birlikte Xarput bölgesinin Elazığ iline taşınır. Burada Ruşdiye'ye (ortaokula) başlar. Kendisi daha Ruşdiye'de okurken bazı kişilerle arkadaşlık kurar. Timur Ağanın oğlu Haydar ve Cafer ile Kahraman adlı arkadaşlarıyla birlikte Kürdistan Öğrenciler Birliği'ni kurar. Lise yaşamının ilk yıllarında da Necip adında bir yurtseverle tanışır. Necip'le birlikte Birlik çalışmalarına hız verirler. Dernek çalışmaları nedeniyle, 2 arkadaşı ile birlikte okuldan atılır.

1911 yılında babasıyla birlikte İstanbul'a yerleşir. İstanbul'da veteriner fakültesine kaydolur. Fakülteyi okumaktan ziyade, Kürtler arasında siyasi çalışmalara önem verir. Edebiyat ve sanat çalışanları ile yoğun ilişkiler içerisine girer. Kendisi ozan idi ve çok güzel saz çalardı. Okuduğu yurtsever parçalarla, çevresindeki insanları sürekli etkilemesini bilmiştir. Okuduğu yurtsever parçalardan etkilenen arkadaşı Necîp, O'nu Hêvî adlı Kürt örgütüne üye yapar. Bundan sonra Hêvî adlı örgütün görüş ve düşüncelerini Kürt işçileri arasında yaymaya çalışır, yoğun bir propaganda çalışması içine girer. 1912 yılının baharında Kürdistan Aşıkları Derneğinin kurucularından biri olur. Bu tarihten itibaren, Osmanlı yönetiminin dikkatleri O'nun üzerinde yoğunlaşmaya başlar. Kendisini saklamak zorunda kalır. Bazı arkadaşları tutuklanır. Daha sonra Dersim aşiret reislerinin baskısı ile tekrar serbest bırakırlar.

1914 ve 1918 yılları arasında, 1. Dünya Savaşı döneminde Osmanlı yönetimi tarafından askeri sorumlu olarak Azerbaycan'a atanır. Azerbaycan'da kaldığı süre içinde, burada yaşayan Kürtlerle ilişki içinde olma fırsatını yakalar. Buradaki Kürtler vasıtasıyla Dersim aşiret reislerine mektuplar yazar. Onlardan, Osmanlı devletinin politikasına karşı çıkmak için, harekete geçmelerini ister. Binlerce Kürdün savaş meydanlarına sürülmesini kabul etmemelerini ve başkaldırmalarını dayatır.

Azerbaycan'da iken, orada Kingilê-Çemê Şêxî bölgesinin ağası Hacî'nin kızıyla evlenir.

Tutum ve davranışından rahatsız olan Osmanlı yönetimi O'nu Karadeniz bölgesinde bulunan Giresun'a sürgün eder. Dêrsimî çalışmalarını burada da sürdürür. Bu durum karşısında Osmanlı İmparatorluğu, Dêrsimî'yi savaş sona ermeden askeri görevinden alır ve İstanbul'a geri çağırır.

İstanbul'a geri döndükten sonra öğrenimine devam eder ve fakülteyi bitirir. Aynı dönemde Tealî Kürt Cemiyeti'nin üyesi olur. Örgütün bazı çalışmalarının yürütücüsü durumuna yükselir. İstanbul ve Ankara'da bulunan 1200 Kürt işçisine 1500 uzun namlulu silahı dağıtır ve onları silahlı ayaklanmaya hazırlamaya çalışır. Bu çalışmalarının sonucu olarak tutuklanır. Fakat savaş divanının başkanı Nemrud Mustafa Paşa adında bir Kürt idi. Nemrud Mustafa Paşa O'nun serbest bırakılmasını sağlar. İstanbul'dan Sivas'a gitmesine olanak yaratır.

Nurî Dêrsimî'nin çalışmaları gittikçe daha büyük etkiler yaratır. Durumu iyi gözleyen Mustafa Kemal, O'nu kazanmak amacıyla, görüşme teklifinde bulunur. Yapılan tüm teklifleri Dêrsimî reddeder. Atatürk, Dêrsimî'nin davranışından korkmaya başlar. Türk hükümeti Sivas Valisi Reşid Paşaya Dêrsimî'nin tutuklanması emrini verir. Dêrsimî yeniden tutuklanır. Evrik zindanlarına atılır. Zindandan kaçmaya yeltenir. Ancak kaçma girişimi başarıya ulaşmaz. Birkaç arkadaşı ile birlikte zincirlere vurulur.

Serbest bırakıldıktan sonra Sivas'a bağlı Zara ve Divriği yörelerini de içerisine alan Koçgiri bölgesinde, Koçgirî Kürt Halk Hareketine katılır. Türk devletinin Koçgirî'den başlattığı Kürdistan'a yönelik savaşın karşısında, Kürt halkını örgütlemeye ve savaştırmaya çalışır. Başarılı çalışmalar sergiler. Ayaklanmalara önderlik eder. 25 Haziran 1921'de hakkında idam kararı çıkarılır. Dêrsimî, Dersim eyaletinin yüce dağlarına çekilir. Türk hükümeti tüm çabalarına rağmen, O'nu ele geçiremez. Dersim halkı O'na sahip çıkar, otoritesi altına girer.

Kürt halkının büyük yurtseveri ve Dersim isyanının önderi olan Seyit Rıza, Nurî Dêrsimî'ye Kürt aşiretleri arasında birliği sağlama görevini verir. Dersim bölgesi ile diğer Kürt bölgeleri arasında ilişkiler kurma, bazı yurtdışı ilişkilerini geliştirme çalışmalarını O'na teslim eder. Buna benzer siyasi çalışmaların yanında, Kürt çocuklarına Kürtçe ders verir. Onlara öğretmenlik yapar.

Türk hükümeti çok sayıda ajanını Kürdistan'da harekete geçirir. O'nun peşine salar. Kürt halkına amansız bir baskı uygular. Fakat Nurî Dêrsimî yine de onlardan korkmadı. Şehir merkezlerinde korkusuzca dolaşmaya devam etti. Silahlı Kürt birlikleri ile beraber, askeri kuruluşlara yönelik eylemlere katıldı.

Dersim isyanı patlak verdiğinde, barbar Türk ordusu Kürdistan'a saldırır. Nurî Dêrsimî'nin tek çocuğu olan Ali uçaklardan atılan bombalarla katledilir.. Türk ordusunun saldırıları Dersim'de yoğunlaşınca, Seyit Rıza, O'nu siyasi çalışmaların genişletilmesi için yurt dışına gönderir. Bazı Avrupa ülkeleri O'nu yakalayıp Türk hükümetine teslim etme amacını güdünce, 11 Eylül 1937 yılında Suriye'ye geçer.

Suriye'de Botan Mirî Kamran Ali Bedirxan ile tanışır. Ali Bedirxan O'na her çeşit imkanı sunar ve çalışmalarına yardımcı olur. Müslüman Arap liderlerini Kürdistan halkının durumu ve Türk ordusunun Dersim'de giriştiği katliamlar üzerine bilgilendirmek amacıyla Ali Bedirxan, O'nu Mısır'ın İskenderiye kentine gönderir. Ali Bedirxan'ın istemi üzerine Xwebûn adlı Kürt örgütüne üye olur. Örgüt adına yoğun çalışmalar yürütür. Güney-Batı Kürdistan halkını örgütlemeye çalışır. İskenderun ve Antakya'nın Türkiye'ye bağlanmaması için Suriye Arap halkı içerisinde çaba sarfeder ve onları uyarmaya çalışır. Bu konuda güçlü çalışmalara öncülük eder. Türk hükümeti, Dêrsimî'nin öldürülmesi için başına yüklü paralar koyar. O dönemde Suriye'ye hakim olan Fransız sömürgecileri, O'nu Türk hükümetine teslim etme kararını verir. Kürt ve Arap halklarının protestosu sonucu, Fransız temsilcileri Ürdün'e geçmesine göz yumar. 24 Aralık 1938'de Ürdün'e geçer. Orada bir dönem veterinerlik yapar. Türk hükümeti Ürdün Şahı Abdullah'a baskı yapmaya başlar. Ya teslim edilmesini ya da Ürdün'den çıkarılmasını ister. Fakat amaçları gerçekleşmez.

Kısa bir süre sonra Dêrsimî, Suriye vatandaşlığına kabul edilir. O dönem de İskenderun nüfusuna kayıtlı olan herkes doğal olarak Suriye vatandaşı sayılırdı. Dêrsimî'de kendini önceden İskenderun nüfusuna kaydetmiş olduğundan, otomatikmen Suriye vatandaşı olur. 27 Ekim 1940'ta Halep iline geçer. Halep'te ikinci bir evlilik gerçekleştirir. Dersimli bir Kürdün kızı olan Ferîde Rıza Hanım ile evlenir.

Türk hükümeti Suriye üzerine baskılarını arttırır. Türkiye hudutlarına komşu olan alanlar başta olmak üzere, kendisine çalışma yasağı uygulanmasını ister. Bunun üzerine veterinerlik mesleğinde çalışamaz duruma düşer.

Bundan sonra yazıtlarına başlar. "Kürdistan Tarihinde Dêrsim" adlı yapıtını bastırır. Dünyanın çeşitli gazetelerine ve uluslararası kuruluşlara mektup üstüne mektup yazar. Bunları yayınlatır. Türk ordusunun Kürdistan halkına karşı giriştiği vahşeti dünyaya anlatır ve dünya kamuoyuna çağrılarda bulunur. Uluslararası kuruluşları göreve çağırır. Mektuplarını ve yazılarını biraraya getirerek, onları bastırır. "Kürdistan Gençliğine Hitabesi"ni hazırlar ve onu da yapıtlarına ekler. Daha sonra "Osmanlı Tarihine Bir Bakış" yapıtını hazırlar.

"Kürdistan Tarihinde Dêrsim" eseri çıkınca, Türk hükümeti Suriye'ye daha fazla baskılarda bulunur. Suriye hükümeti baskılara dayanamaz. Kitabın dağıtımına engeller koymaya başlar. Basılan binlerce kitap Halep postanesinin mahzenine doldurulur. Suriye yönetimi tekrardan dağıtıma izin vermez ve yıllarca orada kaldıktan sonra çürürler. Kitabın, dünya halklarına o dönemde ulaşmasına böylece izin verilmez.

Dêrsimî, ölümünden önceki son yıllarda Halep'in "Bağdat İstasyonu" mahallesinde otururdu. Evi sürekli Kürt yurtseverleri ile dolup-taşardı. Evini, Kürtler üzerine olan eserlerin bulunduğu bir kütüphaneye dönüştürmüştü. Kürdistan'a ilişkin tüm Arapça, Türkçe, Fransızca, Kürtçe, İngilizce vb. eserler evinde bulunurdu. Mektuplaşmaları birer örneğini arşivlemişti.

22 Ağustos 1973'te O'nu yitirdik. Mezarı Afrîn yolu üzerinde Şêx Henan denilen yerde bulunur. Mezarının bulunduğu yer, Güney-Batı Kürdistan'ın çok şirin bir beldesidir ve Çiyayê Kurdan mıntıkasında herkesçe bilinir. O'nun vasiyeti üzerine, kendisinin hazırladığı aşağıdaki şiir parçası, mezar taşına yazılmıştır:

"Min jî ser vê reya dıjwar
Gelek kire pir hewar
Da jî bo we jî rojekê
Dinya bibe gûlbihar."

Güney-Batı Kürdistan halkımız her yıl Dêrsimî'yi anar. O'nu ebediyen yaşatmanın savaşını verir. Ve Dêrsimî Kürdistan halkının kalbine gömülmüştür. Bağımsızlık ve özgürlüğe giden yolda, karanlıkları delen kızıl bir alev, büyük fedakarlıkların timsali ve Kürdistan'da yükseltilen silahlı mücadelede ulusunun büyük yurtseveri olarak paye sahibi kalacak...

1987'de çıkan bir kasetinde Dêrsimî, kendi sözleriyle Dersim'in evlatlarına sesleniyor; başkaldırmalarını, savaşı öğrenmelerini, ihaneti ezmelerini, azgın düşmanı vatandan kovmayı ve bağımsız bir Kürdistan'ı halkımıza hediye etmelerini istiyor. Bu çağrı baştan başa bir intikam türküsüdür... Kürdistan halkının birliği için kutsal bir haykırıştır... Silahlı mücadeleye inancın coşkun bir ırmağıdır... Dêrsimî'nin evlatları O'nun "Müstakil ve Hür bir Kürdistan" şiarına sahip çıkacak ve mirasını yaşatacaklardır.

Bir Cenaze Töreni ve Ortaya...

Baştarafı 2. sayfada

önderliğinde bugün Kürdistan'da savaş geliştirilip yükseltiliyor.

Sınıf intiharını gerçekleştirerek kendisinde büyük değişiklikler yaratmayı başaran ve proleter devrimci ölçülere ulaşan, güçlü, bilinçli devrimci Adnan yoldaş da Kürdistan halkının kurtuluşu için görevlerini her zaman en iyi biçimde yerine getirdi. Kürdistan'da gerçekleştirilen hamleler ve saldırılarda bu yoldaşın rolü çok büyüktür. Kürdistan'da gerçekleştirilen her hamlede payı vardır. Aynı şekilde, bölge halklarının ve özelde de Kürdistan ve Arap halklarının birliğinin yaratılmasında oynadığı değerli bir rolü vardır. Sınır üzerinde sürdürdüğü faaliyette, birçok hassas noktada bilinçli, devrimci ve enternasyonalist bir ruhla görevlerini yerine getirmiştir. Böylece, emperyalizm ve faşizmden Kürdistan devrimine ve bölge ilerici halklarına gelebilecek zararlara karşı durmuştur. Yani, bu yoldaşımızın faaliyetlerinde rol oynayan bir diğer yön de halkların birliği ve kardeşliğidir.

Kürdistan devrimcilerinin tarihte oynadıkları devrimci bir rol vardır. Bu yoldaşlarımız da bu rolün sahibidirler. Bugün biz böylesine uzun süreli bir faaliyetleri bulunan bu yoldaşlarımızın anısına toplanmış bulunuyoruz. Ama diğer taraftan biliyoruz ki, Kürdistan'da devrimci savaş günden güne yükseliyor. Daha dün sömürgeci Türk faşizmine karşı savaşta dokuz devrimci şehit düştü. Kürdistan devrimcileri bugün ülkelerinin bağımsızlığı ve halklarının özgürlüğü uğruna faşizm ve emperyalizme karşı durmak için her şeyi göze almış bulunmaktadırlar. Şehitlerin kanı üzerinde büyük bir fedakarlık doğuyor. Bizim halkımıza şehitlerin yolunda fedakarlık çağrısında bulunmamızın nedeni işte budur. Şehitler her şeyden yüce, her şeyden güçlüdürler. Bugün yolumuz şehitlerin kanı ile aydınlanıyor. Şehitlerin yolunda yürümek bizim için bir görev, bir borçtur.

Şehit Ali Hasan ve Adnan yoldaşlar! Sizlere söz veriyoruz ki, kanınızı asla yerde bırakmayacağız! Sizlere söz veriyoruz ki, silahlarınızı elimize alacak, bayrağınızı yükseklerde dalgalandıracağız! Sizlere söz veriyoruz ki, bugün şehitlerimizin ve Parti önderliğimizin yaşamında somutlaşmış Partimizin devrimci çizgisini uygulayacak ve izinde yürüyeceğiz! Sizlere söz veriyoruz ki, devrimci pratikte ve yaşamda sizin gösterdiğiniz fedakarlığı göstereceğiz! Sizlere söz veriyoruz ki, sizin en büyük amacınız olan, bağımsız, birleşik ve demokratik vatanı mutlaka yaratacağız; enternasyonalizm bayrağını Ortadoğu alanında sürekli dalgalandıracağız.

Tüm şehitlerimize ve bu şehit yoldaşlarımıza söz veriyoruz ki, Kürdistan anaları tarihte olduğu gibi artık şehitlerin ardından hep gözyaşı dökmeyecek, zılgıt çalacaktır. Yalnızca Kürdistan anaları evlatlarını kurban vermeyecektir artık. Dövülenler, gözyaşı dökenler düşmanın anaları olacaktır. Bugüne kadar Kürdistan anaları çocuklarını büyütüyordu ama düşman askerleri onların kanını döksünler diye, cesetlerini vadilere doldursunlar diye. Düşman Kürdistan toprakları üzerinde, şehitlerin kanına basarak keyifle ömür sürmekteydi. Ama bugün gözlerimiz önündeki bir gerçektir ki, bu fırsat düşmanın elinden alınmıştır. Partimizin Başkanımızın önderliğinde, şehitlerimizin kanının izinde büyük özgürlük yürüyüşü gerçekleştirilmiştir. Düşman bugün ülkemizde ancak çok büyük zorluklar içinde ömür sürebilmektedir. Ancak zor kuvvetine dayanarak ülkemizdeki varlığını devam ettirebilmektedir. Bugün halkımızın iradesi konuşuyor. Kürdistan sahasında bugün konuşan halkımızın iradesidir, devrimimizin iradesidir. Gerici irade değil, devrimci-ilerici irade hüküm sürmektedir. Söz veriyoruz ki, bu iradeyi güçlendireceğiz; ta ki şehitlerin amacı olan bağımsız, birleşik bir vatan yaratana kadar.

Kürdistan'da şehitlerin kanı dökülerek yürütülen faaliyetler emperyalizme karşı büyük bir devrimci kuvvet yarattı. Bu büyük devrimci güç, emperyalizmin başta Filistin, Lübnan ve Arap halkları olmak üzere, tüm Ortadoğu halkları üzerindeki oyunlarını devrimci mücadelesiyle birer birer boşa çıkarıyor. Kürdistan halkı artık bölge ilerici güçleri arasındaki yerini almış ve büyük bir güç haline gelmiş bulunmaktadır. Halkımızın bugüne kadar bu ittifaklar içinde hiçbir yeri yoktu. Ama bugün, şehitlerin dökülen kanları üzerinde, şehitler kervanının yürüdüğü yolda emperyalizme, onun uşaklarına ve planlarına karşı büyük bir devrimci güç ortaya çıkarmıştır. Bundan dolayı, inanıyoruz ki, şehitlerin kanı ve yolu; Parti Önderliğimizin yolu bölge halklarını emperyalizmden kurtaracaktır. Emperyalizmin bölge üzerindeki tüm oyunlarını boşa çıkaracak, tarihi rolünü oynayacaktır. Partimiz, bölge ilerici devlet ve güçlerinin safında kendisine düşen önder rolünü oynayacak, halkına karşı görevlerinin yanısıra bölge halklarına karşı enternasyonalist görevlerini de yerine getirecektir. Bu ise, ancak devrim şehitlerinin yolunda yürümekle mümkünmdür.

Partimizin şehitler üzerine görüşleri bellidir. Şehitlerimizin izindeki mücadelemizin günden güne büyümesi gözler önündedir. Partimizin, dostlarımızın, militanlarımızın ortaya koyduğu fedakarlıklar çok büyüktür. Bu yola ve şehitlerin kanlarına sahip çıkmak her yurtsever insanın görevidir. Çünkü, devrim şehitlerinin şahsında temsil edilen fedakarlık ve kahramanlık çok büyüktür. Örnek verirsek; bu yoldaşlarımız ellerindeki tek tabancayla içine düşürüldükleri pusuda sonuna kadar direndiler, üç düşman askerini yaraladılar veya öldürdüler. Küçücük bir tabancayla ama yürekten atışlarla düşmanı kalbinden vurdular. Direndiler; düşmanın tüm teslim ol çağrılarına karşılık direnişten taviz vermediler. Silahsız dılar ama PKK ruhuyla, direniş ruhuyla, yürekten direndiler. Düşman karşısında son nefeslerine kadar savaşıp şehit düştüler. Bu kan Kürdistan topraklarına boşuna akmadı. İlerici, yurtsever, devrimci kişilere düşen görev, onlara sahip çıkmak, onların yerlerini doldurmak; onların kahraman ruhu ve cesareti Kürdistan halkı içinde yaymak, yerleştirmektir. Çünkü ancak bu yüce ruh Kürdistan halkını dünya halkları içindeki gerçek yerine ulaştırabilir. Ancak bu ruh bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan yaratabilir.

Evet, yoldaşlarımızın elinde çok az olanak vardı, ancak yürekleriyle direndiler, ruhlarıyla direndiler, bilinçleriyle direndiler. Düşman üzerlerine ne kadar saldırdıysa da hiçbir şekilde teslim olmadılar, düşmana darbe vurdular ve hedeflerine ulaştılar. Hedef şehit olmaktır; hedef, bağımsız ve demokratik bir ülke için kan dökmektir. Bu, hepimizin hedefi, hepimizin yoludur. Hepimiz amacımızı gerçekleştirinceye dek bu yolda yürüyeceğiz...

— **Direnmek Yaşamaktır!**
— **Şehitlerimiz Ölümsüzdür!**
— **Bijî Partiya Karkerên Kürdistan!"**

Konuşmacı yoldaşın sözleri başından sonuna kadar büyük bir coşku, düşmana derin bir nefret ve şehitlere sahip çıkma azmi içinde dinlendi. Coşkun bir sel gibi alanın bir başından diğer başına akan, yankılanan zılgıt sesleri intikam yeminini dile getiriyor, şehitlerin kanı etrafında bütünleşmiş bir halkın yaratılışına tanıklık ediyordu.

Evet, sömürgecilerin ülkemizi ve halkımızı parçalamak için zorla çizdikleri sınırlar yoldaşlarımızın şehit düşmelerine yol açmıştı ama halkımızın ortak hedefler etrafında birleşmesini engelleyememişti. Şehitlerimizin kanları sömürgeci sınırları yerle bir ederek bağımsızlık ve özgürlük yolunda birleşmiş ve ortak ruhla hareket eden bir halk gerçekliği yaratmıştı. Güney-Batı Kürdistan topraklarında yaşayan halkımız yıllardır maddi ve manevi olarak Kuzey-Batı Kürdistan parçasında verilen mücadeleye büyük destek sunmuş; onun yükselmesine paralel olarak o da bilinçlenmişti. Ve şimdi, ulusal kurtuluş mücadelemizin şehitlerinin bedenine göğsünü açarak ona analık ediyor, onu bağrına basıyor. Çok yakından tanıdığı, bağlandığı Adnan yoldaşın ölümsüz anısı ve Ali Hasan yoldaşın topraklarına düşen bedeni onu ulusal kurtuluş mücadelemize sımsıkı bağlayan kopmaz bir zincir oluyordu. Sömürgeci sınırlar halkımızın bu yüce ruhu karşısında siliniyor; bir halkın asla köklerinden koparılamayacağı; gerçeklerinden, değerlerinden alıkonamayacağı gerçeği bir kez daha kanıtlanıyordu.

Yıllardır sömürgeci hudutları boşa çıkaran ve ulusal kurtuluşçu güçlerimizin kaynağa dönüş hareketinde bir köprü rolü oynayan, "Hudutların fatihi" adına hak kazanmış değerli devrimci Adnan yoldaş ve Ali Hasan yoldaş şahadetleri ile de bu sınırları bir daha doğmamak üzere bir kez daha ölüme mahkum ettiler ve halkımızın birliğinin yaratılmasında kopmaz bir halka oldular. Onların kızıl kanlarının yarattığı bu birlik, Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan'ın yaratılmasında güçlü bir temel, bir itici güç olacaktır.

Savaş Esirlerinin Kararlılığı...

Baştarafı 6. sayfada

lecek kesin emirle uygulamak zorunda kalacağını da ima ediyordu. Bunun üzerine temsilcilerimizden, hiçbir kısıt, sınır ve yasağın, özellikle de TTE uygulamasının kabul edilmeyeceğini ve bunların hayata geçirilmeye kalkışılması halinde derhal gerekli karşılığın verileceği yanıtını alınca da müdür, genelgenin pratikte uygulamaya konmayacağına dair söz veriyor, görüşme de böylece bitiyordu.

Ancak bu söze rağmen, çeşitli uygulamalar yürürlüğe kondu, konmak istendi; bunun karşısında çeşitli düzeylerde tavırlar gelişti.

Şöyle ki:

1- Öncelikle kaçakçılara, faşistlere, itirafçılara, tecritlere ve tutuklu olupta cezaevinde çalışanlara disiplin cezası ve infazlarını yakma tehdidiyle pratikte TTE dayatıldı. Ancak bu sayılanların büyük çoğunluğu TTE uygulamasını kabul etmedi ve etmiyor.

2- Bunlardan hemen sonra, TTE uygulaması sınırları genişletilerek cezası az kalmış arkadaşlara da aynı infaz yakma tehdidiyle dayatılmak istendi. Ancak bu dayatma çabaları da, temsilcilerimizin müdahalesiyle boşa çıkarılarak püskürtüldü.

3- Bunun üzerine, bizlere, açıktan tebliğ edilmeden ve pratikte uygulanmamakla beraber gizli disiplin cezaları verildi. Yapılan mücadeleyle pratikte uygulanmayacağı ve bunların infazı etkilemeyecek şekilde tanzim edileceği belirtildi.

4- Kapalı görüşte getirilen yiyecekler içeri alınmamak istendi. Müdahaleyle alındı.

5- Radyo, teyp, vokmen ve dışardan getirilen sivil giyecekler verilmemek istendi ve bunlar yazılı bir emirle depoya alındı. Müdahale edilince, verileceği belirtildi.

6- Özellikle cezaevleri arası yazışmalar gizlece engellendi. Her defasında bunu yapmayacaklarına dair söz vermelerine rağmen, uygulamayı gizlice sürdürmekteler.

7- Yine yakınlarımızla telefon görüşmeleri kısıtlanarak bir defalığına mahsus savcı ve valiliğin özel iznine bağlandı. Müdahaleye karşılık normalde görüştüreceklerini belirttiler.

Görüleceği gibi, çeşitli müdahalelerle bir ölçüde durdurulmuş olan uygulamalar, sürekli gündemde tutulmakta, tüm yönetim gücüyle dayatılmak istenmekte ve bunun için hızla zeminin yaratılmasına çalışılmaktadır.

Mevcut durum ve gelişmeler özgülde devrimci görevimizin de ne olduğunu, olanca açıklığıyla ortaya koymaktadır. Siyasal TTE yaptırım başta olmak üzere tüm faşist uygulamaları püskürterek bunların şahsında somutlaşan zindan politikasını bir kez daha iflas ettirmekte siyasi onur ve kimliği düşmana dayatmak temelinde, hak gasplarına yönelik olarak getirilecek her türlü kısıt, sınır ve yasağı boşa çıkaracak, elde edilmiş tüm kazanımları da koruyup pekiştirmek ve ilerletmek.

Bugün cezaevleri kesitinde, devrimci görev işte budur. Cezaevleri genelinde uzun süreli bir mücadele anlayışı üzerinde yükseltilecek eylemsel direnişlerle karakterize olan içine girdiğimiz bu yeni süreçte düşmanın ister hak gaspları için olsun isterse TTE'nin dayatılması için yönelteceği tüm saldırıları ve yürürlüğe koyacağı tüm uygulamaları, ancak ve ancak bu görevin gerekleri layıkıyla yerine getirilirse göğüslenebilir, durdurulup geriletebilir ve düşmana yeni bir darbe daha vurulabilir.

Öyle ki, düşmanın yönelteceği bu amaçlı ilk saldırıda, burada derhal yükseltilecek olan direniş meşaleleri tutuşturarak tüm cezaevlerinde yankı bulup genelleşsin!

Öyle ki, bu yolda atılan bir adım olarak E.D.T.C. direnişi kamuoyunun duyarlı etkinlikleriyle birlikte ülkemiz dağlarında, ovalarında düşman üzerine yürüyen gerillaya güç katsın, düşmana sıkılan kurşun, halklara yönelik yeni bir isyan duyurusu olsun.

Durumun gerektirdiği böylesi anlamlı görevin bilinci ve kararlılığıyla hareket edecek olan Eskişehir Özel Tip Cezaevi esirleri, bu süreçte koymaya hazırlandıkları eylemsel direniş tavırlarıyla, sadık oldukları yüce direniş miras ve geleneğini koruyacak, sürdürüp geliştirecek ve yaşatacaklar; ne pahasına olursa olsun, bu önemli saldırı ve uygulamaları göğüsleyip püskürtecek, düşmanın politikasını bir kez daha iflas ettirecek, direnişin gücünü kararlı bir sürdürmeyle dayatacak ve Partimiz hanesine yeni kazanımlar ekleyeceklerdir."

21.8.1988
Eskişehir Özel Tip Cezaevi
Rıza Altun

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 76
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach: 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG. - Bonn
Konto Nr.: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya	3.00	$
Avusturya	18.00	s.
Belçika	60.00	bfr.
Danimarka	8.00	dkr.
Fransa	6.00	ff.
Hollanda	3.00	hfl.
İngiltere	0.80	£
İsveç	6.00	skr.
İsviçre	2.50	sfr.
Norveç	10.00	nkr.

15. TEBAX 1984 — 15. TEBAX 1988
ÇAR SALÊN ŞERÊ RIZGARIYA NETEWEYÎ KURDISTAN

SALA YEKEMÎN
15. TEBAX 1984-15. TEBAX 1985

HEJMARA LIVBAZIYAN Û POZBERIYAN

— Di navbera hêzên artêşa mêtinger a faşîst û hevxebatkarên wan ên xweyîcih li hêlekê, Hêzên Rizgariya Neteweyî Kurdistan li hêla din de, 151 pozberiyên çekdarî çêbûn.
— Ji van 60 pozberî, livbaziyên êrîşê ne, ku li dijî yekîtiyên artêşa mêtinger û hêzên bêbext ên xweyîcih hatine pêkanîn.
— 5 livbaziyên kemînan in.
— 41 pozberiyên ji her şêweyî ne.
— 12 livbaziyên vegirtina navenda navçeyan û xwepêşdanên girseyî ne.
— Bilî van, li bêhtirî ji 300 gundan, libaziyên propaxandeyî hatine çêkirin.

HUNDABÛNÊN DIJMIN

— 3 yûzbaşî, 20 serleşker, gişt bi hev re, 230 endamên artêşa mêtinger hatin kuştin.
— 144 endamên artêşa mêtinger, ku di nav wan de gelek serleşker jî hebûn, hatin birîndarkirin.
— Serpolêsek, gişt bi hev re, 31 polês hatin kuştin.
— 7 polês hatin birîndarkirin.
— Bijijkek, alîkarvaneka bijîjkan, şofêrek, 2 natirvan û kaymekamek hatin kuştin.
— 50 sîxur û glîkar hatin kuştin, 5 jî birîndar ketin.
— Bilî van, gelek serbaz dîlî ketin, gelek serbaz ji qada şer reviyan û 30 sîxur xwe dan dest hêzên me yên rizgariya neteweyî.

HACETÊN KU JI DIJMIN KETIN DESTAN

— 176 tivingên babetî.
— 24 demanceyên babetî.
— 210 şarjor.
— 5360 berik.
— 2 kêrên leşkerî.
— Kasatureyek.
— 2 dûrbîn.
— 2 kompas (pusula).
— 10 matarên avê.
— 2 kumên leşkerî.
— 7 rext.
— 4 kon.
— Bêsimeka piştê.
— Daktîloyek.
— 2.242.180 Lîrên Tirkî.
— 9 barên kantiran hacetên leşkerî û tiştên xwarinê.

ZIRARÊN DIJMIN DI LIVBAZIYÊN HERIFANDINÊ DE

— 2 panzer.
— 12 hacetên leşkerî.
— Tomofîleka polêsan.
— 5 avahiyên kerekolan.
— 3 xanî.
— Helîkopterek.
— Avahiyeka neqenciyê, hatin herîfandin.

HUNDABÛNÊN ME

— 60 şervanên pêşrevan û welatparêz, bi keleşî li ber xwe dan û şehîd ketin.
— 12 têkoşer û kadroyên pêşrevan, birîndar ketin destê dijmin.

SALA DUWEMÎN
15. TEBAX 1985-15. TEBAX 1986

HEJMARA LIVBAZIYAN Û POZBERIYAN

— Di navbera hêzên artêşa mêtinger a faşîst û hevxebatkarên wan ên xweyîcih li hêlekê, Hêzên Rizgariya Neteweyî Kurdistan li hêla din de, 350 pozberiyên çekdarî çêbûn.
— Ji van 60 pozberî, livbaziyên êrîşê ne, ku li dijî yekîtiyên artêşa mêtinger û hêzên bêbext ên xweyîcih hatine pêkanîn.
— 80 livbaziyên kemînan in.
— 150 livbaziyên cezakirina sîxur, glîkar û hingavtinkaran in.
— 60 pozberiyên ji her şêweyî ne.
— Bilî van, 10 livbaziyên herifandinê li dijî saziyên aborî pêkhatine.
— Li bêhtirî ji 10 navendên navçeyan, livbaziyên xwepêşdanê û vegirtinê çêbûn.
— Li bêhtirî ji 800 gundan, livbaziyên propaxandeyî hatine çêkirin.

HUNDABÛNÊN DIJMIN

— Albayek, komutanekî taburê, 180 serleşker, gişt bi hev re 1900 endamên artêşa mêtinger hatin kuştin.
— Bi sedan endamên artêşa mêtinger, ku di nav wan de gelek serleşker jî hebûn, hatin birîndarkirin.
— Bêhtirî 10 polêsan hatin kuştin.
— Bêhtirî 30 polêsan hatin birîndarkirin.
— Midûrekî bankê û serekekî belediyê hatin kuştin.
— Behtirî 300 parêzkarên gund, sîxur û glîkar hatin kuştin, bi sedan jî hatin birîndar kirin.
— Bilî van, dora 200 serbaz jî dîlî ketin, gelek parêzkarên gundan, sîxur û glîkar xwe dan dest hêzên me yên rizgariya neteweyî û 250 kes ji wan, hatin bêçekkirin.

HACETÊN KU JI DIJMIN KETIN DESTAN

— 150 tivingên babetî.
— 24 demanceyên babetî.
— 200 şarjor.
— 5000 berik.
— 23 rext.
— 16 kon.
— 340 heb dînamît, yên ji dused gramî.
— 150 metre fitîl.
— 51 kapsûn.
— 8 dûrbîn.
— 6 bêsim.
— 4 kompas (pusula).
— Daktîloyek.
— Haceteka çapkirinê (teksîr).
— Sindoqek tijî fermanên dizî û bawirnameyên (dokûmanên) artêşê.
— 48.000.000 Lîrên Tirkî.
— 6 barên kantiran hacetên leşkerî.

ZIRAREN DIJMIN DI LIVBAZIYÊN HERIFANDINÊ DE

— 3 panzer.
— 7 dozer.
— 2 kompresor.
— 10 hacetên leşkerî.
— Helîkopterek.
— 10 tankerên petrolê.
— Saziyeka derxistina petrolê.
— Îstasyoneka benzînê.
— Baregehaka radar.
— Gelek tomofîlên taybetî, avahiyên fermî, avahiyên kerekolan û heykelên Atatûrk, hatin herifandin.

HUNDABÛNÊN ME

— 65 şervanên pêşrevan û welatparêz, bi keleşî li ber xwe dan û şehîd ketin.
— 12 têkoşer û kadroyên pêşrevan, birîndar ketin destê dijmin.
— 10 têkoşer û kadroyên pêşrevan, birîndar ketin.

SALA SÊWEMÎN
15. TEBAX 1986-15. TEBAX 1987

HEJMARA LIVBAZIYAN Û POZBERIYAN

— Di navbera hêzên artêşa mêtinger a faşîst û hevxebatkarên wan ên xweyîcih li hêlekê, yekîtiyên ARGK li hêla din de, 200 pozberiyên çekdarî çêbûn.
— Ji van, 60 pozberî, livbaziyên êrîşê ne, ku li dijî yekîtiyên artêşa mêtinger û çeteyên bêbext hatine pêkanîn.
— 80 livbaziyên kêmînan in.
— Bilî van, 35 livbaziyên herifandinê li dijî saziyên aborî pêkhatine.
— 2 car navenda bajarê Dêrsimê, 2 car navenda bajarê Bêtlîsê, giştbi hev re, li bêhtirî ji 12 navendên navçeyan, livbziyên xwepêşdanê û vegirtinê çêbûn.
— Li hezaran gund û gelek saziyan de, civîn û livbaziyên propaxandeyî hatin çêkirin.

HUNDABÛNÊN DIJMIN

— 4 binbaşî, 6 ûstegmen, 130 endamên hêzên taybetî, giştbi hev re, 400 endamên artêşa mêtinger hatin kuştin.
— Bêhtirî 200 endamên artêşa mêtinger, ku di nav wan de gelek serleşker jî hebûn, hatin birîndarkirin.
— Alîkarvanekî serekpolêsan, giştbi hev re, 6 polês hatin kuştin.
— 10 polês hatin birîndarkirin.
— 375 parêzkarên gundan, sîxur û glîkar hatin kuştin, 100 jî hatin birîndarkirin.
— Bilî van, bi sedan parêzkarên gundan, sîxur û glîkar xwe dan dest yekîtiyên ARGK û hatin bêçekkirin.

HACETÊN KU JI DIJMIN KETIN DESTAN

— 245 tivingên babetî.
— 10 demanceyên babetî.
— 144 şarjor.
— 850 berik.
— 16 kon.
— 3 bêsim.
— 2 hacetên telefonê.
— 3 daktîlo.
— Haceteka vîdeo.
— Haceteka çapkirinê.
— Haceteka hisabê ya elektronîk.
— 10 radyo û hacetên peyvê.
— Hemû dînamît, fitîl û kapsûnên di 15 ambarên dînamîtan de.
— Hemû çekên di cebilxanekê de.
— Gelek bawirname.

ZIRARÊN DIJMIN DI LIVBAZIYÊN HERIFANDINÊ DE

— 20 hacetên leşkerî.
— 2 helîkopter.
— 10 dozer.
— Buldozerek.
— 3 kompresor.
— Jeneratorek.
— 21 xanî.
— 11 hacetên rêçêkirinê.
— Haceteka paqijkirina berfê.
— Kepçeyek.
— 200 traktor.
— 10 kamyon.
— 2 greyder.
— Haceteka qulkirina keviran.
— Bangêrekî rêçêkirinê.
— Mînîbûsek.
— Jîpeka postaxanê.
— Avahiyeka dadgeriyê.
— Ambarekî êzingan.
— Ambarekî karên gundan.
— 2 razanxane.
— Hacetekî derxistina û barkirina madenê.
— Barêgeha radaran li bajarê Mêrdînê.
— Îstasyoneka benzînê.
— Xeta boriyên petrolê, ya Iraq û Tirkiyê.
— Santralekî elektrîkê.
— Zêwên Çiftlika Hilbirînê ya dewletê, li Serêkehnî.

HUNDABÛNÊN ME

— 48 şervanên pêşrevan û welatparêz, bi keleşî li ber xwe dan û şehîd ketin.

SALA ÇAREMÎN
15. TEBAX 1987-15. TEBAX 1988

HEJMARA LIVBAZIYAN Û POZBERIYAN

— Di navbera hêzên artêşa mêtinger a faşîst û hevxebatkarên wan ên xweyîcih li hêlekê, yekîtiyên ARGK li hêla din de, 230 pozberiyên çekdarî çêbûn.
— Ji van, 138 pozberî, livbaziyên êrîşê ne, ku li dijî yekîtiyên artêşa mêtinger û çeteyên bêbext hatine pêkanîn.
— 60 livbaziyên kemînan in.
— 40 pozberiyên ji her şêweyî ne.
— Yek livbaziya valakirina girtîgehekê ye.
— 40 livbaziyên herifandinê li dijî saziyên leşkerî û aborî ne.
— Li bêhtirî ji 10 navendên navçeyan, livbaziyên xwepêşdanê û vegirtinê û civîn hatin çêkirin.
— Bilî van, li bêhtirî ji 1000 gundan, livbaziyên propaxandeyî û civîn hatine çêkirin.

HUNDABÛNÊN DIJMIN

— 2 bînbaşî, 117 endamên hêzên taybetî, 195 serbazên komando, 7 astsubay, serleşkerek, yûzbaşiyek, 4 ûstegmen, tegmenek, subayek, 4 başçavişên cendirman, 3 natirvan, giştbi hev re, 1370 endamên artêşa mêtinger hatin kuştin.
— Herweha, di livbaziyên êrîş, kemîn û harifandinê de, 154 endamên artêşa mêtinger ên din jî hatin kuştin.
— 12 polês hatin kuştin.
— Dora 15 polêsan hatin birîndarkirin.
— 263 parêzkarên gundan, sîxur û glîkar hatin kuştin.
— Herweha, di livbaziyên êrîş, kemîn û harifandinê de, 68 çetên bêbext ên din jî hatin kuştin.
— 33 endamên hêzên taybetî xwe dan destê hêzên ARGK, bêhtirî ji 100 parêzkarên gundan, sîxur û glîkar xwe dan destê hêzên me yên rizgariya neteweyî, bi sedan revîn û bi sedan jî hatin bêçekkirin.
— Li gelek gundên Dêrsimê û li hemû gundên Dihê û li gelek derên din, dibistanên li gundan hatin girtin.
— Bêhtirî 200 mamhostayên dibistanan dev ji karên xwe berdan.

HACETÊN KU JI DIJMIN KETIN DESTAN

— Bêhtirî 100 tivingên babetî.
— Gelek şarjor.
— Gelek berik.
— 12 bêsim.
— Akuyek.
— 12.000.000 Lîrên Tirkî.
— Bi tonan hacetên peqînê.
— Gelek tiştên leşkerî.

ZIRARÊN DIJMIN DI LIVBAZIYÊN HERIFANDINÊ DE

— Reyekî trênan û gelek vagonên trênê.
— 4 komprasor.
— 8 dozer.
— 10 helîkopter.
— 2 tankerên petrolê.
— 3 kepçe.
— 3 tomofîlên polêsan.
— 4 greyder.
— 25 cemsên leşkerî yên kerwanî.
— 5 cemse.
— Hacetekî teknisiyênan.
— 8 kamyon.
— Mînîbûsek.
— 79 xanî.
— Avahiyeka 5 qat.
— 2 kon.
— 2 avahiyên partiyên dewletê.
— Avahiyeka hikûmetê.
— 2 jîp.
— Ambûlansek.
— 4 avahiyên kerekolan.
— 6 avahiyên dibistanan.
— Ambarekî êzingan.
— Pirek.
— 2 xwarinxane.
— Avahiyeka bêsiman a leşkerî.
— 3 avahiyên postexanê.
— Haceteka taybetî ya saziyên dewletê.
— Avahiyeka dadgehan.
— Haceteka şikandina keviran.
— Quleyeka sondajê.
— 2 hacetên lihêmê.
— Ambareka tiştên parastinê.
— Û gelek tiştên peqandinê.

HUNDABÛNÊN ME

— Bêhtirî ji 100'an, şervanên pêşrevan û welatparêz, bi keleşî li ber xwe dan û şehîd ketin.

JI ENIYA DÊRSIMÊ NÛÇEYÊN ÇALAKIYAN

Têkoşîna me ya rizgariya neteweyî, ku bi lez pêşvedihere, roj bi roj berfirehtir dibe û xwe digihîne koçberên bilindtirîn. Li derdorên êrdima Dêrsimê jî, lêdanên mezin li saziyên leşkerî, aborî û çandî yên dijmin, dihên xistin. Livbaziyên ku di van mehên dawiyê de li Dêrsimê pêkhatine, li jêr in:

— Roja 13'ê Gûlanê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, li nêzîkî gundê Halunî bajarê Dêrsimê, bombeyek danî saziyeka leşkerî. Di encama peqîna bombeyê de, serbazek hat kuştin, sisê jî birîndar ketin.

— Roja 15'ê Gûlanê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, êrîş bir ser du gundên derdora Dereova navçeya Nazimiye. Xebatên saziya keyîtiyê hatin rawestandin û dest li ser mohran û hacetên telefonê yên dewleta Tirk, hat danîn. Piştî ku armancên livbaziyan ji bo gundiyan hatin eşkerekirin pêve, belavokên li ser êrîşan hatibûn derxistin, hatin belavkirin û paşê pêşmergeyan xwe ji gundan durxistin.

— Roja 18'ê Gûlanê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, li nêzîkî gundê Paxê bajarê Dêrsimê yekîtiyeka ji hêzên taybetî xiste kemînê. 10 endamên hêzên taybetî hatin kuştin, hevqas jî birîndar kirin. Pêşmergeyên me bê hundabûn, vegeriyan baregeha xwe.

— Roja 20'ê Gûlanê, dijmin li Nevala Avga-Sor zivinga Belî gundê Halburiyê kemînek li pêşiya yekîtiyeka me vegirt. Hogirê gelê me yê binirx rêheval Musa (Kemal KURU) û têkoşerê me yê birêz rêheval Helîm (Nîzamettîn DURAK) ketin kemîna dijmin û şehîd ketin. Dijmin, hejmara kuştiyên xwe veşartî hîşt.

— Roja 25'ê Gûlanê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, êrîş bir ser gundên Hazkink û Sîxan li derdora Yayladere navçeya Gexî. Xebatên saziya keyîtiyê hatin rawestandin û dest li ser mohran, bêsim û hacetên telefonê yên dewleta Tirk, hat danîn. Berî hingê jî li van gundan hinde civîn çêbibûn û bang li keyan hatibû kirin, ku mohran û hacetan bidin pêşmergeyan. Ev keyên ku bersiva bangê nedabûn, biqasî 50 hezar Lîrên Tirkî, ceza ji wan re hat birrîn. Piştî ku livbazî biserketin pêve, yekîtiya pêşmergeyên me xwe ji gundan durxist. Paşê, her ev yekîtiya me, li ser reyê navçeyên Gexî û Depê dîruşmên ku li ser wan, "Hertişt ji bo perçeyeka axa niştîman a azad û serbixwe!", "Bijî serok APO!" û "Bijîn PKK, ERNK û ARGK!" nivîsîbû, daleqand û rê bi narinciyan raxist. Livbazî bi jîrî biserketin.

— Roja 25'ê Gûlanê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, êrîşek bir ser gundê Kozluca navçeya Ovacik. Civînek digel gundiyan hat çêkirin û paşê dest li ser hacetên saziya keyîtiyê hat danîn. Pêşmergeyan, avahiyên dibistanê û nexweşxanê dan ber agirî. Piştî ku armanca livbaziyê, bi awakî fireh ji bo gundiyan hat şîrovekirin pêve, yekîtiya me vegeriya baregeha xwe.

— Roja 28'ê Gûlanê, yekîtiyeka me ya ji 12 kesan, li nêzîkî zivinga Kilîse gundê Axdad derdora Yayladere navçeya Gexî kete kemîneka dijmin. Şerekî dijwar di nav yekîtiya me û hêzên taybetî yên dijmin de derket. Pozberî bêhtirî çar seetan berdewamkir. Pêşengê gelê me yê hogir rêheval Ekrem (Salîh KILIÇ) û têkoşerên ARGK yên mêrxas rêhevalên Akîf (Hasan BÜLBÜL), Diyar (Abîdîn FAKÎR) û Emîne (Gûler AYGÜN), di berxwedaneka lehengî de şehîd ketin. Dijmin hejmara kuştî û birîndarên xwe veşart û xebitî, ku gel bi vê pozberiyê nehese. Lê gelê me bi dorfirehî ji vî şerî haydar bû. Dijmin daxuyanîkir, ku serbazekî wî hatiye kuştin.

— Di hefteya yekemîn ya meha Hezîranê de, pêşmergeyên me êrîş birin ser gundên Muşbûrek û Rensul qopaniya Geyiksu. Dest li ser hemû hacetên saziya keyîtiyê hat danîn, avahiya dibistanê hat şewitandin û civînek li gundan hat çêkirin. Piştî ku armancên livbaziyan, bi şêweyeka dorfireh ji bo gundiyan hatin eşkerekirin pêve, reyên gundan bi narinciyan hatin raxistin. Di encama peqînê de, astsubayek hat kuştin.

— Roja 9'ê Tirmehê, li gundê Ax qopaniya Çîçeklî bajarê Dêrsimê, avahiya dibistanê hat şewitandin. Li ser reyê ji Çîçeklî diçe navçeya Hozatê dîrûşme hatin daleqandin. Rê bi mayinan hat raxistin. Dijmin hejmara kuştî û birîndarên xwe, yên piştî peqînê, veşart.

— Roja 19'ê Tirmehê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, keyê gundê Muşbûrek qopaniya Geyiksu, bi mirinê cezakir. Ev bêbext ji sucên nola, sîxuriya bo dijmin, neçuyina li ser şopa biryarên Eniya me û haydarkirina dijmin di dermafê çalakiyên li gund hatibûn kirin de, hat pirsyarîkirin. Di encama pirsyariyê de, derkete holê ku ev vî bêbextî, gliya yekîtiyeka me kiriye, ku çar endamên wê şehîd ketibûn.

— Roja 27'ê Tirmehê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, li nêzîkî gundê Haçelî kete kemîneka dijmin. Pêşmergeyên me, bê hundabûn kemîna dijmin pûçkirin. Di şerê derketî de çend miriyên dijmin çêbûn, lê dijmin vî şerî veşartî hîşt.

— Roja 5'ê Tebaxê, li gundê Hirkapinar qopaniya Geyiksu êrîşeka herifandinê çû ser navenda kontrala xeta elektrîkê û trafoya elektrîkê. Bi tevayî hatin hilweşandin. Dijmin dora 8 milyon Lirên Tirkî, kete zîrarê.

— Roja 13'ê Tebaxê, yekîtiyeka me ji yên pêşmergeyan, li Depê kemînek li pêşiya yekîtiyeka dijmin vegirt. Di şerê derketî de, astsubayek û sê serbaz xedar birîndar ketin. Dure agahî gihan me, ku hinde kes ji yên birîndar, mirine. Çi hundabûnên yekîtiya me nebûn û pêşmergeyên me vegerin baregeha xwe.

— Li gundên Germişî û Kehyan navçeya Mazgirtê, 2 êrîşên tirsandinê çûn ser kerekolên dijmin. Di encama peqîna bombeyekê ku li ser reya diçû kerekolekê hatibû danîn, serbazek hat kuştin, yek jî birîndar ket. Dijmin vê livbaziyê jî veşert.

— Xeta telefonê ya navçeya Nazimiye hat rûxandin. Li nêzîkî navçeye Ovacikê jî, yekîtiyên dijmin bi seetan li dijî hevûdu şerkirin, ji ber ku hevûdu pêşmergeyên ARGK fahmkiribûn. Dijmin, di barê kuştî û birîndaran de, tu daxuyanî çênekir.

— Di vê domanê de, bi şêweyeka berfireh belavok hatin belavkirin. Gelek êrîş çûn ser saziyên mîna dibistanan ên dijmin. Di serî de li navenda bajarê Dêrsimê, li derdorên Mazra, Ovacik, Mazgirt û navçe û bajarên din û li ser reyan dirûşme hatin nivîsandin û delaqandin. Gelek dîrûşmên nivîsî hatin belavkirin.

SERLEŞKERIYA ARGK LI DÊRSIMÊ

ÇALAKVANIYA 15'Ê TEBAXÊ LI KEMAHÊ

Destpêk di rûpela dawî de

Yekîtiyeka ARGK, li nêzîkî gundê Dervîşoren, li çiyayê Munzurê, di Nevala Mîril de kemînek li pêşiya hêzên dijmin vegirt. Di demekê de û li cihekî, ku dijmin tucaran nedianî bîra xwe, gerîllayên ARGK lêdaneka mezin li dijmin xistin. Ev livbazî di demekê de bikarhat, ku dijmin xwe gelek xurt dihesiband. Posîde û hîkariyên livbaziyê, xwe gelek berfireh belavkirin.

Berî niha, Serleşkeriya Êrdima Dêrsimê ya ARGK daxuyaniyek çêkiribû û gotibû, ku "di demeka nêzîk de wê nûçeyên livbaziyên nuh ji Dêrsimê belavbibin." Bi vê livbaziyê, mesaj cihê xwe girt. Livbazî, delîlekî karvaniye ji bo wê mesajê. Gerîllayên ARGK, girêdana xwe bi sozên xwe yên ji bo gelê me, bi vî awahî carek din, danîn holê.

Livbaziya li navçeya Kemah bajarê Erzînganê, li welat û derveyî welat, posîdeyên mezin ji xwe belavkir. Li kêleka rojnameyên mêtingeran, gelek rojnameyên Ewrupî jî, yên mîna "Le Monde", vê livbaziyê bi firehî weşandin. Weşanên Ewrupî, diyarkirin, ku di demekê de ku gelek penah ji Kurdistana Başur derbasî Kurdistana Bakur dibin de, ku PKK vê livbaziyê pekanî, tiştekî gelek bi taybetî û pêwist e.

Belê, livbaziya li Kemahê wusa fireh, posîde li du xwe hêla. Mêtingerên Tirk, mîna herdemê, daku hîkariyên vê livbaziyê jî tenik bikin, serî dan gelek sextekariyan. Duxuyankirin, ku 2 astsubay, 14 serbaz û 2 hevxebatkarên bêbext, di vê livbaziyê de hatine kuştin, herçuqasî rind dizanin, ku ji yekîtiya operasyonê tukes nekariye xwe rizgar bike. Weke nûçeyên ji êrdimê digihin me, eşkereye ku hejmara kuştiyên dijmin, gelek bilindtire. Lê, weke ku van sextekariyan nekarîn mezinahiya livbaziya me piçûk bikin, wusa jî ew xebatên mêtingeran ên bi serhişkî veşartina rastiyan, livbaziya me mezintir kirin.

Şerê me yê rizgariya neteweyî, ku di mêjuya 15'ê Tebaxê de li êrdimên dora tixuban, weke li navçeyên nola Dih û Şemzînan, destpêkiribû, di çar saliya şer de, xwe gihand bajarên ku Tirkiyê ve bi tixup in û bi çalakvaniyeka mezin posîdeyên xwe birêvexist. Ev çalakvanî, herweha hîkariyên nola hilpişkîneka nuh a 15'ê Tebaxê derxist holê. Ev livbazî, herweha gavekî gelê me yê nuh e, ku li dijî 8 saliya cuntaya faşîst, daxwaza şerê serxwebûnê dihêne ziman.

Di çar saliya şerê me de, ev livbazî li êrdima bajarê Erzînganê çêbû, ku heya niha kêm livbazî li vê êrdimê çêbibûn. Ev jî dihê maneya pêşveçûneka herî pêwist û bi sixlet. Posîdeyên livbaziyê, xwe gihandin koçbereka hilpişkîneka 15'ê Tebaxê ya nuh.

Pêwistiyên navçeya Kemah û çiyayê Munzurê yên dîrokî jî hene. Ev herdu nav, di berxwedana Dêrsimê ya sala 1938'an de hene. Pêşemîn çiyayê Munzurê, bi hemû xeml û rêdana xwe buye hêlîna pêşmergeyên wê demê. Mîna dayîkan, gelê me himbêz kiriye û serhildankaran parastiye. Çiyayê Munzurê, bi lehengiya berxwedanan hîn jî banbilindtir buye û bi xwîna şehîdan hatiye avdan. Ji ber vê yekê jî, herdemê tovên azadiyê di xwe de jiyan û zînde girtiye.

Kemah û Munzur, piştî berxwedana berî 50 salan, niha rastî berxwedaneka nuh dibin. Ew agirê serhildanê, ku dixwestin bimirînin, ji nuh ve gurr bû û mezin bû. Pêl bi pêl xwe hilda baniyan. Lawên hogirên sala 1938'ê, xwedî li keleporên bavpîrên xwe derketin. Bersiva banga, "Kurdistaneka serbixwe û azad bidamezirînin!" dan. Guh dêran bavpîrên xwe û agirê serhildanê xurtkirin, xurtdikin. Bi vî awahî heyfa êşa hestuyên wan, ku ji bo agirê tolhildanê dilerizin, kêm jî be hat girtin û tivancên wan hindekî hatin rihetkirin.

Kemah û Munzur, ku dîrokê de berxwedanên gelek mezin afirandine, îro jî singên xwe ji bo şerê afirandina Kurdistaneka serbixwe û azad vedikin û derfetên xwe pêşkêşî gelê me dikin. Gerîllayên ARGK, ku rastiya berxwedana me ya dîrokî û rojenîn gihandin hevûdu, bi livbaziyên nuh wê şerê me yê rizgariya neteweyî pêşvetir bibin...

LI ŞIRNEX Û ELKÊ DIJMIN ŞIKEST: 26 MIRÎ

Destpêk di rûpela dawî de

şerî de jî pêşmergeyên ARGK, bê hundabûn man û xwe kişandin baregehên xwe.

Piştî vê livbaziyê, hêzên dijmin operasyonên xwe li dora Şirnexê dorfirehtir kirin. Roja 8'ê Êlûnê, pêşmergeyên ARGK livbaziya duwemîn pêkanîn. Kemîneka duwemîn hat danîn û lêdanên mezin, li dijmin hatin xistin.

Di şerê duwemîn de jî, 2 serleşker, 2 serbaz û 6 parêzkarên gundan hatin kuştin. 15 kes jî birîndar ketin.

Ev livbaziyên li Şirnexê, dijmin xistin nava tengezariyê û astengiyê. Hêzên dijmin ketine nava tirseka mezin, û ji tirsan ê din nema dikarin xwe bilivînin. Gava xwe bilivînin jî, li kêleka bi sedan serbaz, bi têkiliya balafiran xwe ditevgirînin.

Roja 6'ê Êlûnê jî, li navçeya Elkê şerek derket.

Di vî şerî de jî, 2 serleşker, 6 serbaz û 4 parêzkarên gund, tevde 12 kes ji dijmin hatin kuştin. Gelek jî birîndar ketin. Hêzên ARGK bê hundabûn, xwe kişandin baregehên xwe.

Di van hersê pozberiyên li Şirnex û Elkê de, gişt bi hevre 26 endamên dijmin hatin kuştin.

LI ÇIYAYÊ KELAMEMÊ ŞEREKÎ DU ROJAN

Destpêk di rûpela dawî de

pêşmergeyên me bi hesanî xwe tevgerandin û bi jîrî, dijmin bê derfet û gengaz hîştin.

Piştî ku pêşmergeyan rind xwe bicihkirin, bi dijwarî reşandin ser hêzên dijmin. Serbazên dijmin, yeko-yeko bûn hedefên berên gerillayên me. Hemû keftûlaftên hêzên dijmin avê de çûn û gelek endamên dij-gerîlla, hêzên taybetî û parêzkarên gundan hatin kuştin.

Roja şer ya duwemîn de, 3 dij-şoreşger, 3 polês, 6 parêzkarên gundan û 10 serbaz hatin kuştin. Kêlî bi kêlî hejmara kuştî û birîndarên dijmin zêde dibûn. Ji ber vê yekê, dijmin kete nava tirs û xofê, û dest bi belavbûnê kir. Bi desteka balafiran ji banî û desteka tankan li erdê, hêzên dijmin xwe paşve kişandin.

Tu kuştî ji yekîtiya ARGK nebuye. Gerîllayên ARGK, daku deliv nedin êrîşeka dijmin a nuh, bi lez xwe ji cihê şer durxistin û xwe gihandin êrdimeka din. Hêzên dijmin, ên ku rastî binkeftineka mezin bûn, piştî çend rojan balafirên xwe li êrdima şer firandin, lê tiştek nekete destê wan.

LI KERBORANÊ HÊLÎNA BÊBEXTIYÊ HAT HILWEŞANDIN

Destpêk di rûpela dawî de

yên pîkoliyê li ser gelê me dijwartir dikiran.

Gelê derdorê nifrîn ji van bêbextan dikir. Ji ber van sedeman, serleşkeriya ARGK a li vê êrdimê, komek ji pêşmergeyan ji bo cezakirina wan, amade kir. Piştî ku deliv kete destê pêşmergeyan jî, bersiva kirinên xwe yên gemar girtin.

Pêşmergeyên ARGK, li ser reya Kerboran û Midyade kemînek vegirtin. Bêbextên ku bi tomofîlê digeriyan, roja 31'ê Tebaxê ketin kemînê. Di encama reşandineka dijwar de, 3 bêbext di cih de, yek jî dure mirin.

Gelê me, piştî agahdarî rudanê bû, kete nav xweşî û dilovaniyê. Bi vî awahî helîneka din a bêbextan hat tunekirin. Piştî vê rudanê, tora bêbextan rind hate hilweşandin û çend bêbextên mayin jî, ketine nava tirsa mirina xwe.

Mêtingerên Tirk, ji rayên canê lêdanek xwarin. Lewma, piştî rudanê mîna hovan êrîşî gelê me kirin. Xwestin tola xwe ji gelê me bistînin.

Dijmin dest bi operasyonên dorfireh kir. Li ser vê yekê, pêşmergeyên ARGK biryara livbaziyeka duwemîn dan. Û kemîneke duwemîn danîn pêşiya hêzên leşkerî yên dijmin.

Hezeka dijmin, ya ji dijşoreşgeran, endamên taybetî û parêzkarên gundan kete kemînê. Dij-gerîllayek û 3 parêzkarên gundan jî, di vê livbaziya duwemîn de hatin kuştin. Herweha, mîna nûçeyên gihan me, dihê gotin ku her di vî şerî de bêhtirî 10 kesan ji dijmin birîndar ketine.

ŞADÎMANIYA BERXWEDANA 15'Ê TEBAXÊ

Hezar silav ji Libnanê bo Botanê!

Destpêk di rûpela dawî de

hinartibû, hat xwendin. Mesaj, bi dîrûşmên awazî hat xurtkirin û Sekreterê Gelemperiya PKK rêheval Abdullah OCALAN, di mesaja xwe de banga jêr li gelê Kurd kir:

"Gelê Kurdistan ê welatperwer!

Ji ber sedema vê şadîmaniya pîrozkirinê, ez ji dil û bi evînê silava ve xwe ji bo we giştan dişeyînim. Ez vê xebat û fîdekariya we ya mezin pîroz dikim. Têkoşîna me, bi me da nasîn, ku ji bona ku em ji dîlîtiyê rizgar bibin, divê em xwe rêkxistin bikin. Ji ber vê yekê, buhatiya wê çibe bila be, em xwe ji bendiyê rizgar bikin û em xwe bigihînin azadiyê! Hilpişkîna 15'ê Tebaxê ya gewre, afirîna berbangên nuh e, ala rapirîn û serhildana gelê me ye, ew gelê me yê ku tucaran pîkolî û sitembariyê napejirîne. Ev hilpişkîna me ya gewre, heya avakirina Kurdistana serbixwe û azad wê bidome.

Em niha dikevin pênc saliya damezirandina artêşa xwe ya keleş. Me hilpişkîneka mezin birêvexist, ji bo afirandina hatineka serbilind me gavekî gelek pêwist û dirêj avêt. Ev rê, bi xwîna bi sedan şehîdên me hatiye vekirin.

Belê! Niha em di enîşka domaneka nuh de ne. Di vê domanê de jî, em li pêşberê pêşveçûnên gelek pêwist ın. Hun karkerên ku ji her tiştî bê par in! Ji bo doza xwe ya mafdar, di têkoşîna xwe de, hun wê axa di bin piyên dijminan de dihejînin. Lewma divê hun hemû derfet û azînên di destê we de bilivînin. Bitêkoşin! Rêkxistinên xwe bidamezirînin! Ji bo bidestanîna jiyaneka serbixwe û azad, şerê xwe bikin! Kin bê gotin, divê hun duriya ji niştîman û çanda neteweyî ya zikmakî, nepejirînin. Bi hemû hîm û hêzên xwe, ku hun ji Partiya me û şehîdên me distînin, bitêkoşin! PKK, ala nepejirandina wê jiyana ku dijmin li ser gelê me avadike ye. PKK, dîrûşma pîroz û bi rûmet e. Ew çeka ku hun wê bixin destê xwe, PKK bixwe ye. Ji ber ku PKK, ew bixwe ye, ku tu bêbextiyê û xwesipariyê napejirîne, her babet jiyana derî-mirovahî napejirîne. Ew kesên ku heya niha vê rastiyê hîn nedîtine jî, giringe bi kêmasî ji niha û pêve, van rastiyan xweş bibînin û nasbikin. Kesên ku heya niha ne weke vê rastiyê li Partiya me dinihêrin, necarin ku ji niha pêve dîtina xwe rast bikin. Ji ber ku, ji herdemê bêhtir îro em hewceyê vê yekê ne. Ev gişt, ji ber hebûna Partiya me ya xwerûstî, heya roja serxwebûnê wê bi vê nolê bimînin. Ew derdorên ku dixwazin Partiya me ji xeta xwe derxînin, bila bizanibin ku, hemû keftûlaft wê di avê de herin û dawiyê de, wê bersiva gunehên xwe ji gelê me bistînin.

Gelê Kurdistan ê zehmetkêş!

Di şerê rizgariya xwe de, îro em dikevin koçbereka nuh de. Di vê koçbera nuh de, em ji her demê xurttirin û serxwetir in, em xwediyê serpêhatinên mezintirin. Bi hogiriyeka û fîdekariyeka pir mezintir, em domana nuh himbêz dikin. Em bawer dikin, ku hun, di vî şerê me de ristên mezintir bidin leyistandin. Ji ber ku, bi hîm û xurtiya we, ku hun wê pêşkêş bikin, ev şer wê bihîmtirîn pêşve here.

Hun, ji welat dur, li welatê Libnanê, digel zehmetiyên gelek pêwist, jiyana xwe didomînin. Hun, li bin posîdeyên pirsgirekên mezin de dijîn, ku li Libnanê ji ber şerê hundurî derdikevin holê. Hun, ji welatê xwe dur ketine û hêvî û evîna we ya mezintirîn, têkoşîna me ya bi rûmet e, ku em bilinddikin. Baweriya me ew we, ku hun alîkarî û hevkariya xwe ya ji bo têkoşînê, kêm nakin. Dîsa em bawer dikin, ku hun di nav refên vî şerî de, bi şêweyeka xurttirîn, cihê xwe bigirin.

Bi navê PKK ez bang li we dikim! Têkilî şerê me bibin, daku şerê me heya dawiyê bi jirî bêtin ajotin! Cihên xwe di vê têkoşînê de bigirin!

Bi silavên xwe yên kurtirîn û germtirîn, di şoreşvaniya we de, serkeftina we dixwazim..."

Piştî ku xwendina mesajê dawî bû pêve, karkerên Kurd bersiva banga Sekreterê Gelemperiya PKK rêheval Abdullah OCALAN, bi dîrûşmên nola, **"Bi xwîn, bi can em bi te re ne ey serok!"** dan. Dure şagirtên Akademiya Leşkerî ya bi navê Mahsum KORKMAZ, ku ji bo bîranîna pêşengê gelê me yê egîd, şehîdê şehîdan rêheval Mahsum KORKMAZ hatiye damezirandin, û hinde delametên têkoşîna me yên pêwist bicihdihêne, bi bernameyeka dewlemend a bi şêweya şîno, şadîmaniya pîrozkirinê xemilandin û kemilandin. Herweha bernameya "Koma Serkeftin" û koma sitranan a ji zarokan, a bi navê "Pêşeng e PKK" ji dil û can hat guhdarî kirin. Herdu kom, sitranên gelêrî yên şoreşgerî xwendin.

Rêkxistinên bi navê TSK, LKP, Saika, Cephe El Nidal, bi navê Tevgera Nîdal El Libnan birêz Mûfît Serhan, Yekîtiya Karkerên Kurdistanê li Libnanê û Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistanê li Libnanê mesajên xwe yên hevkariya şadîmaniya berxwedana 15'ê Tebaxê hinartin.

Giyana birûmet a hilpişkîna 15'ê Tebaxê ku niha dikeve pênc saliya xwe, ji baniyên çiyayên Kurdistanê xwe gihand karkerên li Libnanê û xwe di karxanan de belavkir. Karkerên Kurd ên li Libnanê, digel berpirsiyarên gelên dost û rêhevalên xwe yên pêşrevan, girêdana xwe ya bi serekê Partiya me û afirandkarên azadiyê yên li çiyayên Kurdistanê, milîtanên PKK re bi van dîrûşman danîn holê: **"Bijî PKK!"**, **"Bijî serok APO!"**, **"Bijîn ARGK û ERNK!"** û **"Bijî 15'ê Tebaxê!"** Bi vî awahî evîn û hisreta dilê xwe anîn zimên.

Hilpişkîna 15'ê Tebaxê, ku di dîroka gelê me de navê serhildaneka pîroz û mezin e, li Libnanê bi vî awahî, bi dilxweşî û dilovanî hat pîrozkirin û jiyankirin.

— Hilpişkîna 15'ê Tebaxê ya tevayî gelê me, ku di pênc saliyê xwe de ber bi serfîraziyê ve dibeze, pîroz be!

QIRKIRINÊN LI KURDISTANA BAŞUR DIHÊN PROTESTOKIRIN

Destpêk di rûpela dawî de

kariyê ji hemû welatên cîhanê û ya Xaça Sor, bên van meqeran û alîkariya gelê me bikin. Gelek bijijkên dixwestin ku herin meqeran, ji hêla mêtingerên Tirk hatin vegerandin. Mêtingerên Tirk, meqeran ji bo gelên derveyî û cîhanê digirin. Dora meqeran bi leşkerên Tirkan hatine zivirandin. Ev buyer, ji me re îspat dikin, ku mêtingerên Tirk dixwazin hinde leyistokan bi serê gelê me ve birîsin.

Gava ku mêtingerên Tirk digotin, "ji ber sedemên mirovayetî me destur da penahan", her di wê demê de, rûreşiyek birêvexistin. Kêliya ji alîkî xwe humanîst şanî dikiran, ji hêla din hingavtin û pîkoliya li ser gelê me didomandin. Nexasim, saziyên navnetewan, weşanên cîhanê û heyetên biyanî û parlamenteran, ji hêlekê bal kişandin ser hovîtiya Iraqê, ji hêla din bal kişandin ser pîkoliyên li ser gelê me. Wezîrê Almanî yê ji partiya Keskan Appel, bangek li Tirkiyê kir û got, "divê dewleta Tirk jî dev ji pîkoliyên li ser Kurdan berde."

Gelê me yê ku ji qirkirinên rejîma Saddamê faşist rêvî, niha jî ketiye bin tehlukeya leyistokên mêtingerên Tirk. Mirovên me yên ku di meqerên hêsîran de hatine dagirtin û wusa dihên girtin, destura derketina ji meqeran nikarin bistînin û bi vî awahî di girtîgehên vekirî de dimînin.

Polês û eskerên Tirkan livên bêsecer û gemar birêvedibin, dev davêjin jinên me. Belê ev ve, rûçkê Komara Tirk a rast! Rastiya dîrokî ya Komara Tirk bi van livan çêtir ronahî dibe. Gelê me nifrîn ji vê liva polês û serbazên Tirkan dikin. Lewma jî gelê me di meqeran de li ber xwe dide, û daxwazên serbazên Tirk pûç dike. Ji ber vê yekê lihevxistin di nav gelê me û serbazên Tirkan derket, ku dixwestin dest bavêjin jinên Kurdan. Nakokî û şerên vê nolê, hîn jî berdewam dikin. Gelê me nahêle ku serbazên hovan, dest bavêjin namusa me Kurdan. Weke nûçeyên ji Qilaban gihan me, eşkere dibe ku 2 jinên Kurd, bi hiceta ku pêwendiyên wan bi PKK re heye, hatine girtin. Herweha 2 jin jî, ji ber ku mêrên wan endamên PKK ne, hatine girtin.

Gava em van buyeran û dîroka Komara Tirk a derî-mirovayetî bînin pêşiya çavên xwe, pir eşkereye, ku gelê me di bin tehlukên mezin ên nuh de ye.

Em bang li gelê xwe dikin, ku li hemberê dewleta Tirk hişyar bin, tucaran bawerî bi wan neynin û alîkariya penahên xwe bikin. Ev wezîfeya her Kurdekî welatparêz û bi şeref e. Ji bo rawestîna li dijî rejîmên faşist ên Iraq û Tirkiyê, divê her xebat bêtin kirin.

Bikaranîna gazên jehrê ji hêla Iraqê, bû sedema protestoyên li seranserê cîhanê. Di serî de Emerîka, Îngiltere, Frense, Japonya û Hollanda, hemû dewletên rojava, rejîma Iraqê protesto dikin. Hinek diyarkirin, ku wê Iraq cezabikin. Hollanda û Frense, daxuyankirin, ku amadene ji bo qebulkirina penahên Kurd.

Yekîtiya Netewan jî, ji ber bikaranîna gazên kîmyevî ji hêla Iraqê û ji bo ji ber çavan derbaskirina rewşa penahan û gelê me yê li Kurdistana Başur, civînek çêkir.

Welatparêz û karkerên Kurd ên li derveyî welat jî, li gelek welatan, ji bo protestokirina qirkirinên rejîma Iraqê ya faşist, mitîng û xwepêşdan dirustkirin. Ev livbazî berdewam dikin...

Cuntaya Tirk a faşîst di 9 saliya xwe de hat protesto kirin

Destpêk di rûpela dawî de

nekaribin rejîma Tirk a faşîst, ji wê heriya ku ketiyê, rizgarbikin. Şerê serxwebûna neteweyî Kurdistan, wê vê hêza dij-şoreşê ya devbixwîn û har, bişîne cihê ku maf kiriye.

Ji ber sedema 9 saliya rejîma faşîst a 12'ê Êlûnê, li gelek welatên Ewrupa, livbaziyên dorfireh ên portestokirinê hatin dirustkirin. Hinek ji van livbaziyan, ev ên jêr in:

Frense-Paris: Xwepêşdana protestokirinê roja 4'ê Êlûnê çêbû. Bêhtirî 1000 welatperwer, şoreşger û demokrat beşdarbûn. Xwepêşdan, li ser bingeha platformeka hevkar û bi hevre, hatibû amadekirin. Dilxwazên ERNK li Frense, Av. Dev-Genç, Devrîmcî Dayanişma, Dîreniş Hareketî, Dilxwazen HDO, Îşçî Gerçegî, Piştgirtên MLSPB, Sosyalîst û THKP-C (Acîlcîler) beşdarbibûn. Xwepêşdan dora 3 seetan doma. Bi bernameyeka çandî hat xurtkirin.

Almanya Rojava-Karlsruhe: Bi armanca protestokirina rejîma Tirk a faşîst û girtin û bikaranînên dij demokratî yên Almanya Rojava yên li ser welatperwerên Kurd, xwepêşdanek hat dirustkirin. Xwepêşdan li bajarê Karlsruhe çêbû, ku sawciyê federal ê Almanya Rojava jî li wir e. Xwepêşdan roja 10'ê Êlûnê çêbû. Bêhtirî 6000 welatperwerên Kurd, şoreşger û demokrat beşdar bûn. Dostên Gelê Kurdistan, BWK, SVP û THKP/C-Acîlcîler jî têkilî xwepêşdanê bûn.

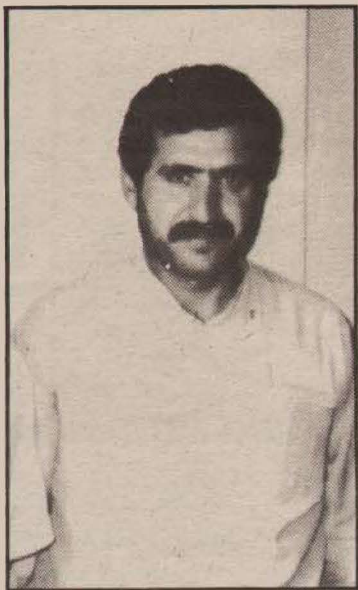
Welatperwerên ku dest bi rêveçûnê kirin, gava gihan pêşiya avahiya sawciyê federal livbaziyeka runiştinê pêkanîn. Semboleka reş li pêşiya avahiyê hat danîn. Dure digel dîrûşmên nola, "Bijî serok APO!", "Silav hezar silav ji te re APO!", "Bimirê xwesiparî, bijî berxwedan!" û "Bijî PKK!" rêveçûn berdewam kir.

Livbazî bi bernameyeka çandî hat xurtkirin. Axafên konevanî, bi zimanên Kurdî, Almanî û Tirkî hatin pêşkêşkirin. Di axafan de, bal li ser pêwendiyên Almanya Rojava û Tirkiyê hat kişandin, qala provokasyona vê dawiyê hat kirin. Bang li dewleta Alman hat kirin, ku dev ji kirinên xwe berde. Bi navê Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan, SVP û komûnîstên Almanî axaf çêbûn. Gelek mesajên ku ji hêla hêz û saziyan hatibûn hinartin, hatin xwendin.

Swîs-Basel: Xwepêşdanek jî, roja 10'ê Êlûnê li Baselê çêbû. Bêhtirî 2000 karkerên welatparêz beşdarbûn. Bi zimanên Almanî û Tirkî, axafên konevanî hatin kirin. Di axafan de, li ser rewşa rejîma faşîst hat rawestandin, li ser encam û sedemên provokasyonên li dijî gelê Kurdistan hat rawestandin. Bi navê SVP axafek hat çêkirin. Xwepêşdan bi dîrûşmên awazî û bernameyeka çandî dawî bû.

Holland-Den Haag: Roja 10'ê Êlûnê xwepêşdanek jî li Den Haagê çêbû. Bêhtirî 300 welatparêz beşdarbûn. Xwepêşdana protestokirinê, bi çêkirina axafên konevanî, dawî bû.

ME ŞEHÎDÊ XWE RÊHEVAL ELÎ HESEN DA AXÊ

Hasan ER (Adnan)
Mêrdîn...

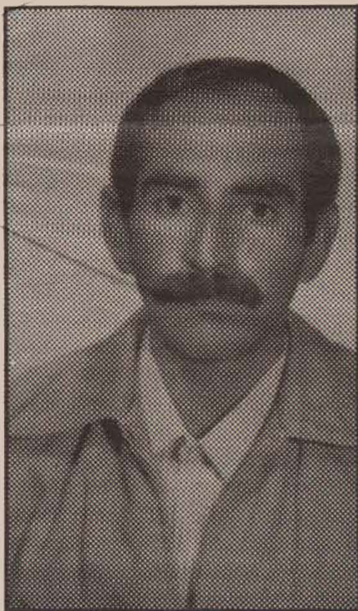
Rêheval Adnan, ji demeka dirêj bû, ku di nav refên Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan de cih girtibû. Gelek delamet û vatiniyên pêwist hildabû ser milên xwe û pêkdianî.

Mêtinger gelê me û welatê me perçe kirine. Rêheval Adnan tucaran wan tixubên ku mêtingeran danîne, nepejirand. Ji bo pêşvebirina şerê peşmergeyî, ji bo xurtkirina hîma pêşmergeyan, xebatên gelek hêja birêvedibir. Di van xebatan de rista pirekê dileyist.

Rêheval Adnan, bilî hemû tehlukeyan, bi dilêrî diçû ser zehmetiyan. Bi dilêrî û fîdekariya xwe, gelek delametan bicihanî. Gelek girêdayiyê û êvîndarê gelê xwe bû. Xwediyê taybetiyên welatparêzî yên gelek kûr û xurt bû. Ji bona ku gelê me têkilî şer bibe û bê ronahîkirin, gelek zor dida xwe. Bi mirovên ji her bir û derdorê, pêwendiyên xurt pêşvedibir. Bi hesanî mirovan razî dikir. Gelê me pir ji wî hesdikir. Ew gelê xwe baş nasdikir, ew pêşrevanekî gelê xwe bû, ku rind dizanî bersiva daxwazên gelê xwe bide.

Ji bo pêşvebirina birayetiya gelên Kurd û Ereb jî xebat dikir. Li dijî mêtingeriyê, emperyalîzmê û siyonîzmê, ji bo berjewend û sudên gelên Kurd û Ereb, xebatên hêja birêvedibir. Bi vî awahî jî ew, enternasyonalîstekî mezin bû. Gelek girêdayiyê rêhevalên xwe bû. Nifrîn û hêrsa wî ya ji bo dijmin, gelek zînde bû.

Rêheval Hasan ER (Adnan), roja 10'ê Tirmehê, ji bo xebateka şoreşê ji devereke diçû devereka dinê. Li ser reya xwe kete kemîneka dijmin. Bi demanceya xwe bersiva banga dijmin a ji bo xwebidestdayinê da û bi berxwedanê, bi hogirî şehîd ket.

Nezîr YAVUZ (Elî Hesen)
Mêrdîn...

Rêheval Elî Hesen, bêhtirî 10 salan bû, ku di şerê ji bo rizgariya Kurdistanê de cih girtibû û xebat dikir. Nola neferekî HRK, têkilî gelek livbaziyan bû. Welatperweriya wî xwedî bingeh bû û kedkarêkî fîdekar ê şoreşê bû. Di xebatên ronahîkirina gelê Kurdistanê de, gelek xwe pêşvebiribû.

Gelek salan, hemû delametên ku Partî danîbû pêşiya wî, pêk anî. Bê tirs û dilêrî xwe dida xebatên xwe yên şoreşîn. Dijmin gelek leyistok li ser wî pêşvedibir, lê ew bi Partiya xwe girêdayî ma û herdemê xwedî li doza xwe derket.

Di sala 1982'an de, gava ku siyonîzma Îsraîl êrîşî gelê Filistînê kir, rêheval Elî Hesen jî hevkariya xwe danî holê û li kêleka gelê Filistînê li dijî siyonîzmê şerkir. Demekê kete destê siyonîzmê û dîlî ma. Lê li vir jî berxwedaneka bi rûmet bilindkir.

Gava ku ji bo şoreşa Kurdistanê, ji bo pêkanîna delameteka nuh ji tixuban derbas dibû, tevlî rêheval Adnan, roja 10'ê Tirmehê kete kemîneka dijmin. Berxwedaneka dijwar bilindkir û bi rewşeka birîndar xwe rizgar kir. Lê şeva 12'ê Tirmehê, ji ber birînên xwe yên xedar jiyana xwe hundakir û tevlî şehîdên şoreşa Kurdistanê bû.

ŞEHÎDÊN ME BÊ MIRIN IN!

Roja 13'ê Tirmehê 1988'an, rûpeleka nuh e di dîroka Kurdistanê de; ew dîroka ku her rojên wê bi xwînê hatine avdan û rastî pêşveçûnên nuh buye. Her rûpeleka vê dîrokê, xwediyê nirxeka û bûhatiyeka taybetiye. Di her rûpelekê de şopa êş û tivancên hezar salan, hilpişkînên lehengî yên ku ber bi hatinê ve diçin, û gav bi gav afirandina neteweyekî, hene. Û enişka her rûpelekê hatiye dagirtin bi şehîdên me yên rûken, ku bi xwîna wan, keda wan û zanatiya wan hatiye xemilandin; ew şehîdên me, ku reya serxwebûn û azadiyê ji me re vekirine.

Roja 13'ê Tirmehê, me şehîdê xwe rêheval Elî Hesen (Nezîr YAVUZ) li Kurdistana Başura-Rojava da axê. Ev rudan, rûmetiya bîranîna rêheval Adnan (Hasan ER) mezintir dike, ku ew jî di vê birê Kurdistanê de rind hatiye naskirin. Roja 10'ê Tirmehê li ser tixup, di navbera van herdu rêhevalan û hêzên mêtingerên Tirk de şerek derket. Di şer de rêhevalên me lêdanên mezin li dijmin xistin, lê rêheval Adnan şehîd ket û miriyê wî kete destê dijmin. Rêheval Elî Hesen jî xedar birîndar ketibû, belê dîsa jî karîbû xwe rizgarbike. Bilî hemû xebatên bijîjkî, şeva 12'ê Tirmehê rêheval Elî Hesen jî tevlî karwanê şehîdên Kurdistanê bû. Welatparêzên Kurdistana Başura-Rojava, ku li dora şerê rizgariya neteweyî de xwe kirine yek, xwedî li şehîdên me derketin û rêheval Elî Hesen jî himbêz kirin.

Li gundê ku rêheval Elî Hesen hat binaxkirin, roja dayina axê, gund di dîroka xwe de hîn rojek wusa nejiyabû. Ji çar hêlên Kurdistana Başura-Rojava, ji gundan û bajaran bi hezaran kes hatin şînê û bi hezaran welatparêz bi yek dilî û bi yek evînê xwedî li lehengên xwe derketin. Hebûna giyanî ya rêheval Elî Hesen, a bê mirin, di mejî û dilan de zînde bû û ew jî digel gelê xwe bû, di nav wan de dijiya. Otorîta rêheval Elî Hesen, ji kuriyan bang li gelê xwe dikir, ku welatparêz xwedî li delametên xwe derkevin. Ji wan dixwest, ku li şun wî, hêstir neyin barandin, lê milên xwe bidin şerê rûxandin û hilweşandina mêtingeriya faşîst a Tirkan. Belê... welatparêzên Kurdistan jî, rondikên çavên xwe nerêtandin, li du şehîdên me. Dayîkên Kurdan bi govend û evînê oxira şehîdên me xwestin. Qada gund bi dîruşmên awazî, yên mîna; **"Şehîdên me bê mirin in!"** û **"Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!"** dihat dagirtin û xemilandin. Roja şînê, dem derbas dibû, reşiya şevê dadiket, lê tukes nedixwest vegere mala xwe. Mîna lehiyên avê, mirovên me kom bi kom ber bi gund ve hîn jî dihatin. Bi hezaran mirov, jin û mêr, pîremêrd û zarok, ref bi ref dihatin gund û li kêleka wan gelek tomofîlên ku ji gund û bajarên dûr dihatin, hêdî hêdî dihatin ajotin. Rastî ji bo vê rojê, bang li gelek kesî nehatibû kirin, lê dîsa jî yê ku pêhesîbû, hatibû gund.

Şêniyê gundê ku rêheval Elî Hesen li wir dihat binaxkirin, wê rojê gelek dilxweş û serbilind bibû. Melakî welatperwer, ku li pêşiya gundiyan axifî, vê yekê wusa dianî zimên: *"Şerefa me-zintir bo we, ev ve, ku xwîna şehîdan di axa gundê we de hat çandin."* Dure wusa berdewam kir; *"Divê hun rind zanibin, reya rizgariyê tenê ev ve. Heya ku xwîna hogiran, egîdan û lehengan ji bo xaka niştîman neyê rijandin, welat rizgar nabe. Êşên dilên me, divê biqulibin evînê, bêhêvitiyên me biqulibin hêviyan; ji ber ku Adnanê me, Elî Hesenê me yên keleş ji bo Kurdistanê şehîd ketin."*

Gotinên melayê welatperwer, bi kutana çepikan û dengê gel hat zexmkirin. Girsên gel, bi rewşeka çêtirîn danîn holê, ku giringe mirov çawa xwedî li şehîdan derkevin.

Dure rêhevalek li ser bîranîna şehîdên welat û cîhanê, yên ku di şerê li dijî emperyalîzmê, mêtingeriyê û siyonîzmê de şehîd ketine rawestî û axafa jêrîn li gel kir:

"Hevalno!

Weke hun jî dizanin, berî niha bi çend rojan, 2 şoreşgerên birêz, ku xebata xwe li dijî cuntaya faşîst birêvedibiran, ketin kemîneke dijmin û bi bilindkirina berxwedaneka herî pîroz şehîd ketin. Rêhevalên me yên ku şehîd ketin, ji demeka dirêj bû, ku di nav refên têkoşîna me de bûn. Ev bû bêhtirî 10 salan, ku van rêhevalan jiyana xwe ji bo Kurdistanê kiribûn fîda û ji bo Partiyê kiribûn gorî. Ji ber vê yekê jî şehîdbûna van hevalan, hundabûneka gelek mezin e û bîranîna wan gelek bi têdaye. Îro em ji bo şîna rêheval Elî Hesen, hatine vir û me xwe civandiye. Lê, weke ku em tev dizanin, şoreşgerê mezin û tirsa dilê dijmin rêheval Adnan jî şehîd ketiye û miriyê wî ketiye destê dijmin.

Heya vê rojê gelê me gelek şehîd daye. Berî niha gelê me li şûn şehîdan rondikên çavên xwe dibarand. Ji ber ku, dijminên mêtinger gelê me hînî dîliyê qirkirinan, lêdanê bêdengiyê û tivancan kiribû. Jiyan bi eş û kovanan derbas dibû. Lê belê niha, ê din dayîken Kurdistanê hêstirên çavan nabarînin. Govendê û dîlanê dikin karê xwe, goran û loriyan distrênin. Ji ber ku niha xwîna şehîdan nema li erdê dimîne. Pêşengê gelê Kurdistan, Partiye Karkerên Kurdistan, li her enîşka niştîman bi artêşa xwe ARGK şerekî leheng li dijî dijminên Kurdistanê bilinddike.

Hevalno!

Şoreşa Kurdistan li ser bejna şehîdan avadibe. Me gelek şehîd dan. Herrojê hevalên me şehîd dikevin û wê zêdetir jî bikevin. Ji me re diyare, bê rijandina xwînê û bê şer mêtinger ji welatê me dernakevin. Dijmin bi hovîtiyeka mezin, serdestiya xwe li ser gelê Kurdistanê didomîne. Lê şoreşgerên Kurdistan jî, bi alîkariya gelê xwe li çiyayên Kurdistanê şerekî mezin li hemberê mêtingeran birêvedibin. Di vî şerî de, xaka Kurdistanê roj bi roj bi xwîna xwe avdidin.

Ji bo bîranîna şoreşgerên mezin me îro xwe li vir gihandiye hevûdu. Tiştê ji me dihê xwestin ew we, ku em xwedî li bîranîna şehîdên xwe derkevin. Bi girîna li du wan, ev nayê cih. Gava em cihê xwe di karvaniya berxwedanê de bigirin, em wê hingê bibin layiqê şehîdên xwe. Em dibêjin, ku şehîdên me bê mirin in. Çima?.. Ji ber ku em rind dizanin, bi kuştina çend şoreşgeran, bi kuştina çend mirovên Kurd, dijmin nikare gelê Kurdistanê biqedîne. Pêşeng û şervanên Kurdistanê tucaran kêm nabin. Berî hertiştî, îro gelê Kurdistanê buye xwediyê pêşengê xwe. Roj bi roj têkoşerên nuh ji nav refên gelê me, xwe digihînin Partiyê. Cihê şehîdan bi lez dihê dagirtin û tucaran vala namîne. Weke me gotî, li ser bingeha şehîdan şoreşa Kurdistanê avadibe û şîn dibe. Li ser xwîna sohr dihê damezirandin û dengê xwe digihîne hemû gelên cîhanê.

Hevalno!

Her xeleka şehîdan, dibe sedema pêşveçûneka mezin li Kurdistanê. Dibe hilpişkîneka nuh li dijî emperyalîzmê, siyonîzmê û mêtingerên Tirk. Di dîroka Partiya me de, şehîdan rista xwe bi vê nolê leyistin. Li du her şehîdekî me, lêdanên xedar li dijmin hatine xistin, me heyfa wan li erdê nehîştiye. Me bîranîna wan jiyan hîştiye. Îro jî bi vî awahî xwedî li bîranîna şehîdan dihê derketin. Ev liva me reya wan xurtdike, têkoşîna wan didomîne. Çekên wan ji destan derbasî destan dibin û hilpişkînin şoreşgerî dihên pêkanîn.

Şoreşgerê mezin rêheval Elî Hesen, li gelek derdorên Kurdistanê xebatên şoreşgerî birêvebiribû. Xebatên wî ne tenê li Kurdistanê bûn. Li derveyî welat jî, delametên xwe yên enternasyonalîst bicihanîbû. Li Filistîn û Libnanê jî, ala têkoşîna şoreşgerî li dijî siyonîzmê bilindkiribû. Weke ji bo gelê Kurdistan, wusa jî ji bo gelên Rojhilata Navîn vatiniyên xwe biribû serî. Ji bona ku xebatên mezintir ji bo gelê Kurdistanê bicihbîne, karên mezin birêvedixist. Xwe amade dikir. Dixwest, berî ku derengî pê bikeve, di refên pêşîn de li dijî dijmin bitêkoşe. Belê, rêhevalekî hevqas mezin me hunda kir! Lê keda wî û nirxên ku wî derxistin holê, bêhuda neçûne. Li ser keda rêhevalên şehîd û di bin pêşengiya wan de, şerê li Kurdistanê dihê berfirehkirin û pêşvebirin.

Rêheval Adnan jî, ku çînayetiya xwe fahmkiribû û di xwe de guhartinên mezin pêkanîbû, gihabû pîvekên şoreşgeriya proletarya û zanatiya xwe gelek zexm kiribû. Li ser vê bingehê, vatiniyên xwe yên ji bo rizgarkirina gelê Kurdistanê, bi şêweyeka rast bicih anî. Rista vî rêhevalî, di hilpişkîn û pêşveçûnên li Kurdistanê, gelek mezin e. Di her hilpişkînê de paya wî heye. Herweha, di afirandina yekîtiya gelên êrdimê de, pêwist jî di afirandina yekîtiya gelê Kurdistanê û Ereb de, xwediyê ristên binirx e. Di xebata xwe ya li ser tixuban de, li gelek derdorên taybetî, bi giyaneka şoreşgerî û navnetewvanî delametên xwe bicih anî. Bi vî awahî, li hemberê êrîşên emperyalîzmê û faşîzmê rawestî, ku dihatin ser şoreşa Kurdistanê û gelên pêşveçuyî yên heremê. Kin bê gotin, vî rêhevalê me, xebata yekîtî û birayetiya gelan pêşvebir û bû berpirsiyarê daxwaz û arameka bi vê nolê.

Risteka şoreşvan ya şoreşgerên Kurdistanê heye, ku di dîrokê de leyistine. Ev rêhevalên me jî xwediyê ristekê ne. Îro em ji bo bîranîna van rêhevalên xwe, ku xwediyê xebateka gelek dirêjin, hatine cem hevûdu. Lê ji aliyê din em dizanin, ku şerê şoreşgerî li Kurdistanê roj bi roj xurttir dibe. Hîna diho, di şerê li dijî emperyalîzma faşîst a Tirkan de, neh şoreşger şehîd ketin. Şoreşgerên Kurdistanê, ji bo serxwebûna welat û azadiya gel, li dijî emperyalîzmê û faşîzmê dirawestin û di vê barê de hertiştî dihênin pêşiya çavên xwe. Li ser xwîna şehîdan, hogiriyên mezin diafirin. Sedema ku em banga fîdakariyê li gelê xwe dikin, ev rastî bixwe ye. Şehîdên me ji her tiştî bilindtir, ji her tiştî xurttirin. Rêça me bi xwîna şehîdan dihê ronahîkirin. Çuyîna ser rêça şehîdan, delamet û deynê me ye.

Rêhevalên şehîd Elî Hesen û Adnan! Em soz didin we, ku em tucaran xwîna we li erdê nehêlin! Em soz didin we, ku em çekên we bigirin destê xwe û ala we li baniyan pêl bidin! Em soz didin we, ku wê xeta şoreşger a Partiya xwe bikarbînin û li ser rêça we bibezin! Em soz didin we, ku em wê di karvaniya şoreşîn û jiyanê de, wê fîdekariya we şanî bikin! Em soz didin we, ku em wê Kurdistana serbixwe, yekbuyî û demokrat biafirînin, ku armanca we ya mezintirîn bû. Û em wê ala we ya enternasyonalîst li Rojhilata

Navîn tim û tim li baniyan bihejînin!

Em soz didin hemû şehîdan û van şehîdên xwe, ku ji niha û pêve dayîkên Kurdistanê mîna di dîrokê de buye, dîsa hêstirên çavên xwe li du şehîdan nebarînin... Û li du şehîdan, tenê bigirin govendê! Ne tenê dayîkên Kurdistanê zarowên xwe şehîd didin. Ew dayîkên ku rondikan bibarînin, bikevin di nav axînên giran de ne dayîkên şehîdên me yên rast in. Heya niha dayîkên Kurdistanê zarowên xwe mezin dikiran. Lê leşkerên dijmin xwîna wan dirijandin, miriyên wan dadigirtin nevalan. Dijmin li ser axa Kurdistanê pêl xwîna şehîdên me dikir û jiyana xwe bi kêf berdewam dikir. Lê niha li pêşiya çavê me rastiyek heye, ev dêliv ji destê dijmin hatiye derxistin. Di bin pêşengiya Partiya me de, Serokê me de û li ser rêça xwîna şehîdan meşa azadiyê ya mezin pêkhatiye. Dijmin îroj, bi zehmetiyên gelek mezin hebûna xwe didomîne. Tenê bi hîma kotekê, hebûna xwe didomîne. Tenê bi hîma kotekê, hebûna xwe li welatê me li ser piyan digire. Ji ber ku viyana gelê me niha dipeyive. Viyana gelê me, viyana şoreşa me serdest e. Ne viyana paşverû, viyana şoreşger û pêşverû zînde ye. Em sund dixwun, ku em vê viyanê zemxtir bikin, heya ku armanca şehîdan, Kurdistana serbixwe, yekbuyî û demokrat bêtin avakirin.

Xebata ku li Kurdistanê bi rêtina xwîna şehîdan bilindbû, hîmeka şoreşîn a mezin li dijî emperyalîzmê derxiste holê. Ev hîma şoreşger a mezin, hemû pîlanên emperyalîzmê yên li Rojhilata Navîn yeko-yeko bê bingeh dike. Gelê Kurdistanê ê din cihê xwe di nav refên gelên pêşveçuyî yên êrdimê de girtiye û buye hîmeka gelek berz û mezin. Heya niha di tifaqan de cih ji bo gelê me tunebû. Lê niha, li ser bingeha xwîna şehîdan, li ser reya şehîdan hîmeka şoreşê ya mezin li dijî emperyalîzmê û xulamokên emperyalîzmê afiriye. Ji ber vê yekê, em bawer dikin, ku reya û xwîna şehîdan, reya serokê Partiye me, wê gelên heremê jî ji emperyalîzmê rizgar bike. Hemû leyistokên emperyalîzmê yên li ser gelên êrdimê wê bên hilweşandin û ew rista dîrokî wê bê pêkanîn. Partiya me, li kêleka hêzên û dewletên pêşveçuyî yên êrdimê, wê rista xwe ya pêşengî ji dilûcan bileyize. Li kêleka xebata bo gelê Kurdistan, xebata enternasyonalîst jî wê bê bilindkirin. Ev jî tenê bi çuyina li ser rêça şehîdan bi derfet e.

Dîtinên me yên li dermafê şehîdan ronî ne. Têkoşîna me ya li ser şopa şehîdan, roj bi roj mezintir dibe û ev jî li pêşiya çavan e. Fîdekariyên Partiya me, dostên me û têkoşerên me gelek mezin in. Xwedîderketina li vê reyê û xwedîderketina li xwîna şehîdan, delameta her mirovekî welatparêz e. Ji ber ku ew fîdekarî û lehengiya di kesbûna şehîdan de dihê berpirsiyarkirin, gelek mezin e. Nimûneyek: Di destê van herdu rêhevalên me de, tenê demanceyek hebû, gava ketin kemîna dijmin de. Lê bi hogirî li ber xwe dan. Sê serbazên dijmin birîndar kirin an jî kuştin. Bi demanceyeka piçûk, lê bi reşandineka jidil, li dilê dijmin xistin. Li ber xwe dan; bersiva dijmin bi berxwedanê dan. Rêhevalên me bê çek bûn, lê bi jiyana PKK, bi jiyana berxwedanê ji dil xwe ragirtin. Heya behna xwe ya dawî şerkirin û şehîd ketin. Ev xwîn ne bêhuda li ser xaka Kurdistanê herikî. Delameta kesên pêşveçuyî, welatparêz û şoreşger ew we, ku xwedî li wan derkevin, şûna wan dagirin û giyana wan a leheng û dîleriya wan di nav gelê Kurdistanê de belavbikin. Ji ber ku tenê ev giyana mezin dikare gelê Kurdistanê bigihîne nav refên gelên cîhanê yên serfîraz. Ev giyan, afirandina Kurdistaneke serbixwe, yekbuyî û demokrat e.

Belê, di destê rêhevalên me de derfetên kêm hebûn, lê bi dilê xwe, xwe ragirtin, bi giyana xwe, xwe ragirtin, bi zanatiya xwe, xwe ragirtin. Çuqas dijmin bi dijwarî êrîş anî ser wan jî, ew xwe nedan destê dijmin. Lêdanên mezin li dijmin xistin û gihan armancên xwe. Armanca wan şehîd ketin bû, armanca wan rijandina xwînê bû bo Kurdistaneka serbixwe, yekbuyî û demokrat. Ev armanc, armanca me giştan e. Rêça armancên me ye. Heya ku armanca me tevan nekeve destan, em wê li ser vê rêçê bibezin...

—Berxwedan jiyan e!
—Şehîdên me bê mirin in!
—Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!''

Ev axafa hevalê pêyivdar, ji serî heya dawî, bi heyecaneka mezin, bi nifrîneka kur a ji bo dijmin û bi daxwaza xwedî li şehîdan derketinê, hat guhdarîkirin. Mirovên ku mîna lehiyeka toxumîn, qadê ji serî heya binî dagirtibûn, xwe dabûn govendê û sunda tolhildanê dikiran. Li dora xwîna şehîdan, destên xwe dikirin destê hev de. Dibûn delîlê afirandina gelekî... welatekî!

Belê, ew sînorên ku mêtingeran ji bo perçekirina welatê me û gelê me danîne, bûn sedema şehîdketina rêhevalên me. Lê dîsa jî mêtinger, nekarîn yekîtiya gelê me birawestînin. Xwîna şehîdên me, wan sînoran tarûmar kir. Rastiyeka neteweyî ya gelê me, li ser reya serxwebûn û azadiyê derxist holê. Gelê me yê ku li Kurdistana Başura-Rojava dije, ji salan vir ve ye, alîkariyên diravî û giyanî ji bo Kurdistana Bakura-Rojava pêşkêş dike. Li kêleka vê jî, roj bi roj xwe gihand û zanatir kir. Û niha, singê xwe ji bo şehîdên rizgariya neteweyî vedike. Xwe dike dayîka şehîdan. Şehîdên me ji dil hîmbêz dike. Bîranîna bê mirin a rêheval Adnan û bedena rêheval Elî Hesen ku ketî axa vê bira Kurdistanê, gelê me yê vê birê bêhtir li dora têkoşîna rizgariya neteweyî komdike û xelekeka nayê şikandin birêve dixe. Tixubên mêtingeran, li ber vê giyana gelê me dihên belavkirin û dihê îspatkirin, ku gelek tucaran nikare ji rayên xwe bê qutkirin.

Şoreşgerê bi nirx rêheval Adnan ku navê wî **"lehengê tixuban"** hatibû danîn û şoreşgerê bir nirx rêheval Eli Hesen, ku ji salan vir ve bû tixubên mêtingeran ji holê rakiribûn û rista pirekî ji bo vegerîna welat dileyistan, bi şehîdbûna xwe jî van tixuban belavkirin û ji holê rakirin. Di afirandina yekîtiya gelê me de, xelekên ji pola derxistin holê. Ev yekîtiya ku bi xwîna wan a sohr hatiye damezirandin, wê ji bo damezrandina Kurdistaneka serbixwe, yekbuyî û demokrat bibe bingeheke herî xurt û wê bibe semboleka serfîraziyê.

Berpirsiyarê bi rûmet yê hogirî û welatperweriya Kurdîniyê rêheval Beşîr TÛRK di kêmîneke bêbext de şehîd ket

Roja 25'ê Tebaxê me rêhevalê bi nirx Sûleyman (Beşîr TÛRK) şehîd da. Gava ji bo bicihjanîna delametên şoreşê ji êrdimekê derbasî êrdimeka din dibû, li ser tixup li nêzîkî navçeya Kosarê kete kemîneka dijmin. Rêheval Sûleyman, ku lehengekî gelêrî bû û welatperweriya şoreşgerî û mîlîtanî di karvaniya xwe de bingeh kiribû, ji me re hundabûnek gelek mezin e. Ji bo gelê me û têkoşîna me, di vê domana pêwist a têkoşîna me ya rizgariya neteweyî de, êş û tivanceka gelek kur e şehîd ketina vî rêhevalê birêz. Lê, jiyan-têkoşîna û şehîdbûna rêheval Sûleyman, di têkoşîna artêşbûna polîtîk û leşkerî ya şerê me ya rizgariya neteweyî de, heya roja serfîraziyê, wê bibe ronahiyeka gewre. Ew ala ku ew wî ji me re kelepor hiştiye, di reya Kurdistaneka serbixwe û azad de, herdem wê li baniyan bi delalî bêtin hejandin û pêldan.

Rêheval Sûleyman ji malbateka xwedî ax û dewlemend bû. Li Dêrika Çiyayê Mazî, di Kesra Qenco de mezin bû. Rêheval Sûleyman gelek welatparêz û niştîmanperwer bû. Lê ji ber dubendiya doza xwînê û dijminahiya di nav eşîran de, jiyaneka penahî domand. Heya ku xwe gihandî nav refên têkoşîna me ya rizgariya neteweyî jî, di destan de çek, li çiyayên Kurdistanê digeriya û dijiya. Di sala 1978'ê de ma bin posîdeyên têkoşîna me ya rizgariya neteweyî, ku li derdorên bajarê Mêrdînê bi lez pêşvediket. Rêheval Sûleyman, rastiya dijminahiya di nav eşîran de rind fahm kiribû. Pir baş dizanî ku ev birîneka kure di dilê gelê Kurd de, ku mêtingerên Tirk vekirine. Pir baş dizanî ku mêtingerên Tirk sud û berjewendê ji vê rewşa Kurdan digirin û gelê me kêrikêrî dikin. Pir baş dizanî ku mêtingerên Tirk Kurdan berdidin hev û bira dikin dijminê bira. Lewma jî xweş têgihîştê, ku giringe mirov bera çeka xwe bide mêtingerên Tirk. Li ser vê bingehê, bi giyaneka rizgarîxwaziya neteweyî di sala 1979'ê de xwe gihand refên têkoşîna me. Û bera çeka xwe, zivirand dijminên gelê me yên rast, ango mêtingeriya Tirkan. Di dema ku rêheval Sûleyman xwe gihand nav refên têkoşînê de, jiyaneka îllegal dijiya. Di xebatên rêkxistinkirina gel de û wan anîna nav refên têkoşîna rizgariya neteweyî de, herweha di xebatên veristina dubendiyên di nav gelê me de, delamet û vatiniyên mezin hilda ser mil û şaxên xwe. Van xebatên xwe biserkeftinî bire serî. Di sala 1981'ê de Partiya me biryara xwepaşvekişandinê da. Li ser daxwaza Partiyê, rêheval Sûleyman derkete derveyî welat. Têkilî xebatên Partiyê yên amadekirinê bû. Ji aliyên leşkerî û konevanî hat

perwendekirin. Ji dawiya sala 1982'ê heya dawiya sala 1983'ê, di nav gelê me yê Kurdistana Başura-Rojava de, xebatên Partiyê birêvebir. Bi enerjiyeka bê dawî, berpirsiyariya xwe di xebatên xwe de pêşvexist. Propaxandevanekî hosta bû. Gelê me digihand Partiyê. Bi van sixletên xwe bû evîna gelê xwe û rêhevalên xwe. Di destpêka sala 1984'ê de, dîsa bi daxwaza Partiyê derbasî Kurdistana Başur bû. Li vir xebatên derbaskirina komên şoreşger ji Kurdistana Başur ber bi Bakur ve û rêkxistinkirina gel, bicihanî. Di sala 1985'ê dîsa vegeriya Kurdistana Başura-Rojava, daku hinde vatiniyên xwe bicih bîne. Bi hiceta kuştina serekê belediya Kosarê yê kevn, li vir, hat girtin. Nêzîkî salekî di girtîgehên Surî de ma. Piştî hate berdan, heya ku têkilî xebatên li Kurdistana Bakur bû, xebatên xwe yên Partiyê di nav gelê me yê Başur de domand. Di vê domanê de, dîsa têkilî perwendebûnên leşkerî û konevanî bû. Xwe gelek gihîştand û pêşvexist. Dure têkilî xebatên li êrdima Mêrdînê bû.

Rêheval Sûleyman, ku sembolekî welatperiya, hogirî û merdiya Kurdîniyê bû, pratîkvan û pratîsyonekî zexm bû. Li kêleka sixleta propaxendevaniya hostayî, ew jî evîndarê gelê xwe û rêhevalên xwe bû. Ev girêdana wî tucaran nedikarî bê hejandin. Baweriya wî ya ji bo têkoşînê pir zexm bû. Ew dijminê xwesipariyê, bêbextî û tirsonekvaniyê bû. Ew kedkarekî Partiya me yê herî bi nirx bû.

Rêheval Sûleyman, endamekî Partiya me û gelê me yê leheng bû. Em serê xwe li ber wî diçemînin û soz didin wî, ku em wê di têkoşîna rizgariya neteweyî de, girêdayiyê bîranîna wî bimînin.

WELATPARÊZEK DI HINGAVTINAN DE HAT KUŞTIN

Welatperwer Derwêş Sevgat, ku li Almanya Rojava kar dikir û ji bo demekê çûbû welat, li gundê Yukarikoşanlar navçeya Weranşahrê bi îşkencê, ji hêla leşkerên Tirk hate kuştin.

Piştî ku di şerekî li ser tixup de, şoreşger Beşîr Tûrk, ji hêla hêzên artêşa Tirk hat kuştin pêve, Derwêş Sevgat û biraziyê wî Şêhmus Çapan ê 13 salî, roja 25'ê Tebaxê hatin girtin. Piştî 8 rojan, miriyê Derwêş Sevgat vegarandin malbata wî.

Gava miriyê wî dan, gotin, "di şerê bi PKK re de hat kuştin" û serî dan derewên mezin. Rojnameya bi navê "Tercüman" jî vê nûçeyê belavkir û bi vî awahî xwestin gunehên xwe veşêrin.

Malbata welatperwer Derwêş Sevgat û merivên wî bawerî bi van derewan neanîn û dan dû buyerê. Malbata wî, digel wezîrê SHP yê Adana Mehmet Keçelî, xwest ku ceseda wî carek din ji otopsiyê bê derbaskirin. Dure çêkirina otopsiyê hat pejirandin û otopsî li ser miriyê wî çêbû.

Otopsî ji hêla 2 bijijkan hat çêkirin. Tu şopa berikan li ser laşê wî nehat dîtin. Li şûna van, şopên lêdanê hatin dîtin. Di otopsî de, şopên werîsekî di qirika wî de hat dîtin. Herweha eşkere bû, ku hestuyên qirka wî, rihê wî û lingên wî hatine şikandin. Ev gişt di otopsiyê de hatin îspat kirin.

Di dawiya otopsiyê de, derkete holê ku welatperwer Derwêş Sevgat yê 51 salî, ji ber hingavtinên polêsên navçeyên Dêrika Çiyayê Mazî û Weranşahrê jiyana xwe hunda kiriye. Bi vî awahî derkete holê, ku polêsên faşîst wî kuştine.

Mêtingerên Tirk ên faşîst, dixwestin vî gunehê xwe yê faşîst bavêjin ser têkoşîna rizgariya neteweyî. Lê leyistoka wan derkete holê û rûçkê wan ê rast eşkeretir bû. Herçuqasî waliyê bajarê Ruhayê rudana hingavtinê nepejirand jî, di dawiya otopsiyê de rastî ronahî bû. Taybetiyên faşîst ên berpirsiyarên dewleta Tirk, û karê wan ên derî mirovayetî, bi vî awahî carek din ronî bûn.

Gava ji hêlekê, mêtingerên faşîst peymanên dij hingavtinê yên navnetewan îmze dikin, ji hêla din van bikaranînên xwe ji dema buhurî dijwartir û hovtir berdewam dikin. Lê ji alîkî jî dixwazin bi hezar fenbaziyan kirinên xwe yên gemar jî veşêrin. Dewleta Tirk peymanên navnetewan, tenê ji bo niximandina rûçkê xwe îmze dike, daku çêtir bikaribe hovîtiyên xwe di karvaniyê de pêkbîne.

Buyera kuştina welatperwer Derwêş Sevgat, rastiya mêtingeran yekcardin danî pêşiya çavan û bû sedemek ji bo fahmkirina mêtingerên Tirk ên faşîst.

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeka niştîman a xwedî çiyayên banbilind

ÇOLAMERG

-V-

Hey lê xuşkê tu Kurdê
Hey lo bira tu Kurdo
Kurdistan çendî şêrîne
Hezar bihuştên rengîne
Bê niştîman em çine
Kurdî nebe em kîne
Gav bi gav welatê me
Sohr û zer û keska me
Kurdistanê binasin
Kurdistanê bistînin!

ÇOLAMERG Û TÊKOŞÎNA RIZGARIYA NETEWEYÎ KURDISTAN

Bi êrdima Çolamergê, me dest bi naskirina niştîman, bi rêza nivîsê ya bi navê **"Gav bi gav xaka niştîman"** kir. Di çar hejmar **Berxwedanê** de, heya niha em xebitîn, ku vê êrdima Kurdistanê ya çê û bedew, ji aliyên sixlet û taybetiyên dîrokî, civakî û erdnîgarî bidin nasîn. Lê em dixwazin bi dilsozî bêjin, ku gelek kêmasiyên vê nivîsa me jî hene. Em vê yekê baş dizanin. Xebatekî serkeftî û bi heralî, xebatekî li pêşiya me, karekî demûdirêje. Ji xwe, di domana pêşiya me de, heya ji destê me bihê, em wê vê xebatê berdewam bikin.

Em dixwazin hemû birên dawiyê, yên rêza vê nivîsa xwe, ji bo têkoşînê bihêlin û di birên dawiyê de, em wê têkoşîna ji bo rizgariya neteweyî û civakî bi xwendevanên xwe bidin naskirin.

Belê gava ku êrdimek dawî bibe, dîsa jî nivîsên li ser wê êrdimê, dawî nabin. Çuqas em ji xwendevanên xwe nivîs, haydarî û alîkariyên din bigirin, hevqas jî em wê di rojnameya xwe de biweşînin. Lewma divê hemû xwendevanên me, nivîsên xwe yên li ser Çolamergê û êrdimên din, bi berdewamî bişînin. Lê di vir de em dixwazin rexneyekê jî bikin. Gelek heval li ser kêmasiyên rêzê, baweriyên xwe diyar dikin. Ev tiştekî gelek başe. Belê heya niha me gelek kêm nivîs ji xwendevanên xwe girtin. Baweriya me ew we, ku ji niha pêve, ev kêmasî nayê dimondin û em wê nivîsan ji xwendevanên xwe bigirin. Em wê li benda vê hêviyê bimînin...

BI KURTÎ HAYDARIYÊN DÎROKÎ LI ÇOLAMERGÊ

Çolamerg êrdimeka Kurdistanê ya wusa ye, ku di dîrokê de heya niha, ji hêla hêzên biyanî gelek bi zehmetî hatiye dagîrkirin û vegirtin. Ji ber vê yekê jî, ji hemû Kurdistanê bêhtir, serdestiya mêtingeran li ser Çolamergê sist e û sist maye. Gelek sedemên vê taybetiyê hene. Çolamerg, ji hêlên taybetiyên xwe yên dîrokî, herdemê buye êrdimeka gelek pêwist ji bo civaka gelê Kurd. Çêtir bê gotin, pir sixletên Kurdîniyê xwe li Çolamergê bicihkirine. Taybetiyeka pêwist jî, xwe bi çiyayên Çolamergê yên rênedar girêdide. Belê sedema sêwemîn û pêwisttirîn jî, berxwedan e. Gelê Çolamergê, di dîrokê de herdemê berxwedana xwe ya li dijî hêzên biyanî kêmnekiriye. Tim û tim li ber xwe daye. Gelê Çolamergê, têkilî hemû berxwedanên gelê Kurd buye. Giyan û sixletên neteweî, ziman û çanda Kurdî herdemê zinde, serxwe û xurt maye.

Em çavên xwe li dîrokê bigerînin: Di dema dagîrkarî û dorfirehbûna olê Îslamî de, eşîrên Kurd xwe ji derdorên Musilê û deştên Kurdistana Başur ber bi heremên qîrexên Avên Zê û Xaburê ve, paş ve kişandine. Bi vê xwepaşvekişandinê, bost bi bost ber bi niştîmana xwe ve çûne û xwe gihandine hêlînên xwe, ango çiyayên Kurdistanê yên banbilind. Herçuqasî Çolamerg di van deman de ketiye bin doliwgeriya Îslamî jî, doliwgeriya Ereban nekariye xwe serdest bike. Di sedsala X.'an de, Çolamerg rê nedaye êrîşên hov ên Tirk û Tirkmenan. Hercarê, ev elên hov û dirinde li Çolamergê binkeftî bûne û şikestine. Çolamerg, di sala 1517'an de doliwgeriya Osmaniyan naskiriye. Mîrên Çolamergê, tucaran girêdana bi Osmaniyan re nepejirandine. Di sedsala 18'an de gelek rapirîn û serhildanên Kurdan çêbûn. Tevlî êrdima Botanê, Çolamerg herdemê bû navenda serhildanan. Di navbera salên 1843 û 1846'an de Serhildana Mîr Bedirxan çêbû. Navenda serhildanê, digel navçeyên Cizîra Botan, Berwarî, Şirnex û Şaxê, bajarê Çolamergê bû. Di sala 1880'an de Serhildana Şêx Ubeydullah xwe dirêjî heya êrdima Ormiye (li Kurdistana Rojhilat) kir, lê navenda serhildanê Şemzînan bû. Herweha Berxwedana Xelîlê Xoşewî û Berxwedana Ehmedê Nadira yê Mergesorî li ser axa Çolamergê bilindbûn.

Avahiya civakî ya Çolamergê bi eşîrvaniyê hatiye girêdan. Ji ber vê yekê jî hîm serhildan di bin rêberiya serdestiya eşîran bû, hîm jî hevxebatkariya eşîran a bi hêzên mêtingeran re di bin serokatiya serdestên eşîran bû. Hevxebatkariya di nav serekên eşîran û mêtingeran de niha jî berdewame. Berpirsiyarên mêtingeran ên di karvaniyê de, komutanên kerekolan in. Mêtinger serdestiya xwe li Çolamergê, bi vê hevxebatkariyê didomînin. Ev pêwendiyên serekên eşîran bi mêtingeran re, nimûnên xulamtî û cehşitiyê yên herî berçavîne. Di navbera salên 1880'an û 1814'an de Osmaniyan, "Alayên Hamîdiye" li Çolamergê organize kirin. Osmaniyan, di navbera mîrên Çolamergê û mîrên Botanê de gelek şerên hundurî afirandine û eşîrên Kurdî berdana hevûdu. Çolamerg ji hêla erdnîgarî û stratejî, xwediyê taybetiyên pêwiste. Lewma hêzên emperyalîst jî dixwazin bibin serdestê Çolamergê û gelek pîlan li ser vê êrdimê birêvedixin. Ji sedsala XVII.'an pêve, pêşî misyonerên Îngilîzan, dure jî misyonerên Frense û Almanan, gelek hatine Çolamergê. Misyonerên emperyalîstan dest avêtine Ermeniyan û kêmnetewên nola Nasturiyan. Ev buyer, ji hêla serekên eşîrên Kurdan nehatiye pejirandin. Lewma gelek şer derketin û ev şer heya sala 1930'an berdewam kirine. Ên ku sud û berjewend ji van şeran girtin, bûn mêtingerên Tirk û welatên emperyalîst. Gava ku qirkirinên bi destê artêşa Tirk jî xwe danîn ser buyerên din, rewşa Kurdan hebekî xwe guhart.

Di domana şerê emperyalîst de, di navbera salên 1914'an û 1918'an de, gava ku Kurdistan dihat pervakirin, Çolamerg bi berdewamî bû navenda serhildanên Kurdan. Li dijî serhildana Nasturiyan a bi alîkariya Îngilîzan, di sala 1925'ê de burjuwaziya Tirkan alîkariya eşîrên Kurdan ji xwe re girt. Di vê demê de Çolamerg, li başur li dijî emperyalîzma Îngilîzan û li bakur li dijî mêtingerên Tirk berxwedan bilindkir. Herêma eşîra Guyî pêşî ket bin doliwgeriya Îngilîzan. Guyî, komutanên Îngilizan kuştin, lê di encama taktîkên burjuwaziya Tirkan de, navçeya Qilaban ket bin doliwgeriya burjuwaziya Tirkan. Piştî sala 1925'ê, eşîrên Guyî, seriyên xwe li dijî artêşa burjuwaziya Tirkan rakirin. Li Çemê Şêxan artêşa Tirkan hat şikandin û binkeftî bû. Bi vê berxwedanê Guyî, taybetiyên welatparêziyê di nav xwe de xurtkirin. Niha eşîra mezintirîn û welatperwertirîn li Çolamergê, eşîra Guyî ye. Sedema ku berxwedana eşîran paşê hat şikandin ev ve, ku axayên eşîra Jîrkî bêbextî kirin û axayê eşîrên Şirnexê Sûleyman Tatar milîsiya artêşa Tirk kiribû.

Di peyvajoya di navbera salên 1920'an û 1940'an de, bilî doliwgeriya burjuwaziya Tirkan, avahiya serpêhatinên neteweyî bi şêweyeka xurt li Çolamergê hat parastin. Dorfirehbûn û pêşveçûna kapîtalîzma burjuwaziya Tirkan li Çolamergê gelek sist û tenik ma. Ji ber vê yekê jî, ew jihevcûdabûna civakî ya li seranserê Kurdistanê, li vir nayê dîtin. Hînkar; kompradorbuyina serdestên eşîran gelek kême. Proleterbuyin, hema hema ji binî nîne. Rewşenbîr jî pir kêm in. Rewşenbîrên heyin jî, xwediyên sixletên taybetîne. Sistiya di avahiyên aborî û civakî de, buye sedema xurtmayina eşîrvaniyê. Birên ku bi posîde ne û serdestên civakê ne, serekên eşîran in. Ji ber ku jihevcûdabûna civakî pêşveneketiye û lewma jî, birên hevxebatkar derkneketine, hevxebatkariya digel mêtingeran, tenê bi axayên eşîran re bi tixup maye.

Belê axayên eşîran jî xwediyê hinde sixletên taybetî ne û ji ber van sixletan dubendî û nakokiyek di nav wan û mêtingerên Tirk de heye. Lê ev dubendî û nakokî, ne mîna ya salên 1920'an û 1940'an e. Çêtir bê gotin, mîna wê demê, ev dubendî bera xwe nade berxwedanê. Ji ber vê yekê jî, serekên eşîran Kurdistana Başur ji xwe re hînkar dibînin û daxwaza otonomiyê datînin pêşiya xwe. Ev daxwaz dibe sedem, ku bi hesanî bi Partiya Demokrata Kurdistana Iraqê (PDK-I) re rabin û runin. Gava ji alîkî pêwendiyên xwe yên bi hêzên otonomiyê yên Kurdistana Başur re pêşvedibin, ji hêla din jî bi hinde şêweyan berpirsiyariya komutanên kerekolên Tirkan û partiyên polîtîk ên Tirkan dikin. Lê ne tenê ev; pêwendiyên wan digel mêtingerên Îran û Iraqê re jî hene. Hînkar; serekê eşîra Dirî ya li Gêwerê, Cîhangîr Axa, heya sala 1978'ê, bingehê şaxê Îranê û SAVAK'ê yê di êrdimê de xurttirîn bû. Herweha serekên eşîr û bavikên Şemzînan jî, pêwendiyên digel mêtingerên Iraqê re pêş ve biribûn. Zeydanî jî, yên ku ji eşîra Pinyanişa Jorê ne, li Gêwerê bibûn berpirsiyarên dewleta Tirk, di êrdimê de. Çi partiya burjuwaziya Tirkan ji bo axan, ne hevqas giringe. Kîjan be bila be, li gora rewşa xwe cih di yekê de digirin. Hevxebatkariya van axan, xulamtiyek bingehîn e.

Bi şêweyeka ronahîtirîn li Çolamergê dihê dîtin, ku mêtingeriya Tirkan û artêşa wan li ser vê xakê hêzên biyanî ne. Dewleta Tirk jî, vê rewşê rind naskir. Dewleta Tirk, ku bawer dikir pirsa Kurdistan hatiye veristin, Çolamerg bi şêweyeka din bi destê xwe girt û verisand. Pejirand ku Çolamerg, êrdimeka pirsgirekên mezin e, lê bû xwediyê wê baweriyê, ku Çolamerg nikare tevayî Kurdistanê bixe bin posîdeyên xwe. Ji ber vê yekê jî, giraniya xwe da saziyên leşkerî.

Serdestên eşîran ên li Çolamergê, ji hêlekê bûn berpirsiyarên dewleta Tirk, dewletên Îran û Iraqê, ji hêla din jî bûn berpirsiyarên PDK-I. Dure DDKD, KUK, Samî Abdurrahman û Partiya Komûnîsta Iraqê jî tevlî van hêzan bûn. Ev hêzên dawiyê, otorîta serdestên eşîran a sexte pejirandin, gelek diyarî pêşkêşî wan kirin, xwe kirin bin otorîteya wan, berpirsiyarên ronakbîr ên arîstokrat ji wan ji xwe re hilbijartin û anîn ser kar û bi vî awahî bi welatperweriya gel a bi rûmet leyistin. Di salên 1970'an de, bilî PKK, ev hêz gişt li Çolamergê xwediyê berpirsiyariyekê bûn. Heya ku rêkxistina ajan û bi navê "Aydînlîk" jî, her bi reya van hêzan dest diavêt Çolamergê. Hînkar; serekê eşîra Pinyanişa Jêr Macit Pîrozogullarî, li Çelê, pêşî berpirsiyara PDK-I kir, dure jî berpirsiyariya Samî Abdurrahman û KUK'ê kir. Herweha axayên Jîrkî, berpirsiyariya Samî Abdurrahman û KUK, serekên eşîra Oramar li Gêwerê berpirsiyariya DDKD kirin. Ev hînkar, dikarin bên zêdekirin. Ji ber ku rewşa hemû axayan, mîna hev bû. Hemû rêkxistin jî, bi navê rizgariya neteweyî pişta xwe didan van axan.

Weke ku em gişt niha çêtir dizanin, ev pêwendiyên gemar, gelê me bêhtir kêrî kirin û astengên nuh derxistin holê. Kuştina dora 700 pêşmergeyên YNK li Çolamergê, di sala 1978'ê de, berhema van pêwendiyên gemar bû. MIT'a Tirkan, Samî Abdurrahman, DDKD û KUK, di vê komployê de cih girtibûn.

Ma gelê me di çi rewşê de bû? Gelê me heya bihê gotin, welatparêz bû. Lê zanatî û rêkxistinbûna gel, nedikarin xwe ji dîwarên eşîrvaniyê derbas bikin. Serdestên eşîran û ev hêz, potansiyela gelê me talan dikiran. Gundiyên Çolamergê yên ji hemû eşîran, bi hemû hebûnên xwe piştirgiriya berxwedana başur, ji sala 1961'ê heya sala 1975'ê, kirin. Ev piştgirî, hîm diravî hîm jî giyanî bû. Eşîrên Kurdî, tixubên mêtingeran nedipejirandin û rastûrast têkilî şoreşa başur dibûn. Mirov dikare bêje, ku kehniya pêşmergeyan a pêwisttirîn, di berxwedana Kurdistana Başur de, eşîrên Çolamergê bûn. Tenê ji Qilaban, ji eşîra Guyî bêhtirî 200 pêşmerge û bêhtirî 50 şehîd hebûn. Divê em Kaşuriyan, Herkî û Oramarî jî deynin ser vê hejmarê. Li Şemzînan eşîra Gerdî, bi piraniya xwe derbasî başur bibû û di berxwedanê de cihê xwe girtibû.

Lê mixabim! Pêşengiya berxwedana Kurdistana Başur bi rewşeka nebaş li van eşîrên Kurdî nêrî. Bi çavekî cudayî li wan nêrî. Lewma jî hinde komên bakur, vegerîn Kurdistana Bakur û biryara bilindkirina berxwedanê li bakur, danîn pêşiya xwe. Lê belê nekarîn tiştekî bikin. Ev, tenha bû liveka bi naverok û baş.

Piştgirî û alîkariya bo başur, ne tenê ev bû. Gava ku berxwedan şikest, gundiyên Çolamergê deriyên xwe ji bo penahên başur vekirin, hemû derfetên xwe pêşkêş kirin. Hêzên başur, li Çel-Gêwer û Şemzînan komên çekdar avakirin. Ji vir êrîş birin ser kerekolên Iraqê. Bi vî awahî, ger piçûk jî be, karîn berxwedanê zînde bigirin. "Qiyadeyî Muweqqet" a Samî Abdurrahman li Çelê, di nav eşîra Kaşuriyan de, xwe bicih kir. Hemû çekên ku ji Îranê dihatin, bi alîkariya eşîrên Kurdî yên li Çolamergê, derbasî Kurdistana Başur bûn.

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

ÇALAKVANIYA 15'Ê TEBAXÊ LI KEMAHÊ

LI ÇIYAYÊ MUNZURÊ YEKÎTIYEKA OPERASYONAN HAT TUNEKIRIN

Roja 7'ê Êlûnê. Demjimar, seet 18.30'an şanî dikir. Gerîlla xwe kiribûn kozên xwe de. Yekîtiyeka dijmin a operasyonan li dêmen û qontarên çiyayên Munzurî rêvediçû. Hêdî hêdî xwe nêzîkî kemîna gerîllayan dikir. Û dem hat... yekîtiya dijmin kete kemînê. Gerîllayan, mîna baranê berên tolehildanê barandin ser leşkerên dijmin. Gerîllayên ARGK, tevlî narinciyên destan bi çekên xwe reşandin ser wan. Êrîş bi dijwarî destpêkir. Bîzava yekîtiya dijmin seranser hat rawestandin. Nekarîn gavekê jî bavêjin.

Şer gelek kin doma. Ji destpêka şer, heya dawiyê serbazên dijmin ji desthilanînê ketin. Di encamê de, yekîtiya dijmin bi tevayî hat tunekirin. Tu kes ji yekîtiya dijmin, nekarî xwe rizgar bike. Tev, bi gulleyên gerîllayên ARGK hatin kuştin.

Dûmahîk di rûpela 19'an de

LI ÇIYAYÊ KELAMEMÊ ŞEREKÎ DU ROJAN

● Di şerê di navbera yekîtiyeka gerîllayên ARGK û yekîtiyên artêşa mêtingera faşîst de, 22 kes ji dijmin hatin kuştin.

Roja 7'ê Êlûnê, yekîtiyeka ARGK li çiyayê Kelamemê kemînek li pêşiya yekîtiyeka dijmin a operasyonan vegirt. 22 kes ji dijmin hatin kuştin, hevqas jî xedar birîndar ketin.

Şerê li Kelamemê, 2 rojan berdewam kir. Di domana şer de, hêzên dijmin xwestin, ku dora yekîtiya ARGK bizivirînin, daku bi çekên giran wan tunebikin. Lê gerîllayên ARGK vê pîlana dijmin şikandin û bi çalakî şerê xwe domandin.

Çiyayên Kelamemê, ji bo şerê pêşmergeyan, xwediyê erdnîgariyeka herî rêdar û destdayîne. Girên bilindtirîn ên vê êrdimê li çiyayê Kelamemê ne. Dijmin, gava diçe van çiyan, gelek zehmetî dikêşe. Nexasim di vî şerê dawiyê de jî, ev rastî derkete holê. Herçuqasî mêtinger, yekîtiyên xwe yên tankan, balafir û firokan jî bikaranîn, nekarîn xwe li van çiyan rind bitevgirînin. Ji hêla din belê,

Dûmahîk di rûpela 19'an de

LI ŞIRNEX Û ELKÊ DIJMIN ŞIKEST: 26 MIRÎ

Roja 6'ê Êlûnê, li Şirnexê pozberiyek di navbera pêşmergeyên ARGK û yekîtiyên artêşa dijmin de derket. Di şer de 2 serleşker û 2 serbaz hatin kuştin.

Koma pêşmergeyên ARGK, ku kemînek li pêşiya yekîtiya dijmin vegirt, 4 ji dijmin kuşt, 10 kes jî xedar birîndar kir. Di vî

Dûmahîk di rûpela 19'an de

LI KERBORANÊ HÊLÎNA BÊBEXTIYÊ HAT HILWEŞANDIN

Yekîtiyeka dijmin kete kemîna gerîllayên ARGK

Roja 31'ê Tebaxê li Kerboranê, nêzîkî navçeya Midyadê, livbaziyek bi jîrî biserket. Sîxurê bi navûdeng ê li êrdimê, bêbextê mezin Mirado (Murat Degerlî) û çetên bi navên Mehmet Toprak, Yildiray Cebe û Mehmet Çelîk bi mirinê hatin cezakirin.

Ev sîxur û bêbext, ji ber hevxebatkariya xwe digel dijmin û ji ber pîkoliyên xwe yên li ser gelê me, ji mêj bibûn armanca hedefên şerê me yê rizgariya neteweyî. Di dawiyê de, bersiva xwe, ya ku maf kiribûn, girtin.

Ev çetên milîs, ku seranser çekdar bûn, ji bo parastina xwe, bi tomofîleka dijmin digeriyan. Carnan jî digel polês û leşkeran derdiketin operasyonan. Di van rojên dawiyê de jî, azînên xwe

Dûmahîk di rûpela 19'an de

LI MISTBÎNÊ SÎXUREK CEZAYÊ XWE GIRT

Di dawiya meha Tebaxê de, li navçeya Mistbînê livbaziyek hat çêkirin. Sîxur û hevxebatkarek bi mirinê hat cezakirin. Yekîtiya ARGK vê livbaziyê li qada gund û bi êrêgotina gundiyan, pêkanî.

Qirkirinên li Kurdistana Başur dihên protesto kirin

Qirkirinên rejîma Saddamê faşîst ên li Kurdistana Başur û hovîtiya li ser gelê Kurd, li teviya cîhanê dihên protestokirin. Berxwedana gelê me û pêşmergeyan a li dijî rejîma Iraqê ya faşîst, ku bi gazên kîmyevî yên jehrî didomîne, berdewam dike.

Dora 100 hezar mirovên me, ji bona ku xwe ji gazên kîmyevî rizgarbikin, ji Başur derbasî Kurdistana Bakur bûn. Piraniya wan piremêrd, kal, jin û zaro ne. Ev mirovên me, di meqerên hêsîran de dihên girtin. Mêtingerên Tirk ên faşîst, pîlanên gemar li ser van mirovên me amade dikin û birêvedixin. Mêtingerên Tirk heya niha sê meqerên bingehîn avakirine û gelê me xistine bin jiyaneka koletiyê, ya bi şêweyên nuh.

Herçuqasî di seranserê cîhanê de hatiye îspatkirin, ku rejîma Iraqê ya faşîst gazên kîmyevî bikaraniye û dihêne, mêtingerên Tirk dixwazin vê rastiyê derew şanî bikin û nahêlin ku bijîjkên biyanî yên ji gelek welatan bên nav penahan û gazên kîmyevî îspat bikin. Mêtingerên Tirk, herrojê daxuyanî dikin, ku tu şopên gazên kîmyevî nebûne. Bi vî awahî, dixwazin veşêrin, ku rejîma Iraqê ya faşîst gazên kîmyevî bikaraniye. Herçuqasî teviya cîhanê û penahên me yên li Kurdistana Bakur û gelê me, pir eşkere dibêjin û îspat dikin, ku gazên jehrê bikarhatine, Komara Tirk bi serhişkî vê yekê nola ku derew be, şanî dike.

Mêtingeriya Tirk a faşîst, ku hinde pîlanan li ser gelê me yên di meqerên hesîran de birêvedibe, nahêle ku tu saziyeka alî-

Dûmahîk di rûpela 20'an de

Cuntaya Tirk a faşîst di 9 saliya xwe de hat protesto kirin

Çeteya generalên faşîst roja 12'ê Êlûnê 1980'an de bi artêşa xwe dest danî ser mîriya Tirkiyê. Rejîmeka faşîst damezirandin. Ev rejîma faşîst, niha 8 salên xwe dagirt û kete 9 saliya xwe de. Generalên faşîst, di van 8 salan de azîne û bikaranîn hovtirîn ên ji yên Hîtler dijwartir, li ser gelê Kurdistanê û Tirkiyê birêvebirin. Teroreka devbixwîn dan gerandin. Di van salên pîkolî û qirkirinan de, bi hezaran kes ji hingavtinê derbas kirin û dagirtin zindanan. Bi sedan mirovên me bi xinizî kuştin. Bi azînên pasîfîkasyonê yên ku zor dihên bîra mirovan, girsên gel xistin nava bêdengiyeka kur. Bêhêvîtiyê, tirsê û xwesipariyê nava hevûdu de rîsan û kirin serdestê civakê. Civak, ji bingehên xwe birîndar kirin. Rejîma Tirk a faşîst, van bikaranîn xwe yên hov û dirinde, hîn jî didomîne.

Niha, gava ku rejîma faşîst 8 salên xwe li du xwê dihihêle û dikeve 9 saliyên xwe de, bilî hemû hingavtin, pîkolî û qirkirinên xwe, mîna ne giha tu armancên xwe, wusa jî hilweşîneka leşkerî, polîtîkî û aborî dije. Şerê rizgariya neteweyî, ku ji 4 salan vir de ye, li ser bingeha artêşbûna leşkerî û konevanî bê betlanî berdewam dike, rejîma faşîst anî ber keviya hilweşîneka polîtîk. Belavbûn û pejilîna di nav refên artêşa dijmin de xwe kur dikin.

Şerê serxwebûna neteweyî Kurdistan, hîsaba gunehên rejîma faşîst ên li ser gelên Kurdistanê û Tirkiyê, yeko-yeko dipirse û bersiva wan dide. Rejîma faşîst, ku ketiye nav keftûlafteka bê çare, bêhtirî nîvê artêşa xwe li Kurdistanê bicih kiriye û bi çekên nûjen têkuz kiriye. Lê dîsa jî nikare pirsgirekên xwe biverisîne. Tu hêz, wê

Dûmahîk di rûpela 20'an de

ŞADÎMANIYA BERXWEDANA 15'Ê TEBAXÊ

Hezar silav ji Libnanê bo Botanê

Libnan (Berxwedan): Pêncsaliya şerê piştî hilpişkîna 15'ê Tebaxê, li Libnanê bi têkilî û beşdarbûna bi hezaran karkerên Kurd û gelek pêşveçuyên Libnanî û Filistînî, hat pîrozkirin. Birên gelê me yên li derveyî welat, ku ji niştîman dur dijin lê ji dil û can li ba pêşmergeyên ARGK ên hogir in, ew pêşmergeyên ku ji bo serxwebûn û azadiya xaka niştîman ditêkoşin, ji destpêka şadîmaniyê û heya dawiya şadîmaniyê bi dilxwaziyeka herî mezin guhdariya bernameyê kirin. Silava xwe ji bo mîlîtanên PKK, ku li çiyayên Kurdistanê serê dijmin diperçiqînin û lehengiyên dîrokî diafirînin, bi dilxweşî hinartin.

Şadîmaniya pîrozkirina hilpişkîna 15'ê Tebaxê, bi silava ji bo bîranîna şehîdan destpêkir, ew şehîdên ku afirandkarê vê rojê ne û kehniya hîm û berxwedana me ne. Dure mesaja Sekreterê Gelemperiya PKK rêheval Abdullah OCALAN, ku ji bo karkerên Kurd ên li Libnanê dijin,

Dûmahîk di rûpela 20'an de

